ETIMOLOGIJA, MISTIKA I EZOTERIJA



Knjiga I

Petko Nikolić Viduša



Kitchener, ON, Canada, 2019.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena

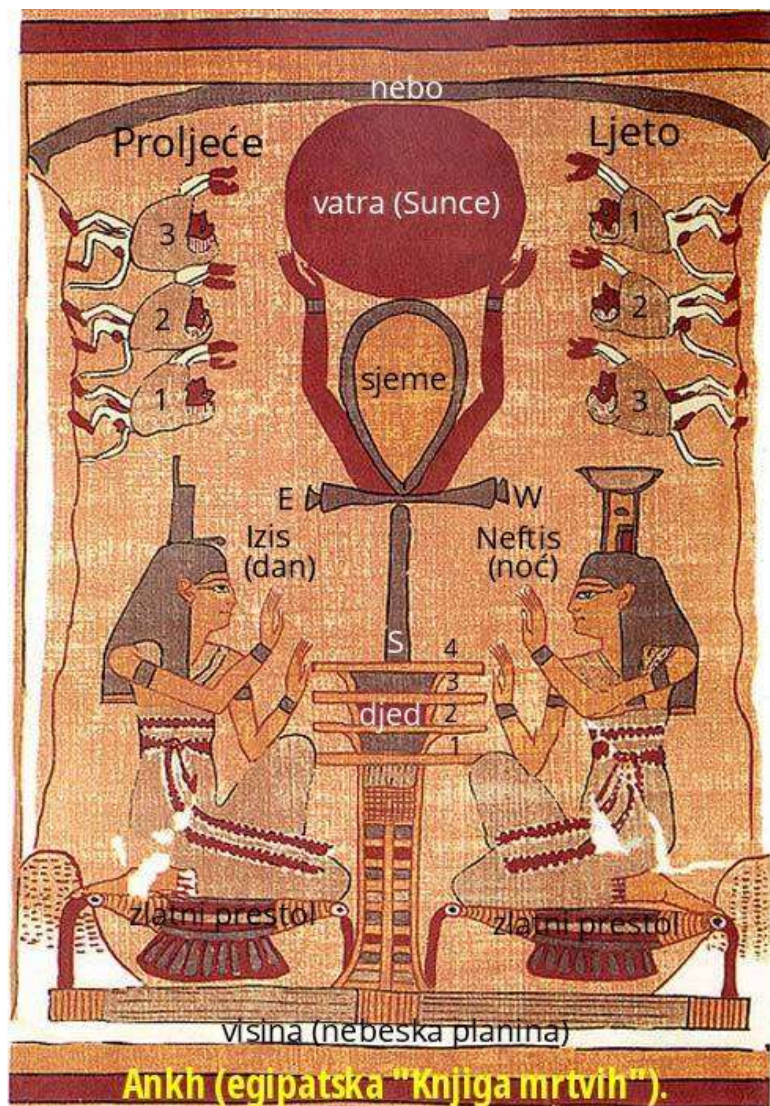
IZ ZAKONIKA DREVNIH ARJANA

Zakon za domaćina, Čl. 36:

''Govori istinu, čak i to nježno i slatko; uvijek izbjegavaj neugodnu istinu, i nikada ne kaži laž ma koliko bila prihvatljiva ostalima; ovo je vječni zakon." (*Gobin Lal Bonnerjee, Arjan morals, Published by Jagat Yuoti Gupta, Calcutta,1900.)*

SADRŽAJ

ANKH I NJEGOVO ZNAČENJE



Sl. 1. *Djed i ankh iz "Knjige mrtvih".*

Značenja sanskritskih riječi koje su oblikom bliske riječi ANKH:

- AṄKH (अङ्ख्) znaci MIJEŠATI, POMIJEŠATI, PROMIJEŠATI [1];
- AN (अन्) = DISATI, ZIVJETI, KRETATI SE [2];
- KA (क) = SUNCE, VATRA, SVJETLOST [3]

Značenje hijeroglifa

= planina (visina)
= zlato
= djed (držač)
= služba
= život
= Dualnost
= sjeme
= nebo

Sl. 2. *Značenje hijeroglifa (Sl. 1).*

Sve što postoji u prirodi sastavljeno je od atoma, subatomskih čestica i medija (tzv. polja) koja ih pove-

zuju. Na osnovu toga, postoje četiri fundamentalne sile u prirodi:

1. JAKA NUKLEARNA SILA
2. ELEKTROMAGNETNA SILA
3. SLABA NUKLEARNA SILA
4. GRAVITACIONA SILA

Postoje i četiri elementa ovog svijeta:

1. VODA
2. VATRA
3. ZEMLJA
4. VAZDUH

Postoje četiri godišnja doba:

1. PROLJEĆE
2. LJETO
3. JESEN
4. ZIMA

Sve ove sile i sve ove elemente simbolično predstavlja stub zvani DJED koji je DRŽAČ I NOSAČ mikrokosmosa i makrokosmosa.

ANKH znači ŽIVOT i ŽIVOT je u SJEMENU koje bez TOPLOTE VATRE (SUNCA) ne može donijeti rod.

....

[1] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 7.*

[2] *Ib. p. 24*.

[3] *Ib. p. 240.*

SOLOMONOV HRAM

Nakon nebrojenih pretraživanja drevnih spisa i mnoštva arheoloških iskopavanja istorija i arheologija nisu našle dokaze o postojanju originalnog Solomonovog hrama u Jerusalimu. Pošto hram nije nađen niti je pronađen bilo koji dokaz njegovog postojanja, dakle svi opisi tog hrama skupa sa njegovim mjerama imaju samo simbolični smisao i toj simbolici treba naći značenje. Kao polazište na tom putu treba poći od imena SOLOMON, jer u značenju njegovog imena krije se i smisao njegovog HRAMA.

Tumači Biblije tvrde da ime SOLOMON potiče od hebrejskog SHELOMOH' što znači MIROMIR ili MIROLJUB [1], ali najstarije dokumentovano zapisano ime SOLOMON je u Septuaginti, grčkom prevodu Starog zavjeta iz 3. vijeka stare ere i tu je zapisano SALOMON (Σαλωμών) [2]. Kod Josipa Flavija (Josephus Flavius, oko 37 – 97. g. n. e.) jevrejskog istoričara, i u Novom zavjetu zapisano je SOLOMON (Σολομών) [3]. U latinskoj Vulgati iz 5. vijeka je ime SALOMO [4].

Obratimo sad pažnju na etimologiju imena SALOMON, SOLOMON ili SALOMO. U mnogim jezicima SOL znači SUNCE, a SAL je nosilac značenja ČISTO, BIJELO (SO, SOL). SAL u latinskom SALUS znači SIGURNOST, ZDRAVLJE [5], dok u latinskom SALUTIO znači POZDRAV (sve najbolje) [6]. Latinsko SALUARE znači SPASITI [7]. Srpsko SAL u SALO znači BIJELO.

Sa osnovom SUL arapsko SULEMAN, SULEIMAN ili SULAYMAN samo su varijante imena

SOLOMON. Irsko, velško, bretonsko i armoričansko irsko SUL znači isto kao SOL u gaeliku i latinskom: SUNCE [8]. Dakle je jasno da se SOL, SAL i SUL u imenu SOLOMON, SALAMON ili SALOMO odnosi na SUNCE.

Latinsko SAL u SALUTIO, što znači POZDRAV, značenjem je isto hebrejskom SHEL u SHELOMOH' i arapskom SAL u SALAM što takođe znači POZDRAV. Sve ove riječi znače isto: POZDRAV, tj. SVE NAJBOLJE, a kad imas SVE NAJBOLJE, u šta se ZADRAVLJE prvenstveno računa, onda imaš MIR. Srodna riječ je sumersko ŠULMU sa značenjem POZDRAV [9], dok sumersko ŠULUMMATU znači SJAJ, BLJESAK [10].

Druga riječ u imenu SOLOMON je riječ MO. Gaelik MO znači NAJVEĆI, NAJVIŠI, NAJUZVIŠENIJI [11], a gelik MON znači KOLA [12]:

SOL-O-MO-N > SOLOMON = SUNCE NAJVIŠE, SUNCE NAJVEĆE, SUNCE NAJUZVIŠENIJE.

U arapskom SULOMAN druga riječ nakon SUL je MAN. Sanskritsko MAN (मान्) znači ČAST [13], te arapsko SULOMAN znači SUNCE ČASNO.

SOLOMONOV HRAM je SUNCA NAJUZVIŠENIJEG HRAM ČASTI. Plan HRAMA dao je BOG kralju DAVIDU, tj. onom što DA VID. Hram je gradio arhitekta HIRAM kojeg je SOLOMONU iz LIBANA poslao libanski kralj HIRAM. Feničanski korijen LBN znači BIJEL, BJELINA [14], dakle je kralj HIRAM kralj BJELINE i on šalje majstora HIRAMA da gradi SOLOMONOV HRAM. Šta znači ime HIRAM?

Sanskritsko HĪRA (हीर) znači DIJAMANT, SVJETLICA, MUNJA, LAV, ZMIJA, NISKA BISERA [15], sve nešto SJAJNO, JAKO I DUGO. Velško i bretonsko HIR znači DUGAČAK, VISOK [16]. Bretonsko HIRENATH je DUŽINA VREMENA, DUGO VRIJEME, TRAJANJE, DURANJE [17], a velško HIRAMYNEDD znači DUGO TRPLJENJE, DURANJE, STRPLJENJE [18].

HIRAM je sunčev zrak iz BJELINE Sunca, tj. HIRAM su ZRACI SUNCA, KREATIVNA, GRADITELJSKA SVJETLOST SUNCA.

Šta je Solomonov HRAM? To je planeta ZEMLJA. Portal ovog HRAMA je ATMOSFERA. Stupovi BOAZ i JAHIN su ISTOK i ZAPAD, drzači KROVA HRAMA u vidu NEBESKOG LUKA. SVETINJA NAD SVETINJAMA u HRAMU je ČOVJEK, a ZLATNI KOVČEG ZAVJETA sa DESET BOŽIJIH ZAPOVIJESTI je LJUDSKA DUŠA.

HIRAM je ubijen od svoja TRI POMOĆNIKA, a ubili su ga tražeći PASWORD ARHITEKTE, jer je u PASVORDU ukriveno ZNANJE GRADITELJSTVA, tj. ZNANJE ZIDANJA HRAMA, odnosno ZNANJE GRADNJE (STVARANJA) ŽIVOTA NA ZEMLJI.

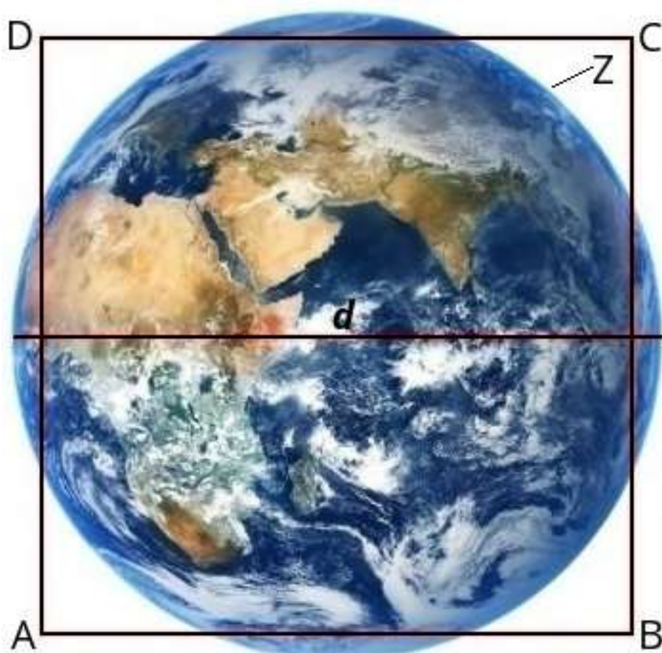
Hiram je od jednog ubice udaren drvenim čekićem (maljem) kojim se učvršćuje kamen na zidu, od drugog je proboden šiljatom mistrijom kojom se nanosi malter na zid i treći je udario Hirama oblim kamenom. Danas je taj drveni čekić simbol državnog sudije:

“Ti si mi bio malj, oružje ubojno, i tobom satrh narode i tobom rasuh carstva.” *(Jeremija, 51, 20)*

Mistriju su hrišćani proglasili kopljem Rimljanina, a onaj kamen je srebrom okovan kao najveća svetinja u Meki.

Hiram je SVJETLOST SUNCA, dakle su oni UBILI vjeru u SVJETLOST SUNCA, a početno i krajnje značenje SUNCA I SVJETLOSTI je BOG STVORITELJ i ON JE ALFA i OMEGA.

Ubice HIRAMOVE nisu dobile PASWORD, ali su izmislili za sebe LAŽNI PASWORD za gradnju njihovog HRAMA, a sve što se gradi lažnim paswordom zasnovano je na laži te se ruši, propada i propašće potpuno.



Sl. 3. *Geometrija Zemlje.*

Tačnost Hiramovog pasworda svjedoče brojevi Solomonovog hrama i Velike piramide: **20** svetih lakata širine hrama, **30** svetih lakata visine hrama, **60** svetih

lakata dužine hrama i **120** svetih lakata visine portala. Pogledajmo: polovina širine Kraljeve odaje u Velikoj piramidi je 103,0329093 inči ili 261,7035895 cm:

261,7035895 cm x 20 x 30 x 60 x 120 = 11 305,59507 km = dužina **AB**, prečnik kruga **Z** = 12 757,00333 km = ekvatorski prečnik Zemlje, a obim Zemljinog ekvatora je 40 077,2741 km = SOLOMONOV HRAM, tj. HRAM SUNCA, odnosno HRAM BOGA SUNCA.

………………………..

[1] *John M'Clintock and James Strong, Cyclopaedia of Biblical, theological, and ecclesiastical literature, Vol. IX, New York, Harper and Brothers Publishers, 1880, p. 861.*

[2] *Ib.*

[3] *Ib.*

[4] *Ib.*

[5] *Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology, London: Longman and Co.; and H. G. Bohn, 1852, p. 415.*

[6] *Ib.*

[7] *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 524.*

[8] *Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 326-327.*

[9] *John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 409.*

[10] Ib.

[11] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 401.

[12] Ib. p. 404.

[13] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 809.

[14] Philip Smith, The Ancient History of the East, Thirdh edition, London: John Murray, 1881, p. 545.

[15] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1300.

[16] Robert Williams, Ib. p. 217.

[17] Ib.

[18] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 227.

ETO, I ONA SVJEDOČI

Velški PIGAW, PIGO, bretonski PIGA, amoričansko PICA znači UBADATI, BUŠITI [1]:

- PIGAW > PIKAV > PIKA
- PIGA > PIKA > PICA

Mnogo je riječi u srbskom jeziku koje etimologijom svjedoče da su Srbi od Briga Tračana kao i Velšani, Bretonci, Armoričani i ostali potomci Kelta.

…………………………

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 286.

UGAŠENA KUĆA SUNCA



Sl. 4. *Simbol "Kuća Sunca" na etrurskom artefaktu.*





Sl. 5. *“Kuća Sunca” (stećak, kraj 19. v., Rajačke Pivnice, Negotin).*



Sl. 6. *Simbol Sunca Ra od drevnog Egipta do stećka iz 1890. godine (Rajačke Pivnice, Negotin).*

20. vijek – svetosavski Rašani pljunuše na Sunce Ra, pljunuše na svoje prekrstjanske i krstjanske pretke i postavši svetosavci pljunuše na svoje ime rašansko.

KARAN, KARINA I KARANJE SVJEDOČE

Keltsko (gaelik) CARAN, velško CÀRAN, irsko CARAN je KORONA, tj. KRUNA [1]. To je SJAJ, BLJESAK i svemu je početak u srbskoj riječi ZAR:

ZAR > SAR > CAR > CARAN > KARAN

KARAN je vladarska titula kod starih Srba. U velškom CAR je prijateljstvo, emotivna veza [2], a velško CARAD je VOLJENJE, LJUBAV [3]. U bretonskom CAR znači DRUG, PRIJATELJ, ROĐAK, LJUBAV [4].

Bretonsko CAR, CARA odnosi se na onog ko je ISTI KAO MI [5], a pošto je CAR isto što i ZAR (a ZAR je SJAJ, SVJETLOST, SLAVA) znači da je onaj SJAJAN, SVIJETAL, SLAVAN kao i mi, tj. naš je rođak. Bretonsko CARADOW znači DRAG, MIO, VOLJEN [6], a bretonsko CARCATH je SVJETLOSNA ZRAKA, TRAK, jer je CAR postalo od ZAR, a ZAR je SJAJ, SVJETLOST [7]. Bretonsko CARE, CARENSE je LJUBAV [8].

Korniško CARE, CARA, KARA, CARENSE ili KARENS takodje znači LJUBAV [9].

Da li sad razumijemo otkud u srbskom riječi KARAN, KARO, KARINA i šta znači kad se dvoje zaljubljenih KARAJU?

Da, da, a državne lažive psine govore nam da je to sve šatrovačko, uličarsko i sve takve i mnoštvo drugih riječi keltskog porijekla izbaciše iz rječnika srbskog jezika ili ih pretvaraju u “balkanske turcizme perzijskog” ili “arapskog porijekla”.

....

[1] R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 100.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 200.

[3] Ib.

[4] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 44.

[5] Ib. p. 45.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 96.

PURA (PALENTA)

Kad se nezreli kukuruz stavi na vatru i peče, dobijemo PURENJAK. Od kukuruznog brašna pravi se PURA ili PALENTA. Petar Skok kaže da je PUR praslovenski korijen od kojeg su nastali glagoli PÜRITI i ZAJAPURITI [1].

Grčko PUR (πύρ) znači PLAMEN, VATRA [2]. Latinsko PURE, PURA znači ČIST, SJAJAN [3]. Bretonsko i velško PUR znači ČIST, NEOKALJAN, NEOSKRNAVLJEN, DOBAR, PRAVI [4].

I tako biva jasno šta znači riječ PURA. Šta znači riječ PALENTA? Znači isto što i PURA jer je PALENTA postalo od PALITI, PALEN.

……………………………

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 81.

[2] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 504.

[3] Charles Duke Yonge, A dictionary of epithets, London: Longman, Brown, Green and Longmans, 1856, p. 19.

[4] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 297.

[5] Harold Bayley, The Lost Language of Symbolism, Vol. I, New York, Barnes and Noble, Inc., 1912, p. 310.

ČAR, ČARNO I ČAROBNO

Riječi keltskih dijalekata koje počinju osnovom CAR koja je od srbskog ZAR (SAR) = SJAJ, SVJETLOST:

- velški: CARAD je VOLJENJE, LJUBAV [1],
- gaelik: CARAN = KRUNA [2],
- bretonski: CAR = DRUG, PRIJATELJ, ROĐAK, LJUBAV [3],
- bretonski: CARADOW = DRAG, MIO, VOLJEN [4],
- bretonsk: CARCATH je SVJETLOSNA ZRAKA, TRAK [5],

- bretonski: CARE, CARENSE = LJUBAV [6],
- korniški: CARE, CARA, KARA, CARENSE, KARENS = LJUBAV [7].

Dakle je išlo ovako: ZAR = SAR > CAR = SJAJ, SVJETLOST.

CAR = KAR > ČAR > ČARNO, ČAROBNO: ČARNE OČI = ČAROBNE = VOLŠEBNE = SJAJNE, BLISTAVE, SVIJETLE (one što OČARAJU i ZAČARAJU, a nisu crne, jer takve oči ne postoje).

…………………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 200.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 100.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 44.

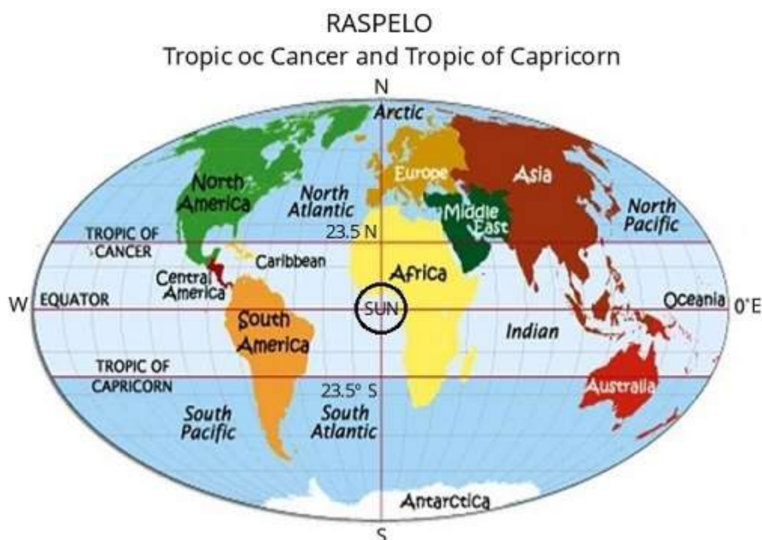
[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 96.

RASPELO



Sl. 7. *Pravci istok-zapad i sjever-jug: raspelo.*

Egipatska riječ: RA = SUNCE

Sanskritske riječi:

- RA = DAVAJUĆE, VATRA, GRIJANJE, LJUBAV, UŽITAK, BRZINA, ZLATO, SJAJ, BLJESAK, VELIČANSTVENOST [1],
- PEL = IĆI, KRETATI SE [2].

Bretonske riječi:

- RAS = ZAHVALNOST, SKUPOCIJENOST, ODLIČNOST, DOBROČINSTVO [3],
- PEL = SFERA, KUGLA, LOPTA [4].

Korniška riječ: PEL = KUGLA, LOPTA, SFERA, KLUPKO [5].

Velške riječi:

- PEL = ONO ŠTO IMA PRAUZROK KRETANJA,

SFERA, LOPTA [6],
- PELA = ONAJ ŠTO SE KRUŽNO KREĆE [7],
- PELU = ONO ŠTO SE KREĆE OKREČUĆI SE, ROTIRAJUĆI [8],
- PELID = ISIJAVANJE, ZRAČENJE, SJAJ, PRESIJAVANJE, DIVOTA [9],

Gaelik: RAS = ŽESTINA, JARA [10].

BEL > BELO > PELO

1. RA > RAS
2. RAS + PELO > RASPELO = DOBRODJELNO KRUŽNO KREČUĆE SUNCE.

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 859.

[2] Ib. p. 648.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 303.

[4] Ib. p. 282.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 11.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 404.

[7] Ib.

[8] Ib. p. 405.

[9] Ib.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 750.

SAN

Svi znamo šta je SAN, ali odakle potiče riječ i šta originalno znači, to ne znamo i nikad ne bismo znali da nam nije keltskih dijalekata koji čuvaju mnoge stare srbske riječi, jer su Kelti od Cimerijana, tj. od Tračana, odnosno od tračkih Briga baš kao i Srbi.

Petar Skok pojma nema otkud u srbskom riječ SAN niti zna smisao ove riječi i kao kod mnogih srbskih riječi Skok prvo poteže turski, ali shvata da je to besmisleno jer je riječ zabilježena prije dolaska Turaka, pa onda kaže da će biti da je iz avarskog jezika [1]. To je ta bečko-berlinska, odnosno vatikansko-grčka crkvena lingvistika koja krije srbsku istinu i falsifikuje istinu i koji svim silama nastoje da prikriju vezu Srba sa Keltima. Svim mogućim sredstvima i načinima u tome im pomaže grko-svetosavska SPC sa svojim glasovitim lažovima među intelektualcima i vjernicima.

Riječ SAN u velškom znači STANJE IZVAN, IZA, ODVOJEN [2], jer u SNU mi smo u STANJU IZVAN REALNOG SVIJETA, IZA STVARNOSTI, UMOM ODVOJENI OD STVARNOSTI [2].

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 199.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 497.

SVJEDOK KRSTJANSKE ISTINE



Sunce sa isplaženim jezikom (19. v., Dići, Lajkovac).

PIRAMIDA, MASONI, RELIGIJE I SVIJET

“Prve godine cara Kira zapovijedi car Kir: dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje će se prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata.” (*Ezra, 6,3*)

Prva godina persijskog cara Kira je 539. stare ere:

“Ovo su ljudi iz ovoga kraja što se vratiše iz ropstva između onijeh koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor car Vavilonski, pa se vratiše u Jerusalim i u Judeju, svaki u svoj grad, koji dođoše sa Zorobabeljem, Isusom, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanijem, Mardohejem, Vilsanom, Misperetom, Vigvajem, Neumom, Vanom;….” (*Nemija,7,6-7*)

Glavni starješina su Zorobabelj sa Isusom, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanijem, Mardohejem, Vilsanom, Misperetom, Vigvajem, Neumom i Vanom: svega 12 starješina (u Knjizi Ezrinoj sa Zorobabeljem je samo deset uglednika). Ova grupa su savremenici onih što su odvedeni u Vavilon i oni nemaju sa sobom Mojsijevu knjigu, tj. Bibliju. Da su je imali, zar je ne bi ponijeli za čitanje barem pri postavljanju temelja hrama?

A hram koji podiže Zorobabelj sa svojim pomoćnicima, koliki je? Gle: Zorobabeljev hram dug je 60, širok 60 i visok 60 lakata (Ezra,6,3), dok je Solomonov hram bio dug 60, širok 20 i visok 30 svetih lakata (Zorobabeljev hram je kocka, simbol masonskog ašlara). Ako je to obnova bivšeg hrama, zašto se novi hram ne zida na starim temeljima sa starim mjerama, ili starih temelja nikad nije bilo osim u Mojsijevoj knjizi koje tada

takođe nije bilo, jer tek 459. godine u vrijeme persijskog cara Artakserksa iz Vavilona u Jerusalim stiže druga grupa sa Knjigom Mojsijevom i ovo su potomci onih što su odvedeni u vavilonsko ropstvo.

“Tada se skupi sav narod jednodušno na ulicu koja je pred vratima vodenijem, i rekoše Ezri književniku da donese knjigu zakona Mojsijeva koji dade Gospod Izrailju. I donese Jezdra sveštenik zakon pred zbor, u kom bjehu ljudi i žene i svi koji mogahu razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca. I čita je na ulici koja je pred vratima vodenijem od jutra do podne pred ljudima i ženama i onijem koji mogahu razumjeti, i uši svemu narodu bijahu obraćene na knjizi zakonskoj.

A Ezra književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu načinili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masija s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i Malahija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam. I otvori Ezra knjigu na vidiku svemu narodu, jer bijaše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod.” (*Nemija,8,1-5*)

Sveštenik i književnik Ezra stoji na postolju sa još dvanaest uglednih ljudi, dakle je na broju njih trinaest: sa desne strane Ezre je šest ljudi i sa lijeve strane šest. Zašto je važan broj trinaest:

“Među njima (frimasonima) broj 13 je simboličan, jer aludira na 13 plemena Izrailja, i zbog ovog razloga načelni ili superior oficira Frimasonerije je 13 širom zemaljske kugle, rasturenih po različitim kraljevstvima i provincijama čineći isto.” [1] Da li je to zaista to?

Pored svojih dvanaest apostola Isus je takođe trinaesti

u grupi:

“I postavi dvanaestoricu da budu s njim, i da ih pošilje da propovijedaju i da imaju vlast da iscjeljuju od bolesti, i da izgone đavole: prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar; Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i nadjede im imena Voanerges, koje znači sinovi gromovi; o Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita i Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.” (*Marko,3,14-19*)

Zorobabelj i njegova grupa nemaju Mojsijevu knjigu, niti njegova grupa ima trinaest članova. Dakle Zorovavelj nije načelnik ili superirior.

U drugoj grupi prvi je Ezra sa Mojsijevom knjigom i u trećoj grupi prvi je Isus. To su dva načelnika ili dva superiora.

Sredinom 5. vijeka st. e. Herodot ne spominje Hebreje kao narod koji se obrezuje (Herodot, II, 104), jer je tek u Herodotovo vrijeme Ezra sa Mojsijevom knjigom zakona došao iz Vavilona u Jerusalim i tek tada je počelo osnivanje biblijskog judaizma koji se širio oko Jerusalima u Judeji, dok je sjeverno u Samariji, dalje od Jerusalima, bilo otpora novoj vjeri i Samarjani su ostali vječiti rivali Ezrinom judaizmu.

Po Biblji i po učenju crkve Isus je Sunce Pravde, što znači da su vođe dvanaestorici i u prvoj i u drugoj grupi takođe simboli Sunca sa šest mjeseci godine sa jedne i šest sa druge strane. Po tom modelu i episkopi crkve vide svoju ulogu među sveštenicima u vršenju liturgije. Evo kako savremeni masoni vide Piramidu:

"Ram, dete moje, govoraše sveštenik, posmatraj

teme piramide, koje je jedna tačka, i osnovu piramide, koja je jedan kvadrat, i ti ćeš pojmiti dva osnovna principa našega sveta: beskonačno i konačno; neodređeno i određeno; Boga i svet. Šta je teme piramide nego, polazna i dolazna tačka svega. Iz njega ističu i u njega utiču ivice i strane piramidine. U njemu se kvadrat osnove projektuje kao tačka; ka temenu sve gravitira i zato je ono simbol Boga." [2]

To značenje Piramide kod masona zapisano je i u Starom i u Novom zavjetu Biblije:

"Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugla. To bi od Gospoda i divno je u našim očima."

(*Psalm,118,22-23*)

Kao trinaesti i načelnik svoje dvanaestorice Isus se poziva na Piramidu:

"A reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: kamen koji odbaciše zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i čudo je u vašim očima."

(*Matej,21,42*)

Apostol Pavle još je jasniji:

"Tako dakle više nijeste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu, nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos, na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu; na kome ćete se i vi sazidati za stan Božij u duhu." (*Ef.2,19-22*)

O Piramidi svjedoči i apostol Petar:

"A kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: i vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i

sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postideti. Vama, dakle, koji verujete čast je; a onima koji se protive kamen koji odbaciše zidari on posta glava od ugla, i kamen spoticanja i stena sablazni."

(*1.Pet.2,4-7*)

Nema sumnje: Isus je tjeme, vrh piramide ili glava od ugla, apostoli su temelj piramide, a hrišćani kamenje piramidinog zdanja. Dakle su pisac citiranog psalma, pisac Matijinog jevanđelja, apostoli Pavle i Petar bili upućeni u duhovnu simboliku Piramide. Tako biva jasno da su oni skupa sa ostalim apostolima i jevanđelistima, kao članovi sekte judejskog ogranka masonerije, osnivači hrišćanstva.

Pošto se islam takođe poziva na Bibliju, priznaju I poštuju Isusa za Božijeg proroka i poštuju Mariju kao mater Isusovu, dakle su i osnivači islama iz hrišćanske grupe koji su riješili da stvore novu religiju za sebe i svoje lične interese.

Tajne masonerije iz prepotopskog svijeta prenio je Noje sa svojim sinovima i sve prve postpotopske vođe naroda i njihovi prvosveštenici bili su upućeni u neka tajna prepotopskih masona. Raseljenjem naroda iz Vavilona, tajna masonska učenja preko prvosveštenika i vođa naroda raširena su širom svijeta. Najbolji primjer toga su slična predanja o opštem potopu i isti simboli svuda po svijetu.

Nakon osnivanja hrišćanstva i kad je hrišćanska

crkva sa svojom masonerijom postala glavna ideološki čuvar Rimskog carstva, tada počinje borba crkve za opštu vlast nad svim narodima i počinje crkveno provođenje religijskog genocida kroz istrebljenje svih nehrišćanskih masona kao ideoloških konkurenata. Prvo su istrijebljeni keltski druidi i slovenski vračevi sa njihovim vojnim zaštitnicima, a narodu je nametnuto hrišćanstvo kao ideologija hrišćanske masonerije i novostvorenog feudalnog poretka. Tada su mnogo bili progonjeni i judejski masoni skupa sa njihovim sljedbenicima u narodu.

Hrišćanski masoni genocidom su istrijebili sve domorodačke američke masone sa njihovim narodima i mali nepobijeni ostatak naroda silom hristijanizirali. Kako od hrišćana, tako i od muslimana stradali su i afrički i australijski domorodci sa svojim vračevima i polinezijski domorodci i njihovi vračevi. Kinezi, Japanci i Indusi uspjeli su da odole hristijanizaciji i da protjeraju hrišćanske misionare iz svojih zona uticaja. Feudalizam, carizam, kapitalizam, komunizam i razni drugi "izmi" koji se kriju iza humanizma čeda su masona.

U ideološkoj borbi za prevlast masonskih frakcija preko leđa prostog naroda u genocidima su naročito stradali američki Indijanci, ruski narod, Ukrajinci, Jevreji, Srbi, Jermeni i Romi.

Ta borba za jednoumnu dogmatsku ideologiju i porobljavanje sve Zemljom nikad nije prestajala te traje i danas, a sredstva ratovanja su raznolika: od svakodnevne medijske propagande, ekonomskih porobljavanja, otimanjem prirodnih resursa, vojnih zavjera, atentata i pučeva do lokalnih, regionalnih, svjetskih

ratova i globalizacijom kroz kulturu, moral i etiku, školstvo, medicinu i sve ostale vidove života.

Ali njihova subjektivna nezajažljiva pohlepa, mito i korupcija već rastaču i njihove planove, rastaču njihove religije, rastaču njihove političke planove, pravne i ekonomske sisteme i to je svima pred očima. Piramida i njima poručuje da je svemu kraj i preokret u vremenu od 2036- 2070. godine. Na njima je hoće li početi trezveno da razmišljaju, ili je, možda, i priča Piramide o boljem svijetu i uzvišenijem čovječanstvu samo još jedna velika laž Vanzemaljaca?

Mojsijeva knjiga (Tora ili Petoknjižje) koju je sveštenik i književnik Ezra donio iz Asirije (Vavilona) u Jerusalim bila bila je pisana aramejskim pismom na aramejskom jeziku:

"U babilonskom Talmudu, Sanhedrin 21b, čitamo:

‘Izvorno je Tora bila predana Izraelu u hebrejskom pismu i na svetom jeziku, a kasnije u vrijeme Ezre, Tora je data u asirskom pismu [tj. koje su Asirci uveli kao službeno pismo] i aramejskom jeziku. Oni su izabrali za Izrael asirsko pismo i hebrejski jezik, ostavljajući za obični narod hebrejsko pismo i aramejski jezik’.” [3]

Tvrditi se može svašta, ali je problem za gornju tvrdnju u tome što nikad nije nađen neki prevavilonski hebrejski spis pisan originalnim prevavilonskim hebrejskim pismom, već su svi zapisi napisani aramejskim pismom, što može da znači da prije vavilonskog ropstva tog pisma i tog jezika uopšte nije bilo:

"Zahvaljujući ljubaznosti direktora egipatskog i asirskog odjeljenja Britanskog muzeja, u mogućnosti sam

da mogu ovdje pokazati slike tri male glinene pločice (Sl. 56). Pitaćete šta se vidi na tim pločicama, krhkim slomljenim komadima gline s jedva čitljivim znakovima urezanim na njihovoj površini? Istina zaista, ali su vrijedne iz razloga da je njihovo datiranje može biti tačno fiksirano kao vrijeme Hamurabija, jedna od njih je napravljena u vrijeme njegovog oca, Sin-muballita; ali još više iz razloga da one sadrže tri imena koja su od velikog značaja iz ugla religije i istorije. To su riječi:

Ia- ah- ve- ilu

Ia- hu- um- ilu

***Yahveh is God*.” [4]**

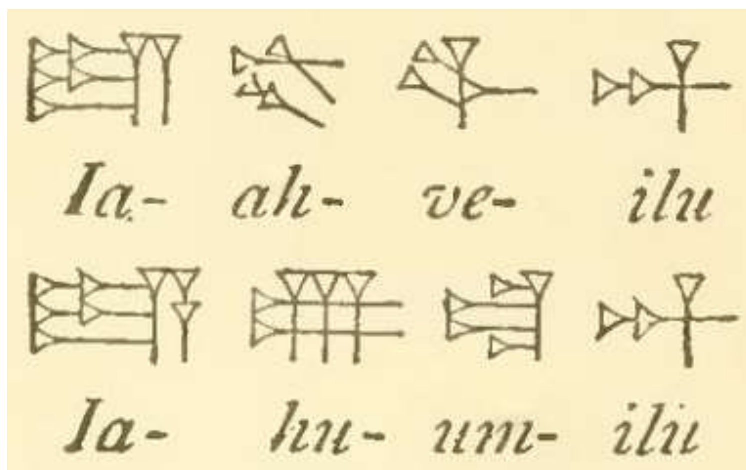


Fig. 56. Clay Tablets Containing the Words "Yahveh is God." (Time of Hammurabi or Amraphel. British Museum.)

Sl. 9. *Sumerske glinene pločice iz vremena cara Hamurabija (1810-1750. god. st. e.). Na njima piše: "Jahve je Bog". (Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, p. 61)*

I odakle potiče Jahve? Iz mitologije drevnog Sumera ili iz "Jahveovog prikazanja Mojsiju na planini Horeb"?

Obratimo pažnju i na sljedeće zapovijesti Jahveove iz Mojsijeve knjige koju je iz Perzije 459. godine u Jerusalim donio sveštenik Ezra:



Sl. 10. *Zapis na pločicama: "Jahve je Bog" (Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, p. 62)*

"Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje." (2. Moj.20, 4)

"Ne gradi sebi lik rezani, niti kakvu sliku od tvari koje su gore na nebu ili koje su dole na zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje." (5.Moj.5,8)

Uporedimo ove zapovijesti sa ponašanjem pobožnog hebrejskog cara Jezekije (vladao oko 715-686. st. ere) za kojeg Biblija tvrdi ovako:

"I tako učini Jezekija u svoj zemlji Judinoj; i činjaše šta je dobro i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovim. I u svakom poslu koji poče za službu doma

Božjeg i u zakonu i u zapovesti tražeći Boga svog, truđaše se svim srcem svojim, i srećan beše.” (*2. Dnevnika,20-21*)



Sl. 11. *Simbolika godine na Jezekijinom novcu. Pismo je aramejsko iz drugog i prve polovine prvog milenija.*

Zašto se pobožni Jezekija ne pridržava Jahveovih zapovijesti zapisanih u Knjizi Mojsijevoj? Da li on uopšte znao za Knjigu Mojsijevu i ove zapovijesti o nepravljenju likova? Biće da on nije znao za te zapovijesti, jer je živio i vladao dvjesta i više godina prije nego što je Ezra donio Mojsijevu knjigu u Jerusalim. Ovo nije jedini primjer nepoznavanja Jahveovih zapovijesti Knjige Mojsijeve. Pogledajmo novac nađen u Persiji, a po pismu datira od kraja drugog do sredine prvog milenijuma stare ere (slika ispod).



Sl. 12. *Aramejskim pismom s desna u lijevo piše YHW ili JHV. Po slovima ovaj novac iz Asirije pripada drugoj polovini drugog milenija i prvoj polovini prvog milenijuma stare ere (slika je uvećana).*

Na sljedećim stranama su tabele drevnog aramejskog (1) i najstarijeg hebrejskog tkz. *kvadratnog pisma* (2). Tabele pisama preuzete su iz knjige (ovo su samo dvije kolone tabele pod brojem Sl. 128): David Diringer, The Alphabet: A Key To The History Of Mankind, Second and Revised Edition, Hutchinson's Scientific and Technical Publications, London, New York, Toronto, Melbourne, Sydney, Cape Town, 1948, p. 262. U navedenoj knjizi takodje piše:

	I	2
’		
b		
g		
d		
h		
w		
z		
ḥ		
ṭ		
y		
k		

l		
m		
n		
s		
ʻ		
p		
ṣ		
q		
r		
sh		
t		

“U evoluciji modernog hebrejskog alfabeta mogu se pratiti tri fundamentalne vrste pisanja (Sl. 128).

a) kvadratno pismo (Sl. 128, kol. 2) koje se razvilo u čistu, veoma proporcionalnu štamparsku vrstu savremenog hebrejskog (Sl. 128, kol. 6) *vidi* ispod.

b) rabinsko (Sl. 128, kol. 4) korišteno uglavnom od srednjevijekovnih jevrejskih naučnika, poznato i kao Raši-pisanje;

c) kurzivno pismo (Sl. 128. kol. 5) koje se razvilo u mnoštvo lokalnih oblika u Levantu, Maroku, Spaniji, Italiji i drugim zemljama, od koji je poljsko-njemačka forma postala sadašnje hebrejsko kurzivno pismo (Sl. 128. kol. 7).” [5]

Pošto je kvadratno hebrejsko pismo prva forma hebrejskog pisma, da vidimo kad je ono postalo:

“1. Nadgrobni natpis iz ‘Araq El-L’mir’ (Wadi Al-Sir) jugoistocno od Al-Salt, Tranjordanija, ranije pripisivana drugom ili trećem vijeku stare ere, sada se pripisuje kasnom šestom ili ranom petom vijeku stare ere.”

U kasnom šestom vijeku stare ere Ezra je u Persiji pisao Mojsijevu knjigu, a u ranom petom vijeku napisanu knjigu donio je u jerusalimski hram.

…………………………

[1] Masonic Mirror: and Mechanic’s Intelligencer, Vol. II, Boston, 1825-1926, p. 278.

[2] Neimar, organ jugoslovenskih slobodnih zidara, Br. 6, mart 1922, Beograd, Grafičko preduzeće “Prosveta” A. D., 1922, str. 287.

[3] Joseph Naveh, Early History Of The Alphabet ,

The Magnes Press, Hebrew University, Jerusalem, p. 123.

[4] *Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, p. 61-62.*

[5] *David Diringer, The Alphabet: A Key To The History Of Mankind, Second and Revised Edition, Hutchi inson's Scientific and Technical Publications, London, New York, Toronto, Melbourne, Sydney, Cape Town, 1948, p. 262-263.*

SOLARNA I LUNARNA GODINA

Prva Piramidina baza duga je 9131,05 inči ili 365,242 sveta lakta. Ulaz u Piramidu je sa njene sjeverne strane. Osa ulaza pomjerena je istočno od glavne Piramidine ose 286.4690182 inči ili 11.45876073 svetih lakata.

Pravac linije Piramidine osa sjeverjug prelazi tačno preko sredine kovčega Kraljeve odaje te je i centar kovčega udaljen od ose ulaza u Kraljevu odaju 286,4690182 inči ili 11,45876073 svetih lakata.

Baza Piramide duga je 365,242 svetih lakata, dakle svakom danu tropske ili sunčane godine odgovara

dužina jednog svetog lakta.

Da vidimo koliko će ostati svetih lakata kad od broja 365,242 oduzmemo onih 11,45876073 lakata koliko je osa ulaza udaljena od glavne ose:

365,242 – 11,45876073 = 353,7832393 svetih lakata, odnosno 353,7832393 dana. To je 354. dan lunarne godine, zadnji dan mjesečeve godine, jer već sljedećeg 355. dana počinje nova lunarna godina:



Sl. 13. *Razdaljina između Piramidine ose i ose Piramidinog ulaza.*

“Dakle, ako se početak lunarne godine dešava u bilo koje vrijeme proljetne ravnodnevnice, lunarna godina će biti završena za oko 354 dana, dok tropska godina sadrži oko 365 dana. Stoga će lunarna godina početi ponovo 11 dana prije sljedeće proljetne ravnodnevnice.” [1]

Glavna Piramidina osa simbol je dužine sunčane godine, a osa Piramidinog ulaza simbol je lunarne godine.

…………………………

[1] Thomas Rutherforth, A System of Natural Philosophy, Vol. II, Cambridge, Printed by J. Bentham, 1748, p. 979.

WALTER PYRAMID



Sl. 14. *Walter Pyramid, (Long Beach, California).*

Neki savremeni arhitekti svojim zdanjima imitiraju Veliku piramidu oblikom ili mjerama ili i jednim i drugim. Takav je slučaj i sa arhitektom piramide sa gornje slike. Pri uskladjivanju razmjera svoje piramide sa Velikom piramidom, on je upotrijebio i biblijsku mjeru efu. Evo uporednih mjera Velike piramide i tkz. Walter Pyramide.

Velika piramida:

- baza = 9131,05 inči
- visina = 5813,011885 inči
- biblijska efa = 22,05217219 litara (1 gomer = 1/10 efe = 2,205217219).

Pratimo sad kako se to znalački i vješto radi:

a) 9131,05 : 4 = 2282,7625 inči = 190,2302083 stopa = 57,981675 metara = arhitektonska visina Walter Pyramid (za široku javnost to je 58 metara).

b) (5813,011885 x 3,14159) : 8 = 2282,762501 inči = 57,981675 metara.

c) 9131,05 : 2,205217219 = 4140,657855 inči = 105,1727095 metara = 345,0548213 feet (stopa) = dužina baze Valter Piramide (za javnost to je 345 stopa).

STATUA "FREEDOM" NA KAPITOLU

Na vrhu Kapitola stoji statua koju zovu "Freedom", tj. "Sloboda". Njena zvanična visina je 19 stopa i 6 inči ili 594,36 cm.

Zamislimo sada kuglu oko ove statue, a prečnik kugle je ujedno i visina ove statue.

Jedan dan hoda sa dužinom koraka od 1 svetog lakta (63,5 cm) i sa dva koraka u sekundi iznosi 109,728 km i za godinu (365,242 dana) to je krug oko Zemljinog ekvatora.

109,728 litara je zapremina kugle čiji je prečnik 593,981706 cm = 19,48758878 stopa ili 19 stopa i 5,851065354 inči = visina statue "Freedom" što je za samo 3,8 mm manje od zvanične visine ove statue.

Zaključak: taj kip je simbol Zemlje, a Kapitol (američka vlada) je kao "temeljn slobode na Zemlji". Glupost uobraženih i bežboznih silnika!

STATUA “LIBERTY” U NJUJORKU



Sl. 15. *Kip slobode (The Statue of Liberty) u Njujorku.*

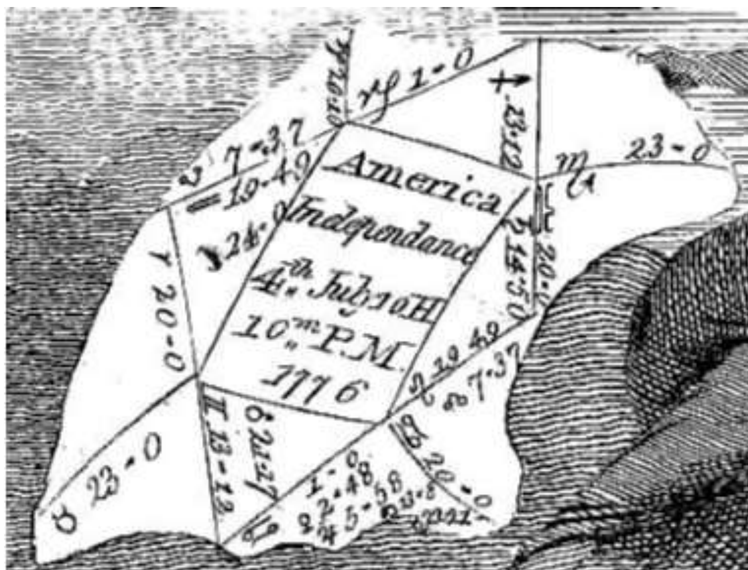
Dužina baze Velike piramide je 365,242 svetih lakata ili 9131,05 inči = 231,92867 metara:

231,92864 x 2 = 463,85743 m = ekvatorska brzina okretatanja Zemlje oko njene ose (u sekundi).

Visina Kipa slobode u Njujorku (baza - baklja) je 152 stope i 2 inča ili 1826 inči = 46,3804 metara.

Imitiranje mjera i kodova Velike piramide vrlo je popularno među arhitektama zdanja koja imaju sakralnu namjenu ili treba da privuku pažnju posmatrača (hramovi, spomenici ili turistički atraktivni objekti).

ZGRADA KAPITOLA U VAŠINGTONU



Sl. 16. *Sibly Chart (dio slike).*

Istočna strana Kapitola, od nivoa tla pa do vrha statue na vrhu visoka je 287 stopa, a zapadna strana, kažu da je visoka 302 stope. Zašto su napravili razliku od 15 stopa?

Po čuvenom horoskopu Ebenezera Sibla (Sibly Chart*, Ebenezer Sibly), engleskog astrologa, tačno vrijeme po zvijezdama kad je progla šena Amerika (Independence Day) je 4. jul, 10 sati i 10 minuta poslije podne (P.M.). To je tačno 184.9236111 dana od početka godine. Po jednom od kodova Velike piramide svaki dan je kao 2,4665809 cm, te je ovih 184,9236111 dana = 456,1300843 cm = 179,5787734 inči = 14,96489778 stopa (za javnost to je 15 stopa). I zato je zapadna strana Kapitola niza od istočne za strane za 14,96489778 stopa (naravno da se na zgradi ne mogu izvesti tako precizne mjere, ali na arhitekonskom planu simbolično mogu). Tako je istočnom stranom (strana izlaska Sunca) u visini Kapitola obilježen 4. juli, dan stvaranja Amerike.

BROJ 4320

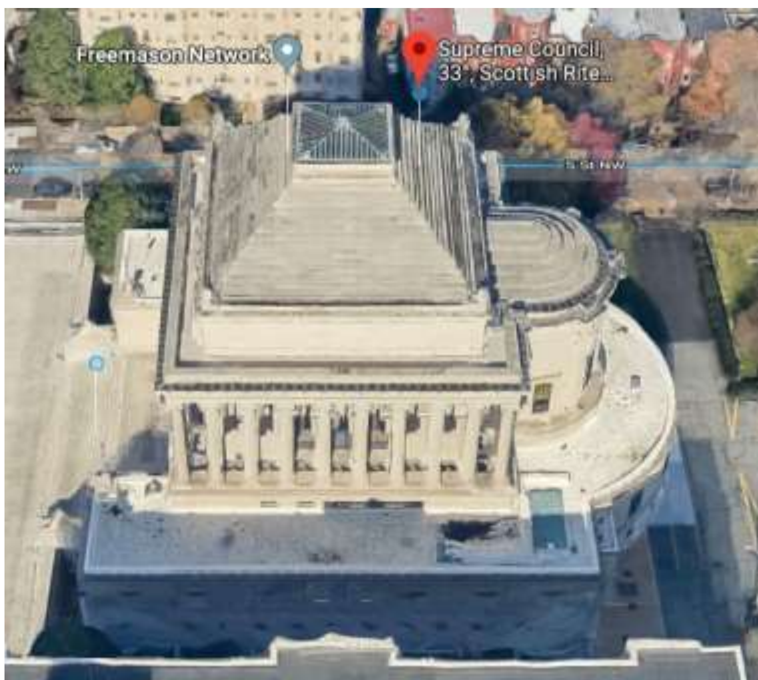
Broj 4320 smatra se mističnim brojem, u stvari je to 1/6 kruga godina precesije ekvinocija (25,920 : 6 = = 4320) i određena razmjera Velike piramide i Zemlje. Originalna visina Piramide je 147,6505019 metra:

147,6505019 x 4320 = 637,8506002 km = 10-ti dio dužine Zemljinog ekvatorskog radijusa:

“Prve godine cara Kira zapovedi car Kir: Dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mesto gde će se prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata.”

(*Ezdra,6,3*)

Mjere hrama su 60 x 60 x 60 lakata. Zapremina ovih mjera je 216,000 = 50 x 4320.



Sl. 17. *Kuća Hrama, Vašington, D.C..*

U romboidnom dijelu Vašingtona, D.C., glavnog grada SAD-a, godine 1733. završen je masonski hram nazvan Kuća Hrama ili Dom Vrhovnog savjeta, 33°. Udaljenost ovog hrama od ekvatora je 4320 km što daje 38,91891892° sjeverne geografske širine ako se računa po nautičkoj konstanti da je 1 stepen Zemljinog sfernog kruga 111 km. Google pokazuje 31,9138° N što je za oko 570 m manje od 4320 km. Ako se uzme u obzir da su pročaruni vršeni prije 1733. godine, ta razlika je zanemarljiva, to je tu!

ORIENTAL PEARL TOWER



Sl. 18. *Oriental Pearl Tower, Shanghai, China).*

Dužina jedne strane baze Velike piramide iznosi 231,92867 metara:231,92864 x 2 = 463,85743 m = ekvatorska brzina okretanja Zemlje oko njene ose (u sekundi) = visina šangajskog Orientap Pearl Tower-a [Izvor: Structural Engineering International: Journal of the International Association for Bridge and Structural Engineering (IABSE), Volumes 4-6]

ZA RAZMIŠLJANJE

Rukovođa masona i dvanaest njegovih sljedbenika:

“Službeštovani učitelj: Ustajte vas dvanaest saradnika i podijelite se na dijelove i putujte tri na istok, tri na zapad, tri na sjever i tri na jug skupa sa ostalima koje ću imenovati za traženje siledžija i ne vraćajte se bez vijesti.” [1]

Isus i dvanaest njegovih sljedbenika:

“Ovijeh dvanaest posla Isus i zapovijedi im govoreći: na put neznabožaca ne idite, i u grad Samarjanski ne ulazite.” (*Matej,10,5*)

“I reče im: idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju.” (*Marko,16,15*)

Zmija i ljudi:

“Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?” (*1.Moj.3,1*)

Isus savjetuje svoje sljedbenike:

“Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!” [Matej,10,16]

Isus kaza dvojici svojih učenika:

“I reče im Isus: hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim.” [Marko,1,17]

Apostol Pavle kaza hrišćanima:

"Ali neka bude, ja ne dosadih vama, nego lukav budući dobih vas prevarom." (2. Korn. 12,16)

Dovoljno za razmišljanje!

…………………………

[1] Edmond Ronayne, Ronayne's Handbook of Freemasonry, Part I, Chicago, Ezra A. Cook, Publisher, 1924, p. 195.

JUL, YULE, YULI I JULIJE

U svojoj knjizi "Etruria Capta" John Campbell, profesor na Prezviterijanskom koledžu u Montraelu, kazao je ovako:

"Pokazo sam ispred činjenicu da su različiti gramatički oblici baskijskog, kavkaskog, jenisejskog, japanskog, korejskog, irokezijskog, čoktavskog i asteškog, da su jednog vokabulara i sa mnogim drugim članovima čine porodicu jezika od ne male važnosti. Roditeljski govor pripada Siriji …." [1]

Da, nekad u drevna vremena bijaše jedan narod jednog jezika i kao primjer koji potkrepljuje tvrdnju navedenog citata uzećemo keltski badnjak koji su oni zvali YULE LOG i riječ STAKLO. Riječ YULE (JULE) živa je i danas kod potomaka zapadnih Kelta, ali lingvisti ne znaju šta znači YULE, a neki nagađaju da joj je porijeklo i značenje u nordijskim jezicima.

Pošto je teorija evolucije dogmatski zajahala sve grane nauke, zakočila i izokrenula razvoj društvenih nauka, to se desilo i sa opštom i uporednom lingvistikom. To je razlog zašto etimolozi nisu našli značenje riječi YULE, a ako je neko i našao, nije smio da kaže jer bi bio izbačen s posla.

Riječ YULE istog je postanja kao i ime JULIJE (JULIJUS) i za ime JULIJE neki napamet govore da je od grčkog IOULOS (ιουλος) sa značenjem "paperjasto-bradat” ili je, vele, od latinskog JOVILIUS što bi značilo “posvećen Jupiteru”. Najpošteniji su oni sto kažu: “Originalno porijeklo imena i dalje je nepoznato.” [2]

Mjesec JUL je mjesec ljeta, a početkom hrišćanske ere ljeto je počinjalo samo sedam dana pred početak JULA, a 900 godina prije hrišćanske ere ljeto je počinjalo u JULU. I danas je JUL najtopliji mjesec godine i ime mjeseca mora da ima neku vezu sa Suncem, ali kako to dokazati? To se da dokazati uporednom lingvistikom, jer jezicima postoje riječi istog ili sličnog oblika i značenje iz onog nekad zajedničkog jezika svih ljudi.

Korejansko YULI (유리) znači STAKLO, SRČA. Skok tvrdi da je srbsko SRCA od turskog SIRÇA [3], a nije htio da kaže da keltsko (gaelik) SORCHA (SORČA) znači, SVJETLO, SJAJ, JASNOST [4]. Staklo je PROVIDNO, VIDNO, SJAJNO kao ZRCALO i od ZRCA u ZRCALO postalo je SRČA i SORČA. Katalonci kažu VIDRE, Galičani i Portugalci VIDRO, Česi kažu CKLO, jer se CAKLI, Latvijci vele GLAZE, a Srbi kažu GLACNO SE, englesko GLANCE. GLAZURA je SJAJ. U bretonskom GWIDN znači BIJEL, a STAKLO u velškom je GWYDR (o obe riječi je VID, a VIDA nema bez SVJETLOSTI).

Sve primjere za riječ STAKLO naveli smo kao primjere da je korejansko YULI, sa značenjem STAKLO, povezano sa izvornim značenjem te riječi u svim jezicima i svuda znači SJAJ, SVJETLOST, VID, SUNCE.

Keltski YULE pali se na zimski solsticij, na prvi dan zime kao što je uoči tog dana prije hristijanizacije paljen i srbski badnjak. Keltski badnjak YULE znači isto kao i korejansko YULI i mjesec JUL od kojeg je izvedeno ime JULIJE: SJAJ, SVJETLOST, SUNCE jer od prvog dana zime SJAJ SVJETLOSTI JAČA, a mjesec JUL je NAJSJAJNIJI mjesec godine.

U imenima mjeseci JUN i JUL, te YULE, YULI i JULIJUS korijenska osnova je JU (YU) koja se nalazi u srpskim riječima JUNOŠA, JUNAK i JUNE (mladi bik), dakle u riječima koje označavaju SNAGU i MOĆ.

…………………………

[1] John Campbell, Etruria Capta, Part I, Toronto: The Copp, Clark Company (Limited), Printers, 1886, p. 10.

[2] William Smith, A Dictionary of Greek and Romab Biography and Mythology, Vol. I, London: John Murray, 1880, p. 536.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 318.

[4] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 874.

O TKZ. “IZABRANIM BOŽJIM NARODIMA”

Nekad u stara vremena kraljevi i carevi ujedno su bili i prvosveštenici u svojim državama. Kao takvi oni su sa svojim sveštenicima uobličavali religiju za svoje lične potrebe u vladanju narodom ne otkrivajući narodu pravi smisao znanja o Bogu, nego su tajnim jezikom simbola pisali svete spise po kojima su pričali narodu o Bogu osmišljavajući pri tome praktične rituale za religiozne obrede. Bilo je i vladara i sveštenika reformatora koji su naslijedjenu religiju transformisali po svojim zamislima, te su se kroz vremena religije preobražavale kao što se početna riječ u igri gluvih telefona promijeni od prvog do posljednjeg učesnika igre i na kraju to bude sasvim druga riječ, odnosno sasvim druga i različita religija suprotna onoj početnoj.

U takvim vremenima kad jedna religija u narodu vremenom postane bez vrijednosti, jer su vodje te religije i tog naroda ogrezli u bezakonju, tada se u narodu javljaju propovjednici koji propovijedaju novu religiju sa novim vjerovanjima koja narodu daje novu nadu u pravedniji socijalni status i uzvišeniji duhovni nivo. Zar nisu tim istim metodom komunisti dobijali pristalice u narodu?

Zašto se hrišćanstvo pojavilo baš u Rimskom carstvu i zašto je u Rimskom carstvu sticalo sve više pristalica, a u evropskim narodima van Rimskog carstva nametano je ognjem i mačem sve do kraja srednjeg vijeka? Upravo zbog bezbožnog zla korumpirane rimske oligarhije u otimanju za vlast i zbog njenog zla prema potčinjenom narodu.

Zašto je crkvi bilo potrebno skoro osam vijekova i Sedam vaseljenskih sabora da dogmatski i kanonski donekle uobliče hrišćansku državnu vjeru? Koliko je za to vrijeme pobijeno miliona “jeretika”, jer su oni malo drugačije razmišljali o Bogu, o Isusu, o čovjeku na ovom i o duši na onom svijetu. I dan-danas hrišćanstvo nije jedinstveno ni dogmatski ni kanonski, te zbog toga i danas padaju stotine hiljada i milioni žrtava hrišćanskih različitih vjerovanja. Sve je više razlika unutar samih frakcija, sve je više njihove nesloge, podjela i raskola.

Zašto se sve to dešava? Zato što je klimav temelj hrišćanstva, zato što je sve započelo vješto smišljenom prevarnom pričom i kad je prevara osvojila državnu vlast i pridobila vojsku kraljeva i careva sebi za potporu, počela je da tamani sve one koji se njima i njihovim propisima nisu htjeli slijepo pokoravati. Državna hrišćanska crkva tvrdila je za sebe da je Bog lično njima predao ovaj svijet na upravu i da je Bog lično njima dao pečate istine o Sebi i ključeve neba. Sva njihova priča o Bogu zapravo je samo njihova geopolitička strategija kojom osvajaju totalnu fizičku i totalnu intelektualnu vlast nad ljudima i narodima.

A danas kakvo je stanje? Isto kao što je bilo i u vrijeme početka vlasti hrišćanske državne crkve 325. godine. I danas ako nisi judejin, ti si prokleti nečisti goj ravan zivotinji; ako nisi kršten u Ortodoksnoj crkvi, ti si od milostivog hrišćanskog Boga osuđen da vječno goriš u paklu; ako nisi rimokatolik koji priznaje papu, tebi nema spasa i čeka te pakao; ako nisi musliman, ti si nevjernik od Alaha osudjen na ropstvo i istrijebljenje;

ako nisi bio komunista ti si klasni i ideološki neprijatelj i treba te istrijebiti s lica zemlje. Zar sve to nije isto?

I sve te vjere zapravo su ideologije koje tvrde da su od Boga uspostavljene i da su kao takve jedine prave vjere i tvrde da su njihovi vjernici jedini izabrani Božji narod. Zar Hitler nije tvrdio da su Nijemci superiorna rasa koja treba da gospodari svijetom? Zapitajmo se od koga je taj genocidni ubica miliona ljudi primio svoju zlu nauku?

Nema Bog svoj izabrani narod, već ima izabrane ljude mira, ljubavi i milosti i samo su oni djeca Božja.

BOŽJE TROJSTVO

"Novozavetno Otkrivenje pokazuje nam ne samo da su u Bogu tri Lica nego i to da su ta tri Lica jedno Božanstvo. Večito različita među sobom po večnim ličnim svojstvima, ta su Lica u svemu ostalom istovetna, jednaka, ravna i jednosušna po Božanstvu, tj. i Otac je Bog, i Sin je Bog, i Duh Sveti je Bog, pa ipak nisu tri Boga nego jedan jedini Bog. 'Jer je u Trojici, tj. u Ocu, i u Sinu, i u Svetome Duhu — jedno Božanstvo'. " [1]

"Bog je oganj koji sažiže." (*Jev.12,9*)

“Bog je vidjelo, i tame u njemu nema nikakve.”

(*1.Jov.1,5*)

Sanskritsko SÚNU (सूनु) = SIN, SUNCE [2]

Isus reče: “Ja i Otac jedno smo” (*Jovan,10,30*)

Početak Jovanovog jevanđelja po istini ovako treba da glasi:

“U početku bijaše Svjetlost, i Svjetlost bijaše u Boga, i Bog bijaše Svjetlost. Ona bijaše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo, što je postalo. U njoj bijaše život, i život bijaše Svjetlost ljudima.”

SVJETLO = SIN = SUNCE.

Sunce je oganj koji zrači svjetlost. Dakle su tu tri fizičke pojave: oganj, svjetlost i emitovanje, tj. isijavanje ili zračenje svjetlosti radijacijom. Ovo troje su jedno i neodvojivi su jedno od drugoga.

Zemaljski je Sunce sa svojom svjetlošću bilo drevnim narodima simbol Nevidljivog Boga i Njegove Zračeće Svjetlosti. Dakle je to nekima bilo poznato milenijumima prije hrišćanstva i na osnovu toga neko je hrišćanima osmislio dogmu o Svetom Trojstvu tako što je Svjetlost prikazao u antropomorfnom liku Isusa, a Božije zračenje kreativnoživotvorne sile prikazao u zoomorfnom vidu goluba.

Skidaj, narode, koprenu neznanja s razuma i privodi se svjetlosti Istine.

…………………………

[1] *Justin Popović, Dogmatika Pravoslavne Crkve, Tom I, Deo prvi - odeljak drugi, Bog u suštini: Božanstvo i jednosušnost Lica Svete Trojice.*

[2] *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 610.*

VEDE I STEĆCI





Sanskritsko SVAHA (स्वाहा) = POZDRAV, IMAJ BLAGOSLOVENI MIR! [1]

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1284.

ZNAK BLAGOSLOVA ILI ZNAK OGNJA



Sanskritsko SURYA (सूर्य) je SUNCE i ono je VATRA, tj. AGNI (znak prstima, tkz. "mudra" prikazan je na desnoj strani slike). Piše u Pismu da je Isus ovako rekao:

"Dođoh da bacim oganj na zemlju; i kako bih želio da se već zapalio!" (*Luka,12,49*)

Šta svjedoči istorija o vremenu postojanja hrišćanstva: da li je to vrijeme blagoslova ili vrijeme ognja?

RAZGIBANJE SRBSKOG UMA

"GÎB, m. apstraktni supstativ od glagola GIBATI." [1]

Od glagola ČITATI vršioci radnje su ČITAČ i ČITALAC. U glagolu GIBATI osnova je GIB, a vršilac GIBANJA je GIBAČ i GIBALAC.

Od osnove GIB je i gaelik GIBEACH sa značenjem OKRETAN, ŽUSTAR, AKTIVAN, ČESTIT [2]:

"Hajde, hajde, gibaj se!"

....

[1] Pero Budmani, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio III, Zagreb, JAZU, 1887-1891, str. 130.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 491.

O TRAČANSKOM PORIJEKLU KURDA

Na nekima od asirskih glinenih pločica po sadrzaju teksta nazvanih "Omens of Sargon and Naram-Sin", nalazi se i ovaj stih koji pripovijeda o vojnom pohodu mitološkog sumerskog cara Sargona od Agade:

"…preko Gutima (Kurdistana) čijeg kralja Šarlaka on zarobi." [1]

GUTIM je današnji Kurdistan. Ko su ovi GUTI i šta ime GUT znači?

Najstariji zapisi imena GUT nalaze se na sumerskim pečatima kao titularno ime spomenutog sumerskog cara Sargona:

"Na jednom od ovih pečata on nosi ime 'Sagara,' identično sa jednom njegovom solarnom titulom u indijskim epovima; na drugom 'Sag' što je očigledno skraćeno od 'Sagara'. Na tri od ovih njegovo ime je napisano 'kralj Gin' (Shar-um-Sharu-Gin) i na dva piše 'Gan' ili 'Gana'. Na tri od njih on je dodao titulu Gūt (ili 'Goth') i na jednom on sebe naziva 'Veliki Khāti' (ili Khatti, ili 'Hitt-ite)." [2]

Dakle je GUT ili što i GOT. Starokeltsko ***goth*** *(*gaelik *gath*) je *sunčani zrak, žar*, *gulja* (dio kola) [3]. Tako dolazimo do zaključka da je sumerski korijen ***Gū-*** u sumerskom ***Gūt*** istoznačan starokeltskom ***go-*** u starokeltskom ***goth*** i korijenu *ga-* u gaeliku *gath* i srpskom *gu-* u riječima *gulja, jegulja, guja, guta, guber.* Od istog korijena *gu-* je tursko *Gunes* sa značenjem *Sunce* [4], tartarsko *gundus* što znači *dan* [5], velško *gunnei* sa značenjem *vrelina*, *velika vatra* [6], velško *got*, *goth*, *gothi* što znači *ponos* [7] i sa istim značenjem korniško *gothys*, *gothis* [8].

Starokeltsko ***goth*** je *sunčani trak, pravac, žica, struna* [9]*, dakle i GUT* znači *sunčani trak, pravac, žica, struna.* I eto nas kod imena Tračana: ***trak*** > ***Trakoi*** > ***Tračani*** = ***Dačani*** = ***Goti = Guti***, a zemlja ovih **GUTA** je **GUTIM**.

"Procopius i Jornandes, Jerome i Spartian slažu se u identičnosti Geta i Gota. Ova indentičnost podržana je visokim autoritetom W. Grimm čiji argument, izvučen iz teutonskog karaktera dačanskog imena biljke Dioscorides, nedavno je s velikom sposobnošću potvrđen od Mr. Douse. Canon Rawilson ide tako daleko da potvrđuje da je 'identitet Geta sa Gotima kasnijeg vremena više nego vjerovatna pretpostavka i može se

smatrati istorijskom sigurnošću." [10]

"Ser Isak Njutn (Chron., p. 1125) piše: 'Drevni stanovnici Dakije (Transilvanija, Moldavija i Valačija) od Grka su zvani Geti, od Latina Daci, a sami su se zvali Gotima'." [11]

Goti su Guti, sjajni kao Sunčevi tračni traci, sjajni, slavni. Gotsko **liuda** znači **narod** i od toga je sveslovensko **ljudi** [12].

Sanskritsko GHUṬ (घुट्) znači OTPOR, SUPROTSTAVLJANJE, ZAŠTITA [13]. Sumersko GU-TU znači VELIKI ČOVJEK, RATNIK, HEROJ [14] što u potpunosti odgovara ratobornom karakteru današnjih Kurda.

Kurdski jezik sačuvao nekoliko rijetkih riječi čije je spominjanje ovdje pečat na sve što smo u ovom ogledu napisali (kurdsko slovo Ş = Š):

AGIR = OGANJ [15],

ŞEWAT = PLAMEN, OGANJ (vrlo blisko srpskom SEVAT) [16],

PÊNC = PET [17],

BÊŞÎK = BEŠIKA [18],

BIRIQANDIN = SJATI (brigi su imali boga BEREKUNDAI) [19],

‘EMBAR = AMBAR [20],

TAS = OKRUGLA POSUDA [21],

TAŞT(E) = DORUČAK = TAŠTE [22],

TAV = SUNCE, SVJETLOST, IZVOR TOPLOTE (TAVA se meće na vatru) [23],

ZUHA = SUVA [24],

ZOR = VRLO, MNOGO [25],

ZÊR = ZLATO (SJAJ) [26],

ZER = SVIJETAL [27],

ZOR = SILA, NASILJE [28],

ṢEMAL = SVJETLO (toponim ŠEMALJKA zapadno od Kaknja) [29],

TÎRÊJ = ZRAK SVJETLA, ZRAKA, TRAK (Raseni su zvani TIRENOI) [30],

SOR = CRVEN (SOR > SORBI) [31],

SA‘ET = SAT, ČAS [32],

GERM = TOPAL, VRUĆ (tračko i srbsko GERMA) [33],

GERMAV = TOPLO PROLJEĆE [34],

SER = GLAVA (SER > SERBI) [35],

SERBILINDÎ = PONOS [36],

ṢEṢ = ŠEST [37],

ṢEṢA = SEZDESET [38],

MEṢK = MEŠINA [39],

BEROJ = SUNČANO MJESTO (brigijski bog Sunca BEREKUNDAI, srpski termin BERNA iz metalurgije) [40].

……………………………

[1] Hugo Radau, Early Babylonian History: Down to the End of the Fourth Dynasty of Ur, New York: Oxford University Press American Branch; London: Henry Frowde, 1900, p. 159.

[2] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology, London, Luzak & Co., 1930, p. 29.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 518, 480.

[4] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, p. 21.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Titus Levis, A Welsh-English dictionary: Geirlyfr Cymraeg a Saesneg, Carmarthen, J. Evans, 1815, p. 141.

[8] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 125.

[9] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary, London, Printed for James Duncan; 1825, p. 309.

[10] Isaac Taylor, Greeks and Goths: A Study on the Runes, London: Maccmilan And Co., 1879, p. 44.

[11] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 212; Charles Adiel Lewis Totten, The philo-sophy of history, New Haven, Conn.: The Our Race Publishing Company, 1891. pg. 81.

[12] Henry Bradley, The Story of the Goths, Apendix, New York, G. P. Putnam's & Sons; London: T. Fisher Unwin, 1888, p.369.

[13] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 377.

[14] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 169.

[15] Michael L. Chyet, Kurdish-English Dictionary, Yale University Press, New Haven and London, 2003, p. 749.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] Ib. p. 58.

[19] Ib. p. 814.

[20] Ib. p. 823.

[21] Ib. p. 597.

[22] Ib.

[23] Ib.

[24] Ib. p. 698.

[25] Ib.

[26] Ib.

[27] Ib. 776.

[28] Ib. 697.

[29] Ib. 776.

[30] Ib. 804.

[31] Ib.

[32] Ib. p. 764.

[33] Ib.

[34] Ib.

[35] Ib. p. 761.

[36] Ib. p. 812.

[37] Ib. p. 816.

[38] Ib.

[39] Ib.

[40] Ib. p. 826.

KO JE BIBLIJSKI LAZAR

Evo jedne prehrišćanske srbske narodne obredne pjesme iz vrste zvanih "pjesme lazarice":

"Lazi, lazi, Lazare!
Te dolazi do mene,
Privataj se za mene:
Za svilene rukave,
Za svilene marame,
Za klečane kecelje."

(*Vuk S. Karadžić, Život i običaji naroda srpskoga, Beč, 1867, str. 25*)

Ime LAZAR postalo je od LAS tako što je ono **S** u LAS pri izgovoru prelazilo u **Z**: LAS > LAZ te i ono LAZI, LAZI originalno znači LASI, LASI.

Osnova LAS nalazi se u srbskoj riječi LASKAT. Evo šta znači ova riječ:

"LASKAT, pridjev na *-at* (17. v., jedna potvrda) 'svijetao', proširena na *-ьп laskatan* 'isto', poimeničen u maskulinumu *laskat* (17. v.) 'sijevanje, munja', denominal na *-ati laskàtati*, *-ãm* pored -ćem (17. v., također slov.)." [1]

LASKAT znači OSVJETLJAVATI (dušu), SIJEVATI, MUNJA. LAZ, LAZA i LAZINE su iskrčena mjesta u šumi. Sanskritsko LAS, LASA znači SJAJAN, BLJEŠTAV, SUNČAN [2].

Pošto je većina Srba porijeklom od Tračana, Iliria ili Kelta, normalno je prvo u njihovom jeziku tražiti smisao riječi srpskog jezika. Tako imenu LAZAR korijen nalazimo u keltskoj prostoj riječi LAS [3]:

- gaelik LAS = SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK;
- gaelik LASACH = PLAMENI, ZAPALJIVI, GOREĆI [4]
- gaelik LASAIR = PLAMEN, BLJESAK VATRE [5]

Calendar for year 31 (Israel)

March

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

5:◑ 12:● 19:◐ 27:○

April

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

3:◑ 10:● 18:◐ 25:○

A sad pogledajmo kalendar za 31. godinu: prvi dan proljeća 31. godine bio je nedjeljom 25. marta julijanskog kalendara i to je prvi dan hebrejskog mjeseca nisana. Po piscima Jevanđelja dan ranije, u subotu, Isus je vaskrsao Lazara u četvrtom danu Lazareve smrti.

Ovi dani "Lazareve smrti" simbolika su tri mjeseca zime i četvrti dan je nastupajući četvrti mjesec sa prvim danom kao danom proljeća. Nakon tri dana smrti (tri mjeseca zime) u četvrtom danu kao simbolici četvrtog nastupajućeg mjeseca vaskrsava LAZAR, tj. vaskrsava SJAJ (LAS) PROLJETNOG SUNCA.

Cvjetna nedjelja ili Vrbica je proslava prvog dana proljeća i to je bilo nedjeljom 25. marta 31. godine:

“A sutradan, mnogi od naroda koji bješe došao na praznik, čuvši da Isus ide u Jerusalim. Uzeše grane od finika i iziđoše Mu na susret, i vikahu govoreći: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev.”

(*Jovan.12,12-13*)

To je bio narodni običaj da se na prvi dan proljeća pojavljuju na skupovima sa zelenim grančicama palmi, finika i drugog bilja. Pisci Jevanđelja su pricu o Isusu samo uklopili u tu narodnu proslavu prvog dana proljeća i prikazali to kao da se (kaobajagi) narod tu okupio samo zbog Isusa. Kasnije crkva na taj prvi dan proljeća postavlja praznik Blagovijesti.

…………………………

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 272.

[2] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English

Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 570.

[4] Ib.

[5] Ib.

PRVI VASKRS 31. GODINE: 8. APRIL

“Prava jevrejska godina počinje sa mjesecom Tišri, na jesenji ekvinocij – fakt koji sugeriše egipatski original. Ovo je ostao početak građanske godine; crkvena godina počinje sa mjesecom nisanom šest mjeseci ranije na proljetni ekvinocij." [1]

Dan jevrejske Pashe pripadao je kalendaru jevrejske crkvene godine koja je počinjala na dan proljetnog ekvinocija, tj. na prvi dan proljeća. Godine 31. nove ere prvi dan proljeća padao je na kasnije ustanovljeni hrišćanski praznik Blagovijesti, 25. marta julijanskog kalendara i taj dan bio je 1. dan hebrejskog mjeseca nisana. Pogledajmo šta o mjesecu nisanu piše u Drugoj knjizi Mojsijevoj:

“I reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji misirskoj govoreći: Ovaj mesec da vam je početak mjesecima, da vam je prvi mesec u godini.

Kažite svemu zboru Izrailjevom i recite: desetog dana ovog meseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi suseda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

A jagnje ili jare da vam bude zdravo, muško, od godine; između ovaca ili između koza uzmite.

I čuvajte ga do četrnaestog dana ovog meseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveče.”

(*2.Moj.12,1-5*)

Od prvog dana proljeća **25. marta** deseti dan mjeseca nisana je na utorak **3. aprila**. Po Mojsijevom zakonu to je dan na koji se odabire jagnje ili jare za Pashu. Četrnaesti dan nisana je subota **7. aprila**. Treba da se podsjetimo da je po starozavjetnom hebrejskom kalendaru novi dan počinjao po zalasku Sunca prethodnog dana, dakle je pashalna subota počela u petak uveče čim je Sunce zašlo i tad se kolje pashalno jagnje ili jare. Tog **petka**, **13. dana** mjeseca nisana (6. aprila) Isus je raspet i umro na krstu (o ovom događaju ne postoje istorijski dokazi i sve je u vjeri). Da se ovdje ne misli na julijanski, nego na hebrejski crkveni kalendar, to svjedoči vrijeme od početka kalendarske godine do početka 14. aprila: 103.0329095 dana što je u inčima polovina širine Kraljeve odaje koja je simbol vaskrsenja.

Ne zna se kad su Jevreji počeli da slave Pashu na pun Mjesec nakon proljetnog ekvinocija, ali je očito da su početkom nove ere Pashu proslavljali po sideralnom kalendaru. Jednu reformu jevrejskog kalendara uradio je 358. god. Rabbi Hilel II i moguće je da je promjena tada učinjena ili su to ranije učinili autori Usmenog predanja (Mishna) početkom 3. vijeka.

U vremenu između 1884-2000. godine pravoslavni Vaskrs je četiri puta padao na 8. april: 1884, 1946, 1957 i 1968. godine.

…………………………

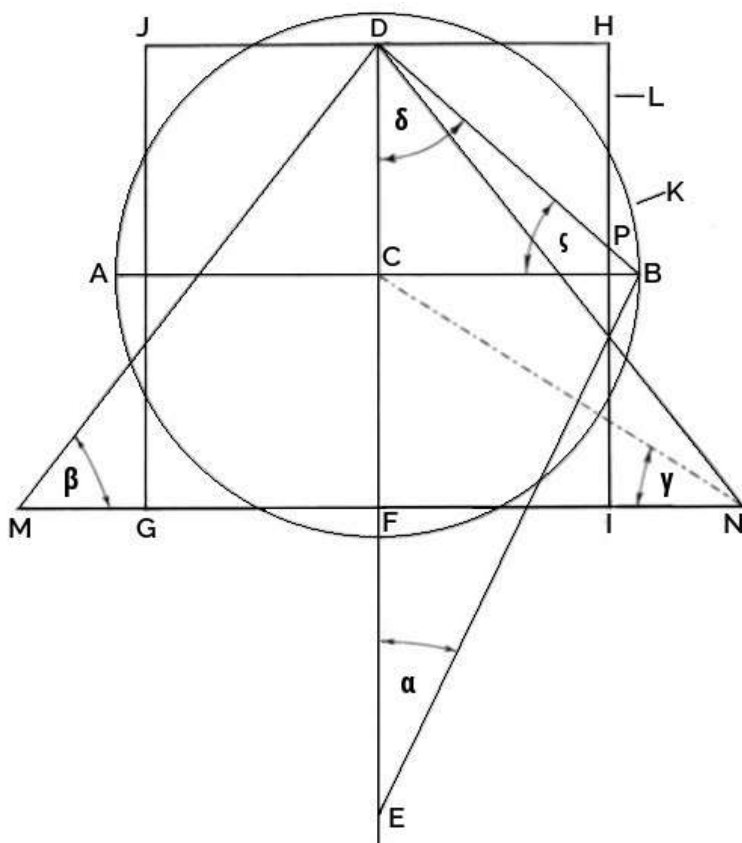
[1] *Alexander Philip, The calendar: its history, structure and improvement, Cambridge, The University Press, 1921, p. 25.*

ЈАВНО ФАЛСИФИКОВАЊЕ ИСТОРИЈЕ



У порти Храма Пресвете Тројице у Теслићу постављена камена статуа краља Драгутина Немањћа. Светосавски Срби нит се Бога боје нит се људи стиде, јер Немањићи нису никад владали Босном.

GEOMETRIJA I PROPORCIJE



CD = 0,5
CB = 0,564189822

- Ugao **α** = 26,3026897º = ugao svih kanala (prolaza) Velike piramide,
- tangens 26,3026897º = 0,494289195
- sinus 26,302689º = 0,443113275

CE = 1,141416456
CB = 0,564189821 = poluprečnik kruga K
BE = 1,273240621 = tangens ugla uspona Piramide,

AB = 1,128379642
CD = 0,5
GI = **IH** = **HJ** = **JG** = **1**
DE = 1,641416456

- Ugao **β** = 51,85399754º
- tangens = 1,273240621
- sinus = 0,786439353

MD = 1,271553866
MF = 0,785397499 = 3,14159 x 2,5
MN = 1,570795 = 3,14159 : 2

- Ugao **γ** = 32,48165854º = ugao sjevernog "ventilaci-onog" kanala Kraljeve odaje,
- tangens = 0,63662031 = polovina tangensa ugla uspona Velike piramide (1,273240621 : 2);

- Ugao **α** = 38,14600246º
- tangens = 0,785397499 = 3,14159 : 4

- Ugao **δ** = 48,4517858º
- tangens = 1,128379644 = √1,273240621(kvadratni korijen tangensa Piramidinog ugla uspona).

- Ugao **ζ** = 41,5482142º
- tangens = 0,886226551 = √0,7853975
- sinus = 0,663250057= 1,273240621 : 2

HP = 0,443113275 = sinus 26,3026897º
HP/CB = 0,443113275 : 0,564189822 = 0,7853975 = 3,14159 : 4

Dužina strane kvadrata **L** = 1
Površina kvadrata **L** = 1
Površina kruga **K** = 1
Prečnik kruga **K** = 1,128379644 = √1,273240621

ZRAK



Antisrbska kvazinacionalistička moda kod debilnih svetosavskih Srba SPC je da mnoge izvorne riječi srbskog jezika izbacuju iz srbskog i proglašavaju ih hrvatskim. Jedna od tih riječi je riječ ZRAK, riječ iz koje je postalo SRB i SRBIN.

Za riječ ZRAK Skok kaže da je postala od sveslavenskog i praslovenskog *ZORKI [1]. Zvjezdica * ispred riječi znači da ta riječ ni u jednom slovenskom jeziku nije zabilježena, dakle je izmišljena pretpostavljena riječ. Da se radi crkvene antisrbske ideologije ne krije keltsko porijeklo Srba, Skok bi u keltskom gaeliku lako

našao riječ SRAD koja znači ISKRA, LUČA, VARNICA, VARNIČENJE, BLJESKANJE [2], jer Sunčev ZRAK i nije ništa drugo do mnšotvo VARNICA u koje u vidu fotona PRAVOLINIJSKI lete kroz kosmos i kroz armosferu Zemlje.

Osnova u SRAD je SRA, a osnova u ZRAK je ZRA. U obe riječi je riječ RA i to je drevno ime Sunca. SA RA dolazi ZRAK i to je postalo od prijedloga S i imenice RA:

a) S RA > SRA > ZRA
b) SRA > SRAD
c) SRA > ZRAK

Od SR postalo je SRŽ, SRČA, SREĆA, SRCE, SRDAČAN, SRDNJA, SRAM, SRNA, SRMA. Od SR preko ZR dobijeno je ZRNO, ZRETI, ZRCALO, ZRAK, ZRAKA.

Gaelik SRAC (izgovara se SRAK) je jednako srbskom ZRAK, u stvari je srpsko ZRAK dobijeno od SRAK koje danas u gaeliku znači SUZA, PARNICA, ISPARAN, POVUĆI, VUĆI, ISTEZATI, OPLJAČKATI [3]. Na prvi pogled ova značenja nemaju ništa zajedničko sa SUNČEV ZRAK, ZRAKA, ali nije tako: sva ova značenje potiču od onog S RA, tj. SA SUNCA. Svaki ZRAK sa Sunca je LINIJA: liniju ostavlja i SUZA odvajajući se od oka, svaka PARNICA je LINIJA, sve što se VUČE od početnog mjesta ostavlja LINIJU dužine iza sebe, sve što se ISTEŽE je uvećanje linije, svaka krađa je ODVAJANJE i UDALJAVANJE imovine od vlasnika. Tako je gaelik SRAC jednako srpskom ZRAK:

ODVAJANJE, LINIJA, RAZMAK, DUŽINA, PRAVAC KRETANJA.

Ono SR u keltskom SRAD značenjem je isto srbskom SR u SRŽ, SRČA, SREĆA, SRCE, SRDAČAN, SRDNJA, SRAM, SRNA, SRMA i isto je srbskom ZR u ZRNO, ZRETI, ZRCALO, ZRAK, ZRAKA: SR = ZR!

U riječima SRAD, SRŽ, SRČA, SREĆA, SRCE, SRDAČAN, SRDNJA, SRAM i SRNA suglasnički par SR primio je na sebe sva značenje izraza S RA ili SA RA: SJAJ, SVJETLOST, VATRA, CRVENILO, TOPLOTA, DRAŽESNOST, ŽIVOT.

Gaelik SRAD znači ISKRA, LUČA, VARNICA, VARNIČENJE, BLJESKANJE i sve ovo u vidu SVJETLOSTI dolazi S RA, tj. SA SUNCA. Još od sumerskih vremena starokeltsko UR znači VATRA [4] i to je bukvalno SUNCE ili RA. UR i RA su istoznačne riječi, sinonimi koji označavaju SUNCE. Tako S RA (što je dalo SRAD sa značenjem ISKRA, LUČA, VARNIČENJE) znači isto što znači i **S UR** koje znači **S VATRE**, jer je SUNCE VATRA. Od tog S UR postalo je SUR koje u sanskritskom nosi značenje SJATI, VLADATI, GOSPODARITI NADLJUDSKOM SNAGOM [5]. Tako su SRA, ZRA i SUR istog značenja, te je ime SRBI istog značenja kao i SURBI.

Od SUR je postalo ZUR u glagolima ZURITI i ŽURITI. SUR znači SJAJ i od SUR je ZUR što je isto kao i ZER koje je postalo od SER, a SER je od S ER. Ovo ER u gaeliku znači VELIKI, PLEMENITI [6], a velško ER znači IMPULS, POKRETAČ NAPRETKA [7], pa je naziv SURBI isto što i ZERBI, SERBI i SURBI. ZER je

isto što i ZAR u OZARITI, pa je ZERBI isto što i ZARBI i SARBI.

Druga riječ u imenu SRBA je srtarokeltsko BA sa značenjem DOBAR, POŠTEN [8] i gaelik BI što znači JEST, POSTOJI, BIĆE [9]:

ZRBA, ZRBI, SURBA, SURBI, SERBA, SERBI, itd..

Drevni SRBIN je bio SVJETLOST DOBRA, a SRBI bjehu SVJETLOSNA BIĆA.

Da Srbi nisu preko hrišćanstva postali grko-judejskog duha i grko-judejskog razuma, nikad Srbi ne bi zaboravili da njihovo ime iz Sunca ishodi.

…………………………

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 660.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 521.

[3] Ib.

[4] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 998.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1234.

[6] Edward Dwelly, Ib. Vol. II,, p. 394.

[7] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 132.

[8] Edward Dwelly, Ib. Vol. I, p. 56.

[9] Ib. p. 92.

EZOTERIJSKI BROJ 72 KOD MASONA CRKVE

I broj 72 jedan je od ezoterijskih brojeva. Spominjali smo ezoterijski broj 4320 i evo njegov odnos sa brojem 72:

4320 : 72 = 60

Pored onih 12 učenika kao glavnih apostola pisac Lukinog jevanđelja spominje sedamdeset dva učenika Isusova (Luka,10,1), mada u nekim Biblijama uz sedamdeset ono dva stoji napisano u zagradi, dok u Karadžićevom prevodu piše sedamdeset. Tako su neki bibliolozi zbunjeni jer nisu sigurni da li je sedamdeset ili je sedamdeset dva, a ne pada im na um da je ono dva uz sedamdeset za zbunjivanje u crkvi neiniciranih, a dva u zagradi je za inicirane arhijereje crkve: "sedamdeset dva učenika". Evo tog stiha u grčkom pismu Novog zavjeta:

"ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΑΝΕΔΕΙΞΕΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΤΕΡΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ [ΔΥΟ] ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΑ ΔΥΟ [ΔΥΟ] ΠΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΝ ΟΥ ΗΜΕΛΛΕΝ ΑΥΤΟΣ ΕΡΧΕΣΘΑΙ…." (Luka,10,1)

Grčki: ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ [ΔΥΟ] = SEDAMDESET [DVA]

Evo kako piše u latinskoj Vulgati (5. vijek):

"Post haec autem designavit Dominus et alios septuaginta duos et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum quo erat ipse venturus…." (Vulgata)

Latinski: SEPTUAGINTA DUOS = SEDAMDESET DVA

Evo nekoliko srpskih prevoda tog stiha:

“Potom odredi Gospodin još drugih sedamdeset i dva, i posla ih po dva i dva pred sobom u sve gradove i mjesta, kada je mislio sam doći.” (Prevod: Ivan Šarić)

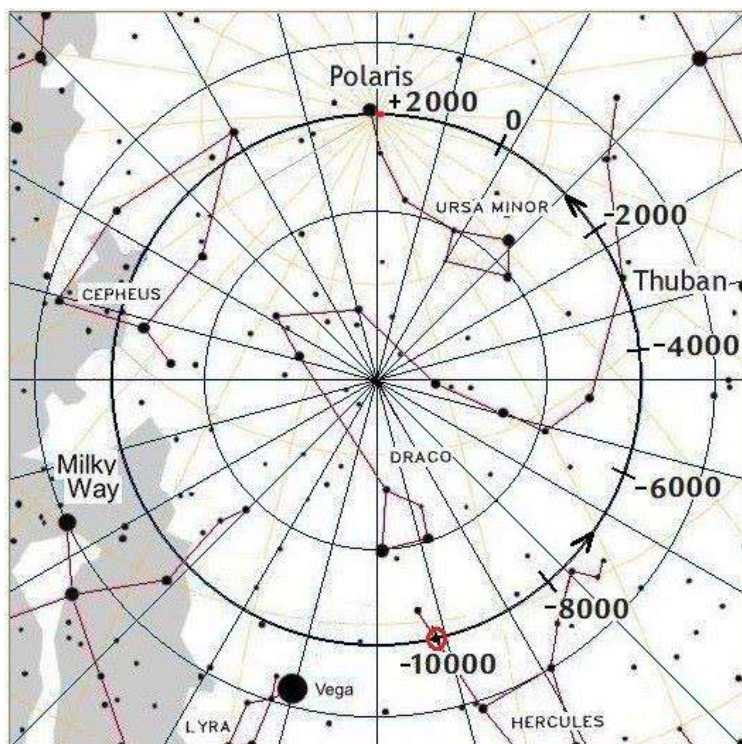
“Nakon toga odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći.” (Prevod: Jeruzalemska Biblija)

“Nakon toga, Gospodin označi 72 druga *učenika i po dvojicu posla ih u svaki grad i mjestance gdje je on sam trebao ići.” (Prevod: Tomislav Dretar)

“A potom izabra Gospod i drugijeh sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojijem u svaki grad i u mjesto kuda šćaše sam doći.” (Prevod: Vuk S. Karadžić)

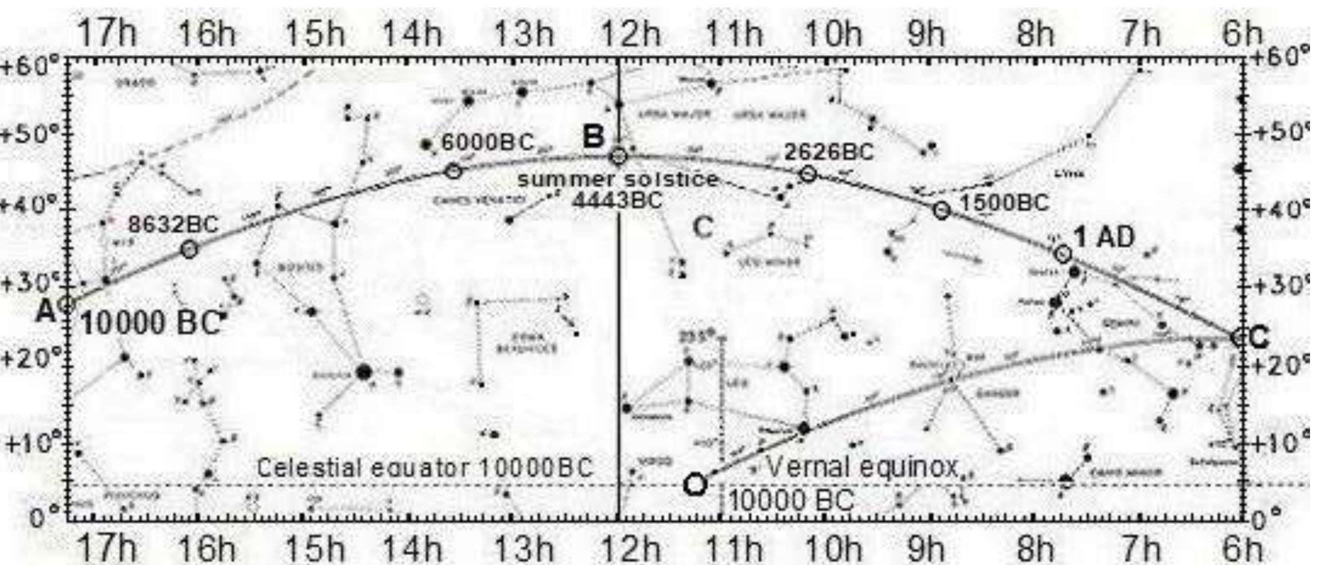
Šta je broj 72? Evo nekoliko prvih tumačenja simbolike broja 72 sa Vikipedije:

• broj jezika govoren u vrijeme gradnje vavilonske kule, računajući po predanju.
• tradicionalni broj učenjaka koji su preveli Septuagintu, računajući po legendarnom izvještaju u “Aristeasovom pismu”.
• tradicionalni broj učenika ovlaštenih i poslanih od Isusa u (Luka 10) u nekim spisima (u nekima sedamdeset).
• Broj Božjeg imena po Kabali (vidi ime Boga u Judaizmu).



Pravac Zemljine ose prema tački Zemljinog sjevernog nebeskog pola (dakle i južnog) pomjeri se jedan stepen za 72 godine, a isto toliko stepeni biva u pomijerenju Sunca na njegovoj ekliptici, a sve se to dešava zbog astronomske pojave zvana "precesije ekvinocija". Da bismo to pojasnili, pokazaćemo na slikama Zemljinog sjevernog neba i na slici Sunčeve ekliptike

Hronologija Velike piramide kaže da je svijet stvoren 10 000 godina prije hrišćanske ere sto je 12 000 godina do 2000. g. hrišćanske ere. Pošto se pravac Zemljine ose za 72 godine pomjeri 1°, da vidimo za koliko se stepeni pomjerio za proteklih 12 000 godina:



Vrijeme stvaranja Sunca i pozicije Sunca kroz milenijume.

12.000 : 72 = 166,666 stepeni pomjera od početne pozicije u tački -10.000 godina i to je danas tik uz današnju polarnu zvijezdu Polaris (+2000). Za to vrijeme u odnosu na sazviježđa pozicija Sunca na prvi dan ljeta takođe se pomjerila za 166.666 od početnog mjesta (tačka **A**) do današnje pozicije (tačka **C**).

Sva ona značenja broja 72 koja spominje Vikipedija zapravo su simboli ovih 72 godine o pomjeranju Zem-ljine ose u krugu precesije ekvinocija i pisac Lukinog jevanđelja to znanje bilježi pod vidom Isusovih učenika, jer samo inicirani prvosveštenici razumiju pravi smisao svojih spisa, a prostom narodu priča se priča ugodna za uho naroda po umnom nivou naroda.

IMENA EZRA I ZERA

Sveštenk i književnik koji je iz Vavilona početkom 5. v. st. ere iz Persije u Jerusalim donio Mojsijevu knjigu zvao se EZRA. Pred jerusalimskim novim hramom Ezra saziva narodni zbor i čita Knjigu zakona:

"A Ezra književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu načinili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masija s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i Malahija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam. I otvori Ezra knjigu na vidiku svemu narodu, jer bijaše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod.” (*Nemija,8,1-5*)

Sveštenik i književnik Ezra stoji na postolju sa još dvanaest uglednih ljudi, dakle je na broju njih trinaest: sa desne strane Ezre je šest ljudi i sa lijeve strane šest

što je simbol 12 mjeseci godine (2 x 6) i među njima u sredini je Sunce. Evo šta znači ime EZRA:

"Gospodin Svan tumaci imena EZRA i ZERAH kao 'Dizanje Svjetlosti' gdje je RA u oba slučaja bez sumnje srodno egipatskom RA, koje nije bilo samo ime egipatskog boga Sunca, već takođe najčešća egipatska riječ za Sunce." [1]

Isto kao Ezra sa svojih dvanaest pomoćnika, tako Isus u svojim apostolima ima svojih dvanaest pomoćnika.

…………………………

[1] Harold Bayley, The Lost Language of Symbolism, Vol. I, New York, Barnes & Noble, Inc., 1912, p. 150.

MASONSKI BROJ 33°

Broj 33° u masonstvo Škotskog obreda unio je Albert Pajk. Šta je broj 33°? To je vjerovanje da u nebeskom svijetu svi imaju životnu mladost 33-godišnjaka kao što je Isus imao kad je vaskrsao. Zašto je Pajk odabrao taj broj?

Simbol vaskrsenja u Piramidi je Kraljeva odaja sa dužinom 412.1316378 inči. Baza Piramide duga je 231.92867 metara, a originalna visina je 147.6505019 metara (ovdje su važni brojevi):

a) 412,1316378 : 3,14159 = 131,1856855

b) √131,1856855 = 11,45363198

c) 11,45363198 x 33 = 377,9698553

d) 377,9698553 – 231,92867 = 146,0411853 metara.



ISUS, VELIKI ARHITEKTA, STVORITELJ SVIJETA:
"Sve je kroz Njega postalo, i bez Njega ništa nije postalo što je postalo." (Jovan,1:3)

Visina od 146,0411853 metara je za 1,6093166 m ispod originalne Piramidine visine od 147,6505019 m i taj završni kamen u vrhu je glava od ugla cijele Piramide. Broj **Fi** je 1,618033988. Mi smo u računu dobili 1,6093166 i vrijednosti nisu 100% iste, razlika je 8,717388 mm. Imajući u vidu da je u računanjima veliki brojem decimala, razlika je zanemarljiva ako se broj **Fi** uzme kao 1,61. Brojevi govore razumu da je to baš to! I kaže Pismo:

"Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugla”.

(*Psalm,118,22*)

Ko su ovi zidari što odbaciše kamen? To su zidari judaizma i hrišćanstva i zidari Novog svj. poretka, vavilonski masoni tame koji su odbacili Boga kroz simboliku Isusa kao Stvoritelja:

"U početku bješe Logos, i Logos bješe u Boga, i Bog bješe Logos. Logos bješe u početku u Boga. Sve je kroz Njega postalo, i bez Njega ništa nije postalo što je postalo." (Jovan,1,1,3)

Sve je kroz broj **Fi** postalo.

OBELISK U VAŠINGTONU

Visoki vašingtonski obelisk meta je turista, fotografa i ljubitelja misterije. Turisti ga gledaju diveći se njegovoj monumentalnosti, fotografišu ga radi uspomene i dokaza da su tu bili, a ljubitelji misterija pokušavaju da mu nađu smisao, te se uglavnom čuju mišljenja da je to znak bezbožništva, falus, građevina antihrista i satanista. Ništa to nije tako, već je svrha obeliska masonska metrologija kombinovana sa simbolikom brojeva.

Visina obelisk je 555 stopa, 5 inči i 1/8 inči, što pretvoreno u metre iznosi 169,294175 metara ili 16 929,4175 centimetara. Pogledajmo sad simboliku brojeva: 1 godine = 365,242 dana (dani su mjerna jedinica), a i visina spomenika od 16 929,4175 cm takođe je mjerna jedinica, dakle su važni brojevi sa svojom simbolikom:

16 929,4175 : 365,242 = 46,35123425 centimetara za svaki dan godine.

1000 x 46,35123425 = 4635,123425 cm = 0,4635123425 km: ako bi se neki objekat kretao brzinom od 0,4635123425 km u sekundi, za jedan dan prešao bi dužinu od 40 047,46635 km. Zvanična dužina Zemljinog ekvatora je oko 40 075 km. Tako vidimo da je broj 0,4635123425 km u sekundi približna ekvatorska brzina Zemljine rotacije oko vlastite ose.

U obelisk je uzidano ukupno 36 491 kamenih blokova. Ako su ovi blokovi simbolika dana, evo šta dobijemo:

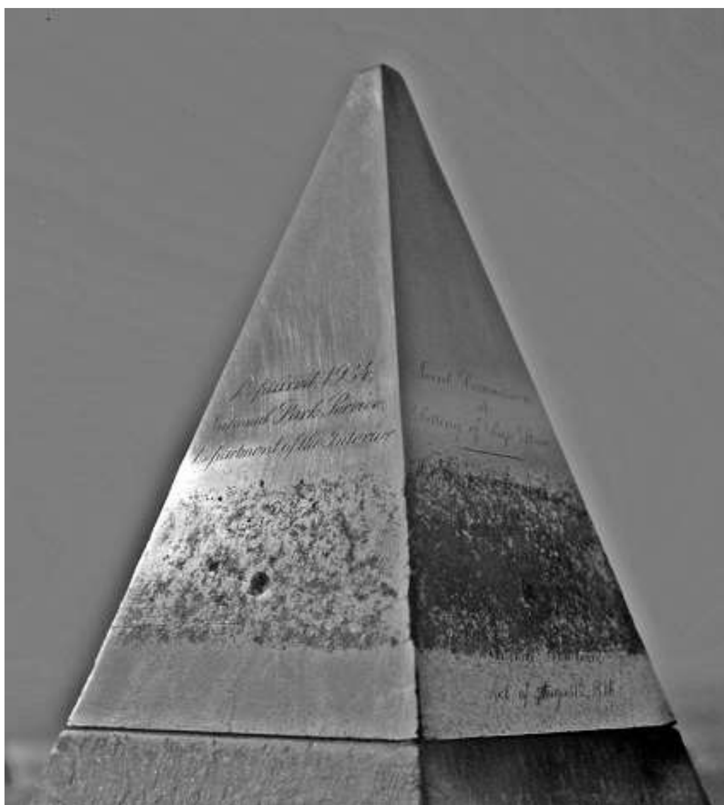
36 491 : 365,242 (dana) = 99.90910136 godina = 1 vijek (za 2 sata i 11 minuta manje od punog vijeka).

Kvadratna baza piramidiona na vrhu ima strane dužine po 412,1316378 inči ili 34,34430315 stopa, tj. 10,4681436 metara što je dužina Kraljeve odaje u Velikoj piramidi. Zvančina dužina strana ove baze je 34,5 stopa ili 414 inči, tj. 10,5156 metara što je za 4,74564 centimetara duže od 10,4681436 metara.

Zvaniča visina piramidiona je 55 stopa ili 660 inči, odnosno 16.764 metra, a stvarna visina je 16,894175 metara ili 665,125 inči, tj. 55,42708333 stopa.

Na vrhu piramidiona je aluminijska piramida. U zvaničnim opisima piramida je visoka 8,9 inči, tj. 23 centimetara, s tim da joj je, tako kažu, vrh spaljen gromovima, je bez visine tog spaljenog dijela niža 3/8 inči ili 0,9528 cm, ali gledajući fotografiju ove piramide vidimo da joj je vrh pravilninih strana zaravnat kao kvadrat. To već podsjeća na vrh Velike piramide u Gizi i to je dovoljan razlog da se ovo provjeri kroz geometriju, kroz mjere i kodove Velike piramide:

a) broj Pi = 3,14159...
b) 3,14159 : 8 = 0,39269875



Po jednom od kodova Velike piramide vrijeme se može kodirati u mjerama dužine tako što se jedan dan računa kao dužina od 2,466586509 cm. Uzmimo sad da je broj 0,39269875 broj dana i pretvorimo to u centimetre:

0,39269875 x 2,466586509 = 0,968625438 centimetara što je samo za 0.016125438 milimetara manje od 3/8 inči, dakle je razlika u stotom dijelu milimetra i naravno da će zvanična mjera biti zaokruzena na 3/8

inči. Poenta je u tome da je vrh aluminijske piramide posvećen broju Pi iza kojeg je u bukvalnom smislu Bog Kreator ili Veliki Arhitekta.

Godina sa 365,242 dana dijeli se na četiri godišnja doba po 91,3105 dana. Deseti dio jednog godišnjeg doba je 9,13105 dana i kad to po Piramidinom kodu pretvorimo u mjeru dužine, dobijemo 22,52252474 centimetara ili 8,867135726 inči: to je dužina biblijskog pedlja (britanski pedalj, kao jedinica dužine Imperijalnog sistema, dug je 9 inči, tj. 22,86 centimetara što je samo za 3,33747526 milimetra duže od biblijskog pedlja). Dužina od 8,867135726 inči je za 0,083475257 milimetara ili 8,3475257 stotih dijelova milimetra manja od 8,9 inči što je zvanična visina ove piramide.

Zvanična dužina baze ove piramide je 5.6 inči ili 14 centimetara.

Po zvaničnim mjerama temelji vašingtonskog obeliska ukopani su 37 stopa u zemlju što iznosi 444 inča ili 11,2776 metara. Da li je baš to? Ako tu mjeru povećamo za samo 0,61964443 centimetara, dobijemo dubinu od 11,28379644 metara ili 444,2439545 inči što je 37,02032954 stopa i normalno je da će zvanična mjera biti samo 37 stopa:

a) $11,28379644^2 = 127,3415323$

b) 127,3415323 x 3,14159 = 400,6037265 metara = 100-hiljaditi dijela srednje dužine Zemljinog ekvatora

Zvanična dužina strana kvadratne baze linijom površine tla vašingtonskoh obeliska su 55,5 stopa ili 666 inči. Ne, nije to 666 iz Jovanovog otkrivenja, jer je stvarna mjera strana baze 666,5125 inči ili 1692,94175 centimetara što je 10-ti dio visine ovog obeliska.

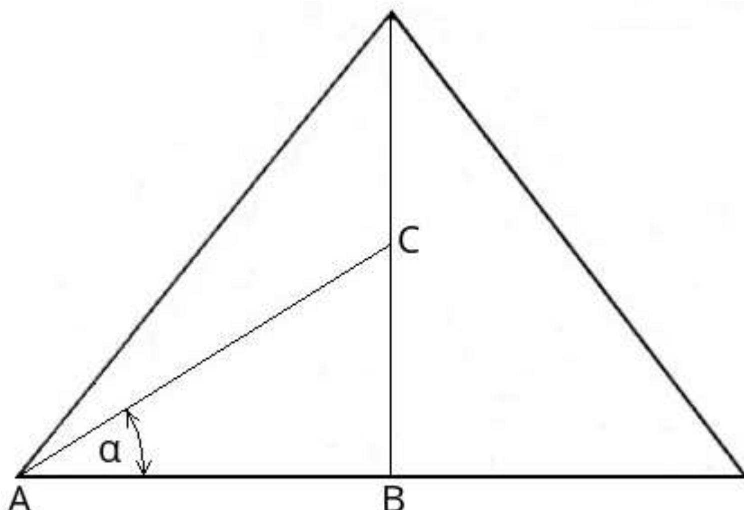
BORBA ZA DOMINACIJU

I kao što smo već rekli, tajne masonerije iz prepotopskog svijeta prenio je Noje sa svojim sinovima i sve prve postpotopske vođe naroda i njihovi prvosveštenici bili su upućeni u neka tajna prepotopskih masona. Raseljenjem naroda iz Vavilona, tajna masonska učenja preko prvosveštenika i vođa naroda raširena su širom svijeta. Najbolji primjer toga su slićna predanja o opštem potopu i isti simboli svuda po svijetu.

I dvovjerci krstjani (poluvjerci Dušanovog zakonika) imali su svoje masone kako među prvosveštenicima i sveštenicima, tako u cijelom srbskom narodu koji je čuvao običaje misterija iz religija svojih prehrišćanskih predaka. Krstjansko sveštenstvo sinkretički je objedinilo prehrišćanske misterije sa nekim hrišćanskim misterijama, tkz. "svetim tajnama crkve". Sve te sveštenike stare vjere i krstjanske sveštenike dvovjerce iskorijenili su konkurenti Ortodoksne i Rimokatoličke crkve kroz srednji vijek i knjige im popalili.

Ostali su samo krstjanski seoski kamenoresci koji su pravili nadgrobnike i simbole svog krstjanskog ogranka masonerije uklesavali na stećke i nišane sve do 20. vijeka, a kod muslimana Bosne sve do sredine 20. vijeka. Ostao je i srbski krstjanski narod sa svojim misterijama u narodnim običajima suprotnih misterijama masonerije judaizma, islama, Ortodoksne, Rimokatoličke crkve i komunizma. Mislim da je to glavni razlog istrijebljenja srbskog naroda.

BROJEVI PIRAMIDE I VITLEJEM



Da su svi opisani događaji Biblije unaprijed isplanirani od arhitekte Velike piramide pokazaće nam i ovaj primjer sa Vitlejemom kao mjestom Isusovog rođenja (ili "rođenja").

Neka kotna tačka u Vitlejemu nalazi se na 31,71111256º sjeverno od ekvatora. To je ugao alfa (α) na priloženoj slici Piramidinog presjeka:

a) ugao α = 31,71111256º

b) tangens ugla 31,71111256º = 0,61780552

c) visina Piramide = 232.5204754 svetih lakata

d) AB = 182,621 svetih lakata

e) BC = 112,8379643 svetih lakata

f) tangens Piramidinog ugla uspona = 1,273240621

$\sqrt{1,273240621} = 1,128379644$

100 x 1,128379644 = **BC**

Visina Piramide je 232,5204754 svetih lakata:

232,5204754 : 112,8379643 = 2,060658191 svetih lakata = 100-ti dio širine Kraljeve odaje koja je simbol uznošenja duša u nebesa.

2,060658191 svetih lakata = 51,51645478 inchi = 4-ti dio širine Kraljeve odaje.

Ko je arhitekta Velike piramide? Pošto su Piramidu gradili Vanzemaljci skupa sa Adamovim potomcima, znači da je neki Vanzemaljac ujedno i arhitekta Piramide. Možda je to onaj isti Vanzemaljac što je redizajnirao Adama i od Adama klonirao Evu? Nismo li mi samo pioni ovog "Boga" i njegovih igrača među ljudima?

CRKVA SVETE SOFIJE

Crkva Svete Mudrosti (Sveta Sofija ili Hagia Sofia) u Carigradu završena je 537. godine. Ovo su njene mjere [1]:

1. širina = 240 stopa (73 metra),
2. dužina = 270 stopa (82 metra),
3. prečnik kupole = 108 stopa (33 metra),
4. visina kupole = 180 stopa (55 metara)

1. Širina = 240 stopa: 239,660105 stopa = 7304,84 cm = 730,484 decimetara = 2 x 365,242 metara ili po grčkom "metrona" tj. mjera.

2. Dužina = 270 stopa: krug prečnika 270,4275839 stopa ima poluprečnik dužine 412,1316378 decimetara (dcm): broj dužine Kraljeve odaje je 412,1316378 inči.

Površina kruga poluprečnika 412,1316378 decimetara je 533,606.8743 dcm², a kvadrat tolike površine ima

stranice duge 730,484 dcm^2 tj. u svakoj strani ima 2 x 365,242 decimetara kao broj simbolike dana jedne godine.

3. Visina = 180 stopa: 180 stopa = 54,864 metara = ½ skeina = ½ od 109,728 metara: putujući brzinom od 2 sveta lakta u sekundi (127 cm) neki objekat će za jedan dan preći 109,728 kilometara i to je 1000 skeina*, a za godinu dana preći će Zemljin ekvator dužine 40.077,27418 km.

4. Dijametar kupole je 108 stopa. Dužina godine = 365,25636 dana: 365,242 : 3,14159 = 116,2602377 = prečnik kruga godine: kvadrat obima 116,2602377 metara ima dužinu strana po 29,06505943 metara i površinu od 844,7776794 m^2. Krug iste tolike površine ima prečnik dužine 32,7964214 metara ili 107,5998077 stopa što je za 12,2 centimetra manje od 108 stopa u prečniku kupole.

5. Visina kupole = 180 stopa = 2160 inči = 54,864 m = 1/2 skeina od 109,728 metara:

a) Zemljin ekvatorski poluprečnik = 6378,50168 kilometara = 251.122.113,4 inči. Koliko u ovom broju inči ima visina ove kupole? Pogledajmo:

251.122.113,4 : 2160 = 116.260,377 inči: dužina Portala pred Kraljevom odajom u Velikoj piramidi je 116,2602377 inči, a vertikalna visina Piramidinog 35. kamenog reda iznad baze je 1162,602377 inči;

b) visina kupole je 180 stopa ili 2160 inči što je polovina mističnog ezoterijskog broja 4320 (2 x 2160):

c) Zemljin ekvatorski poluprečnik dug je 6378,5018 kilometara:

6378,5018 : 4320 = 1,476505019 km = 10 visine Velike piramide.

Otkud sve ove razmjere Zemlje i Velike piramide i mjerama hrama Svete Sofije? To znanje je od masona koji su osnovali hrišćanstvo.

…………………………

[1] Fred S. Kleiner, Gardner's Art Through the Ages: A Global History, Enhanced Thirtheenth Edition, Vol. I, Wadsworth Cengage Learning, 209, p. 313.

** 1 skein mjera za duzinu užeta = 109.728 metara = 4320 inči = 360 stopa (Imperial system).*

SVETOSAVSKI HRAM NA VRAČARU

Dimenzije glavnih ulaznih vrata: širina 3,9 i visina 6,1 metara. Dvije strane po 3,9 i dvije po 6,1 metara daju 20 metara ili 2000 centimetara= 31,49606299 svetih lakata i to je obim vrata (broj Pi = 3,14...).

Podna površina hrama na nivou naosa iznosi 3560 m². Godina ima 356 dana, znači da je 1 m² u podu hrama simbolika jednog dana, a u 3650 m² je simbolika deset godina vremena.

Računa se da na 1m² stanu tri vjernika:

a) 3560 x 3 = 10 680 vjernika

b) √10 680 = 103,3440855

c) 103,3440855 x 2 = 206,688171 (broj širine Kraljeve odaje u Piramidi je 206,0658189 inči). Tako se vjernici simbolično zidaju u kuću duhovnu kojoj je Isus kamen od ugla.

Po jednom od kodova Velike piramide 1 dan =

= 2,466586509 centimetara. Podizanje kupole na Svetosavski hram trajalo je 40 dana:

a) 40 x 2,466586509 = 98,66346036 cm
b) 98,66346036 : 3,14159 = 31,40530865 (broj Pi).

Centralna kupola je na 43.2 metara ili 4320 centimetara visine iznad tla (opet onaj mistični broj 4320), a visina pozlaćenog krsta na kupoli je 12 metara ili 1200 centimetara. Na hramu je ukupno 18 pozlaćnih krstova (manji su od 12 metara, ali je važno da se dobije simbolika broja 18:

12 x 18 = 216

216 x 2 = 432 = 10-ti dio mističnog broja 4320

Broj 4320 je jedan on najvažnijih brojeva ezoterije. Pogledajmo na primjeru Velike piramide koja je visoka 147,6505019 metara ili 0,1476505019 km:

4320 x 0,1476505019 = 637,8501682 km = 10-ti dio Zemljinog ekvatorskog poluprečnika.

U zapadnim zvonicima Svetosavskog hrama ima 4 klateća zvona: za svako godišnje doba jedno zvono. Tu se nalaze i 45 "svirajućih" zvona. Pola godišnjeg doba je 45 dana, dakle za svaki dan jedno “svirajuće” zvono.

Idemo dalje:

a) nadmorska visina Hrama je 134 metra,
b) visina Hrama do krsta je 70 metara,
c) visina krsta na kupoli je 12 metara

Dužna baze Velike piramide je 365,242 svetih lakata ili 231,92867 metara, tj. 0,23192,867 km. Obim Piramidine baze je 0,92771468 km:

0,92771468 x 216 = 200,386371 km = 200-ti dio dužine Zemljinog ekvatora (po Piramidi ekvator je dug 40.077,27418 km).

Visina pozlaćenog krsta na Hramu je 12 metara. Na hramu je ukupno 18 pozlaćnih krstova (mnogi su manji od 12 metara, ali je važna simbolika broja 18):

a) 12 x 18 = 216
b) 216 x 20 = 4320

Jasno je da su arhitekte Hrama Svetoga Save na Vračaru masoni upućeni u ezoteriju, brojeve i geometriju Velike piramide.

PIRAMIDA U BEOGRADU

Mala bronzana piramida nalazi se u centru Beograda u Knez Mihailovoj ulici ispred zdanja Srpske akademije nauka i umjetnosti. Tu je postavljena u vrijeme održavanja izložbe "Svijet mjerenja" u Velikoj galeriji Akademije. Ova piramida označava geografski položaj njene kotne tačke: strane svijeta, geografsku dužinu, geografsku širini, silu zemljine teže i nadmorsku visinu tačke na kojoj se nalazi. Da ova geografska tačka u svetoj geometriji nema neko uzvišenije značenje, piramida ne bi tu bila postavljena.

Na piramidi piše da je tu nadmorska visina 116,75 metara i ta visina može biti na vrhu piramide, a može u njenom postolju ili na pločniku. Zašto je ova geografska tačka toliko važna da je obilježena piramidom? Evo objašnjenja: obilazeći oko Sunca tokom godine Zemlja opisuje krug. Svaki krug ima svoj prečnik. Pošto je krug



godine vrijeme od 365,242 dana, taj krug vremena ima i svoj prečnik iskazan određenim brojem dana:

365,242 : 3,14159 = 116,2602377 dana = prečnik kruga godine.

Teško je reći da li je nadmorska visina od 116,2602377 metara na postolju ove piramide, na liniji pločnika ili 50-tak cm pod kamenjem ispod pločnika, ali ta visina je tu.

Dakle: na toj beogradskoj kotnoj tački svaki metar, svaki centimetar i svaki milimetar nadmorske visine ima simboliku prečnika kruga godine: 116,2602377 metara nadmorske visine je simbolika dana prečnika kruga godine. Broj 116,2602377 je jedan od najznačajnihih brojeva svete geometrije i Velike piramide.

IMENA SUNCA NA RAZNIM JEZICIMA

Egipatski: RA, RE [2]
Egipatski: HOR, HORUS [2]
Zend: HUERE [3]
Jermenski: ARPI [3]
Etiopski: MAR [5]
Afganistanski: MAR [5]
Korejski: IRU [6]
Milchan: YÚNE [15]
Ujgur: KUN [17]
Gurung. DHINI [20]
Murmi. DINI [20]
Bramhu: UNI [21]
Dhimál: BELA [26]
Dofla: DANI [29]
Miri: DAINYA [29]
Mijhu: LEMIK [29]
Mikir: ARNI [31]
Khari: SUHIH [32]
Namsag: SAN [33]
Joboka: RANGHAN [33]
Mithan: RANGHON [33]
Singhpo: JAN [34]
Siamese: TAWAN [51]
Ahom: BAN [53]
Khamti: WAN [53]
Tanghuti: NARA [67]
Nertshinsk: SHIVUN [76]
Selenga: NARA [85]
Knorin: NARANGA [85]
Nizhni Uda: NARANG [85]

Tunkin: NARANGN [85]
Sok.: NARA [86]
Pelu: NARA [87]
Assan. OGA [94]
Kirgiz: KÜN [104]
Tobolsk: KUN [107]
Tshulim: KUN [107]
Kuznetsk: KUN [108]
Soiony: KAR [110]
Yakut: KUN [111]
Yeniscian: KUN [111]
Kuzzilbash: GUN [112]
Kumuk: GUN [113]
Karatshai: GUN [113]
Tungus: ZIGUNI [118]
Vogul: KOTAL [114]
Kusvar: SURAJ [180]
Tharu: RAUDA [181]
Kooch: BELA [182]
Sontal: SINGMANAL [183]
Khond: BELA [186]
Gadaba: SINGI [186]

……………………..

Izvor: Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862 (stranice knjige navedene su u zagradama).

JURAJ I GEORGIOS

Evo nam ide JURJEVDAN poznatog i kao ĐURĐEVDAN, praznični dan slovenskog boga proljeća ZELENOG JURJA. Govore da je srpsko ime ĐURĐE od grčkog ortodoksnog sveca sa imenom GEORGIOS (Γεώργιος) što kažu da znači ZEMLJORADNIK. E pa hajdemo za etimološkim korijenima ovog grčkog imena da vidimo šta ćemo sve pronaći.

Prvo pogledajmo srpska imena ĐURĐE, ĐURAĐ i ĐORĐE. Od staroslovenskog JURAJ i JURJE izvedeno je ĐURĐE. U ĐURĐE osnova JUR potiče od sanskritskog JŪRṆI sa značenjem JAR, JARA, ŽAR, PLAMEN [1]. Sanskriska osnova JŪR znači LJUT, GNJEVAN, RAZJAREN, BIJESAN [2] i nalazi se u srpskom ratnom pokliču JURIŠ, te u imprativu JÚRNI i u pridjevu JÛRNI. Dakle nije bilo potrebe da Srbi od Grka kroz crkvu preuzimaju grčko GEORGIOS i da ga pretapaju u svoje ĐURĐE.

A šta je sa imenom ĐORĐE, je li i ono od grčkog GEORGIOS? Na prvi pogled liči da jest, a zapravo nije. Pogledajmo: bretonsko JORNA, JOURNA ili JURNA znači DAN, dakle je to SVJETLOST [3]. Sa istim značenjem je i bretonsko i velško DZHYRNA [4].

Pogledajmo osnove u slovenskom JURAJ i bretonskom JORNA, JURNA i DZHYRNA. U bretonskoM JORNA osnova je JOR, ista osnova koju nalazimo u srpskom JORGOVAN. Skok tvrdi da je JORGOVAN balkanski turcizam od persijskog ÂRGUWÃN [5] koje je, po Skoku, postalo od asirskog ARGAMANNU što znači “crvenoljubičast” [6]. Skok prećutkuje da u

persijskom i asirskom ono početno AR znači SUNCE, SJAJ. Dakle bretonsko JORNA nikako nije moglo postati od “balkanskog turcizma” kao što Skok tvrdi za srpsko JORGOVAN, nego su bretonsko JOR u JORNA i srpsko JORGOVAN istog porijekla i srodni su persijskom ÂRGUWÃN i asirskom ARGAMANNU.

Korijen u bretonskom JORNA i u srpskom JORGOVAN je YO-. To je korijen u sanskritskom YOTATE koje znači SJATI [7]. Sa korijenom YO- je i hebrejsko YONI i znači DAN. Latinsko JO u JOV dalo je JOVPATER, vrhovni bog Rimljana. Tako vidimo da je JUR u JURAJ isto što i JUR i JOR u bretonskom JURNA i JORNA, isto što i JOR u srpskom JORGOVAN ili JOR u španskom i portugalskom vlastitom muškom imenu JORGE: sve to znači SVJETLOST, SJAJ, JARA, ŽAR PROLJETNOG SUNCA. I evo: JORGE > DJORGE > > ĐORĐE.

I na kraju da vidimo šta originalno znači grčko GEORGIOS (**Γεώργιος**). Svi govore da to znači ZEMLJORADNIK i tvrde da ono GE (**Γε**) znači ZEMLJA, a ORGIOS na razne načine (zavisi od autora) dovode u vezu sa riječju RAD. Međutim, na grčkom ZEMLJA je GEA (**Γέα**) ili GI (**Γῆ**) [9], a nije GE (**Γε**). Pogledajmo:

“GE, dorsko γὰ samo je riječca koja usmjerava smisao rečenice na neku posebnost: *stvarno*, *uistinu*, *sigurno*, *najmanje*; jos, *kako god*, *koliko daleko*, *utoliko*, *kao*, *do sad*.” [10]

Šta znači ORGIOS u grčkom imenu GEORGIOS (Γεώργιος)? To je vrlo prosto: grčko ORGIOS (ώργιος) takođe ne postoji u grčkom jeziku, nego su umjesto

grčkog slova omikron (ο) u ime GEORGIOS (Γεώργιος) podvalili slovo omegu (**ώ**) i tako sakrili etimološki trag varajući ljude, jer ORGIOS (οργιος) je od grčkog ORGIA, ORGION (Οργια, οργιων) što znači ORGIJA, ORGIJANJE U ČAST BAHUSA [11].

Tako ime GEORGIOS izvorno znači STVARNI ORGIJAČ, ISTINITI ORGIJAČ, PRAVI ORGAZAM, ISTINITI ORGAZAM, bukvalno rečeno PRAVI JEBAČ i nije nikakvo čudo što je to ime prvi u svojim komedijama koristio antički komedijaš Aristofan.

Ako li, kao što tvrde, ono GE znači ZEMLJA, onda GEORGIOS znači ZEMLJE ORGIJANJE i misli se na proljetnu oplodnju prirode, a svetac Georgije je izmišljeni lik koji sve to maskira.

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 424.

[2] Ib.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 227.

[4] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 40.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 783.

[6] Ib.

[7] Monier Monier-Williams, Ib., p. 854.

[8] James Barr, Language and Meaning, Studies in Hebrew Language and Biblical Exegesis, p. 129.

[9] John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 121.
[10] Ib.
[11] Ib. p. 424.

MASONI I CRKVA

Evo zašto obični vjernici, ili kako ih sveštenici zovu "laici", nemaju pojma o simbolima u crkvenoj ikonografiji:

"Ove misterije su toliko duboke i toliko uzvišene da ih mogu shvatiti samo oni koji su prosvijetljeni. Zato neću pokušavati govoriti o onome što je u njima najviše divotno, jer ih otkrivam neiniciranima i zar treba da se suprotstavim zabrani da se ono što je sveto ne daje nečistome, da se ne bacaju biseri prije nego se može procijeniti njihova vrijednost." (*Sv. Kiril Aleksandrijski, Sedma knjiga protiv Julijana, 412. god*.)

Sad vjernici mogu da znaju koliko vrijede u očima svojih iniciranih, tj ."rukopoloženih" sveštenika. Na kraju krajeva, masoni uopšte nisu krivi, već je kriv primitivini um i lakovjernost prostog naroda. Da nije bilo masona, ni točka još ne bi bilo, a kamo li sve današnje tehnologije.

BRAJAN I BRAT

Ime BRAJAN ili BRIAN je staro keltsko, tj. tračansko ime i znači VISOK, JAK, PLEMENIT, RASAN! Porijeklo imena je u tračanskom BRIA (βρία) što je značilo VIS, KULA, GRAD [1]. Da li slučajno to isto znači i starokeltsko BRIA [2]. Sanskritsko BHRAJA (भ्रज) znači

VATRA [3], a sanskritsko BHRĀJA je SJAJ, BLJESAK, ZAŠTITA [4] od čega je i srpsko BRAT.

....

[1] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 62.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 78.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 769

[4] Ib. p. 770.

ṚG (VEDA)

Sanskritsko ṚG značenjem je jednako sanskritskom ṚC što znači SLAVA [1]. Kao osnove sanskritsko ṚG i ṚC postoje i u riječima srpskog i to su VRG ili HRG, VRGANJ i VRCATI, FRCATI, RGATI (prezent RGA) i SRG (duga račvasta motka za podupiranje štrika za sušenje veša).

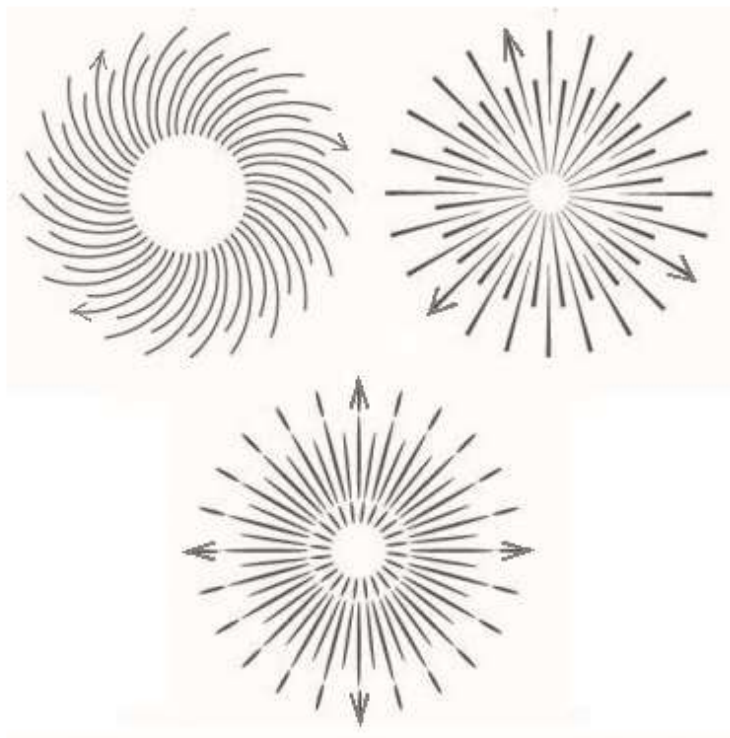
VRG (HRG) je VRG je tikva sudovnjača (Lagenaria siceraria).

VRGANJ (latinski: Boletus edulis) je cijenjena jestiva gljiva. Petar Skok tvrdi da je to od mađarskog VARGNYA [2] i griješi kao u mnogim drugim primjerima. VRGANJ raste na proplancima i obično na SUNČANIM obroncima i upravo je zbog toga nazvan VRGANJ: raste V (U) RGAN(U), a RGAN znači SUNČANO. Osnova u RGAN je RG.

Riječ VRCATI postala je od VRGATI:

VRGATI > VRKATI > VRCATI.

Pri VRCANJU meda saće se stavi u vrcaljku, mašina se poklopi i zaokreće, a tečni med vučen centifugalnom silom na sve strane FRCA napolje iz sača. I na što to podsjeća? Podsjeća na Sunčeve zrake koje FRCAJU od Sunca.



Sanskritsko ṚG je SLAVA, a to isto znači i sanskritsko ṚC koje je dobijeno od ṚG prelaskom G u K u obliku ṚK, a zatim K prelazi u C i postaje ṚC.

Sunce je ṚG, a zrake su ṚC, a i jedno i drugo su SVJETLOST, tj. SLAVA. Sunce ṚG vatru RGA ili RIGA SVJETLOST koja od Sunca VRCA i FRCA na sve strane.

U gaeliku RIGH je KRALJ [3], a svaki kralj je RIGOROZAN. Riječ ROAZN je od starokeltskog ROS sa značenjem OMILJEN, LIJEP, DRAŽESAN [4]. Od ROS je i gaelik ROSAIL što znači CRVEN [5], a starokeltsko j ROSAL je SUD, PRESUDA [6]: RIGO-ROSAL > RIGOROSAN > RIGOROZAN.

I da zaključimo: sanskritsko ṚG je SLAVA, tj. SVJETLOST, odnosno SUNCE i to je isto što i sanskritsko RA koje znači DAVAJUĆI, TOPLOTA, VATRA, SJAJ, BLJESAK, UŽITAK, LJUBAV.

Od RA je RAD. Sinonim za RAD je RGANJE, a prezent glasi RGA: "Rga k'o konj!"

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 224, 225.

[2] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 624.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 760.

[4] Ib. p. 761.

[5] Ib.

[6] Ib.

ṚG I VRG ILI HRG



Tikva vrg ili hrg.

Sanskritsko ṚG VEDA = SVIJETLO (SLAVNO) ZNANJE. Sanskritsko ṚG = SVJETLO = SLAVA.

Uporedimo: ṚG - HRG.

Tačka ispod sanskritskog Ṛ znači RR. Pri izvgovoru ṚG, VRG i HRG u artikulaciji glasa R jezik treperi i artukuliše RRRR. To se dešava i kod izgovora srpskog RGA što znači RADI. Keltsko (gaelik) RIGH = ISTEZANJE [1] = HRG sa istegnutim vrhom. Tako je ṚG isto što i RIG pa je ṚG VEDA isto što i RIG VEDA.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 760.

URANAK



Sumersko UR = SVJETLOST VATRE [1], asirsko ili haldejsko božanstvo zvano BOG FODUMENTA (temelja) [2]. Starokeltsko UR znači VATRA, POČETAK [3].

Sumersko AN = NEBO [4]

Sumersko AG = ČINITI, DRŽATI, SLAVITI, LJUBITI [5]

UR + AN + AG > URANAG > URANAK

Sumersko NAG = PIJENJE ŽRTVENOG PIĆA [6]. Kod Hrvata kajkavaca NAGA je "nestajanje vina"

[7], a kod ostalih Hrvata, Srba i Bošnjaka kad se pije NAGNI znači POPIJ.



Prinošenje žrtvenog pića Horsu, bogu vremena. (stećak kod Rogatice).

URANAK je naziv rituala prinošenja žrtvenog pića jutarnjem izlazećem Suncu: sveštenik je dio pića sipao

na oltar Sunca, a dio pića je pio sa ostalim učesnicima te drevne jutarnje liturgije.

Kao narodni običaj u našim balkanskim prostorima dugo je postojao đurđevdnski ili jurjevski uranak. Rano zorom društvo je izlazilo u prirodu i uz vatru, doručak, kafu, piće i muziku proslavljalo prve sate Đurđeva ili Jurjeva dana. Tako je kod muslimana Zenice jurjevski uranak održavan sve do rata 1992. godine, ali je zabranjen nakon rata jer to je bilo direktno podsjećanje lokalnih muslimana na neislamske korijene. Jurjevski uranak Zeničana zamjenjen je tkz. Čimburijadom na prvi dan proljeća.

Kod Srba i Hrvata običaj se još ponegdje održava, ali je pretvoren u crkveno-vjersko molitveno okupljenje uz mahanje nacionalnim zastavama kroz gordo ispoljavanje primitivnog šovinizma. Tako je kod njih đurđevdanski uranak izgubio svoj tradicionalni smisao vezan za proslavu proljetnog svitanja Đurđevdana.

…………………………

[1] James Austin Bastow, A Biblical Dictionary, London: Longman, Brown, Green, Longmans and Robrets, 1859, p. 691.

[2] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary: Biographical, Historical, and Mithological, London: Samuel Bagster and Sons, 1876, p. 598.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 998.

[4] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 203.

[5] C. J. Gadd, A Sumerian Reading-Book, Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 178.

[6] Stephen Langdon, Ib., p. 230.

[7] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 498.

HORUS, SUT, ON I TRAJANJE NEKIH RIJEČI

Egipatski bog HORUS je bog sjevernog neba proljeća i ljeta. Nasuprot njemu je SUT ili SET bog zalazećeg sunca i sunca južnog neba:

"...sjever i jug ili oko HORUSA = svjetlost, i oko SUTA = mrak." [1]

HORUS > persijski bog Sunca HORŠID, slovenski HORS i HOROZ (PIJETAO).

SUT (SET) > SUTON (engleski: SUNSET, teutonski SAITI [2] od čega je narodno kajkavsko i čakavsko ZAJTI od čega je postalo književno ZAĆI).

SUTON je od dvije riječi SUT + ON. SUT znači MRAK, a ON je amonićansko ime SUNCA [3]. Ime egipatskog grada ON na hebrejskom je značilo KUĆA SUNCA [4], na grčkom HELIOPOLIS:

"...njegovo svjetovno ime je An, na hebrejskom On, a njegovo sveto ime je Pe Ra, tj. prebivalište Sunca." [5]

"ON = svjetlost, ili Sunce." [6]

....

[1] Harold Bayley, The Lost Language of Symbolism, Vol. I, New York, Barnes & Noble, Inc., 1912, p. 272.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co.,

1893, p. 537.

[3] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary; London, 1793, p. 302.

[4] James Hastings, Dictionary Of The Bible, 1924, New York, Charles Scribner's Sons, p. 668.

[5] William Smith, A Class Dictionary Of Greek And Roman Biography, Mythology, And Geography; Lindon: John Murray, 1899, p. 389.

[6] James Austin Bastow, A Biblical Dictionary, New Edition, London: Longman, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, p. 514.

KUM I KUMSAL

Keltsko (gaelik) CUM znači DRŽAČ [1]. Gaelik CUMAIL znači DRŽATI, ČUVATI [2].

Gaelik CUMAILTEACH znači ČVRSTINA, ČVRSTO POVEZIVANJE [3]. KUM je DRZAČ, ČUVAR I ZAŠTITNIK KUMČETA I DUHOVNI ROD KOJI POVEZUJE KRVNO NESRODNE PORODICE.

Od osnove KUM (gaelik CUM) je KUMIR kao DRŽAČ i ČUVAR roda, plemena i naroda.

Porijeklo riječi KUM (CUM) seže sve do Sumeraca i kod njih je ĶUM značilo ČVRSTI MALTER koji se pravi od sitnog PIJESKA [4]: za PIJESAK u Bosni postoji naziv KUMSAL za koji Skok tvrdi da je od turskog KUM [5], a vidimo da ta riječ postoji u sumerskom milenijumima prije istorijske pojave Turaka i u gaeliku kod potomaka škotskih i irskih Kelta.

....

[1] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 95

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 167.

[3] Ib.

[4] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 233.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 232.

TRAGOVI SUMERSKOG U SRPSKOM JEZIKU

Sumerske riječi:

- BAR, BARAG, BARAGA = KUĆA, KAPELA [1]
- BAR = u imenu BARKA [2]
- BU = SJAJ = osnova u srpskom BUKTI [3]
- DAG = SVIJETAL = DAGO > DAKO [4]
- DAL = ČIST, SJAJAN = DAL(MACIJA) [5]
- DIM = IZAZVATI PLAKANJE = DIM [6]
- DU = RUPA, DUBINA, DUPLJA [7]
- DU = ZEMLJIŠTE = DUNUM [8]
- GAL = SJAJAN = (RAZ)GAL(ITI) [9]
- GAZ = SATRTI, GAZITI, ZGAZITI [10]
- GAB = LOŠ, SRAMOTAN = GABOR [11]
- GUL = ČINITI NASILJE = GULITI [12]
- KUR = SJAJ, VRELINA [13]
- LU = ČOVJEK > LUDI > LJUDI [14]
- LUG = ČIST (šumarak ili lug kao pepeo od drveta) [15]
- MA = ŽENSKO (u rijeci MAMA) [16]

- MAL = GRADITI = MALTER [17]
- MAŠ = DEBEO, JAK = POZAMAŠAN, ZAMAŠAN [18]
- MUD = STVARATI = MUDO [19]
- MUD = NAMRGOĐEN = NAMUDJEN [20]
- MUG = MUGA = VAGINA [21]
- MUŠ = MUŠKO [22]
- MUŠ = SVJETLINA, ZDRAVA POJAVA [23]
- ŠAR = PISANJE = ŠARANJE [24]
- ŠAR = SVJETLINA, DIVOTA, SVE = NEBESKI ŠAR, ZEMALJSKI ŠAR [25]
- SI = SVIJETAL = SINE [26]
- SIG = SJAJ, BLISTANJE = ŽIGA (vatra) [27]
- SIR = BJELINA, SJAJ = SIR > SIRBI [28]
- SUR = ČIST, SVIJETAL = SUBRI [29]
- SUN = SJAJ, ČISTOĆA, OČIŠĆENJE = SUNCE [30]
- ŠUR = NESREĆA = ŠURENJE [31]
- TAB = PLAM, OPEKOTINA > TAVA [32]
- TAG = DODIR > TAKNUTI [33]
- TAR = SLAB, LOŠ = TARAČ [34]
- TU = ZDROBITI, NADMOĆ > TUĆI, TUČA, TUČAK [35]
- UB = RUPA = UBOD [36]
- UG = SVJETLOST, GRIJANJE > UGALJ [37]
- UG = UBITI > UGRISTI, UGRUVATI [38]
- ZAG = PRŽEN, SPALJEN > ZAGOREN [39]
- ZALAG = ČIST = ZALOGAJ [40]
- ZAR = LJUTINA > OZAREN [41]
- ZID = VISINA = ZID [42]
- ZIG = SJAJ, ŽESTINA > ŽIG, ŽIGA [43]

....

[1] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and

Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 205.

[2] *Ib. p. 206*

[3] *Ib. p. 207.*

[4] *Ib. 208.*

[5] *Ib.*

[6] *Ib. 210.*

[7] *Ib.*

[8] *Ib.*

[9] *Ib. p. 214.*

[10] *Ib. p. 215.*

[11] *Ib. p. 220.*

[12] *Ib.*

[13] *Ib. 225.*

[14] *Ib. p. 227.*

[15] *Ib.*

[16] *Ib.*

[18] *Ib.*

[19] *Ib. p. 229.*

[20] *Ib.*

[21] *Ib.*

[22] *Ib.*

[23] *Ib.*

[24] *Ib. p. 236.*

[25] *Ib.*

[26] *Ib.*

[27] *Ib. p. 238.*

[28] *Ib. p. 240.*

[29] *Ib. p. 242.*

[30] *Ib. p. 243.*

[31] *Ib. p. 244.*

[32] *Ib. p.245.*

[33] *Ib.*

[34] Ib. p. 246.
[35] Ib. p. 247.
[36] Ib. p. 250.
[37] Ib. p. 251.
[38] Ib.
[39] Ib. p. 257.
[40] Ib.
[41] Ib.
[42] Ib. p. 258.
[43] Ib.

O IMENU I PORIJEKLU SLOVENA

Sumersko AR znači SLAVA [1] što je na akadskom TANITTUM [2]. Velško TÂN je VATRA [3], a gdje je vatra, tu je i svjetlost, a svjetlost je SLAVA. U svim srpskim prevodima Novog zavjeta grčko δόξα (1. Korinćanima.15, 40) prevodi se kao SJAJ, SLAVA, jer grčko DÓXA (δόξα) znači ČAST, SJAJ, BLJESAK, SVJETLOST, SLAVA [4].

Anglosaksonsko AR znači SLAVA [5].

"ARIL, ime etrurskog boga koji drži nebesa na svojim ramenima. Njemu odgovara Atlas u grčkoj mitologiji." [6]

ARIL je DRZAČ SVIJETA. Osnova u ARIL je AR i to je SUNCE, SVJETLOST, SJAJ, SLAVA. Etrurci su sebe zvali Raseni po imenu Sunca RA:

"Raseni, ili Tirenoi iz Etrurije, bili su Arjani tračkog roda…." [7]

"Dužni smo Dioniziju iz Halikarnasa zbog važne izjave da su Etrusci sebe zvali RASENA. Vidjeli smo da pod ovim imenom nisu poznati ni Grcima ni Latini-

ma. Oni su poznati u Italiji kao TUSCI ili ETRUSCI – imena koja, kao što je Lepsijus pokazao, očigledno su izokrenuta od još starije forme TURSCI, kao što smo našli u Eugubine tablama. Grčki autori zovu ih uopšteno ili TURRENOI i TURSENOI a kasnije se očigledno povezuju sa drevnim latinskim oblikom TURSCI.” [8]

“…Etrusci su bili narod tračanske rase,….” [9]

“U Atini, kaže Pausauias, oni što su gradili zid Akropolis bili su Sikuli ili Tireni Pelazgi.” [10]

“Što se tiče samih Tračana, koji su bili prvi stanovnici Terme, dobro je poznato da su to bili Pelazgi, i još, možda, i više nego bilo koji drugi narodi antike, sačuvali su dragocjene svetinje svojih indijskih ili perzijskih predaka.” [11]

“... pretpostavljamo da sve grupe naroda južno od Dunava pripadaju jednoj grupi jezika, uključujući ilirski, tračanski, pelaški i brigijski dijalekt, i smatramo da sva ova plemena koja govore ovim dijalektima kao granama jednog stabla koje se komotno može nazvati tračansko ili pelaško.” [12]

Pošto su Raseni Tračani, dakle su Raseni, Tračani, Pelazgi, Iliri i Brigi bili narod jednog stabla i jednog jezika sa različitim dijalektima. I ne zaboravimo i ovo:

“KRIM. Poluostrvo formirano od Crnog i Azovskog mora, koja ga okružuju sa svake strane osim na njegovom sjevernom uglu gdje se spaja sa kontinentom preko prevlake Perekop. Drevnima je poznat pod imenom Hersonska Taurika; u srednjem vijeku ponekad je zvan ostrvo Kafa, i, u najnovije vrijeme poznat je nazivom Krimska Tatarija; riječ Krim ili Krimeja biće vjerovatno iskvareno od ‘Cimerijani’, ime tračkog plemena, njegovih najstarijij stanovnika.” [13]

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako:

"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri..." [14]

Dakle su Treri Kimerijani (Cimerijani). Nakon toga Strabon opet kaže:

"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani..." [15]

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su Cimerijani Tračani." [16]

Dakle su i Cimerijani Tračani. A Tračani su u davna vremena zvani ARIA:

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ...” [17]

Pogledajmo sanskrit:

- ARYA (अर्य) = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR [18]

- ĀR (आर्) = POHVALA, CAST, SLAVA [19]
- YA (य) = SVJETLOST, SLAVA [20]

Sanskritsko ĀR (आर्) je skraćenica od ARYANTI (आर्यन्ति) što znači BITI U ČASTI, U SLAVI [21]. Sanskritsko AR u riječi ARU (अरु) nosilac je značenja SUNCE [22].

Sanskrit:

- ARYA (आर्य) = ČASNI, POŠTOVANI, SLAVNI [23]
- ĀR (आर्) = POHVALA, SLAVA [24]
- YA (य) = LIGHT [25]
- JA (ज) = ROĐEN OD, ROĐENJE, ŽIVI U [26]

- JA (ज) = POBJEDNIK, SJAJ, SVJETLOST [27]

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [28], dakle ima isto značenje kao i sanskritsko AR, sumersko AR, grčko DÓXA (δόξα) i kao anglo-saksonsko AR jer je ČAST sinonim za riječ SLAVA.

SLAVA je AR. Tako ARJA znači ŽIVOT SLAVE, ROĐEN OD SLAVE, ŽIVE U SLAVI, SLAVNI POBJEDNICI. Tračani su SLOVENI pod imenom ARJA.

…………………………

[1] C. J. Gadd, A Sumerian Reading-Book, Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 178.

[2] Ib.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 525.

[4] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, pg p. 158.

[5] John R. Clark Hall, A Concise Anglo-Saxon Dictionary, London: Swan Sonnenschein & Co.; New York: Macmillian & Co, , The University press, 1894, p. 20.

[6] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary: Biographical, Historical, and Mythological, London: Samuel Bagster and Sons, 1876, p. 80.

[7] Robert Ellis, The Asiatic Affinities of the Old Italians, London: Trübner & Co., 1870, p. 58.

[8] Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, pg. 22-23.

[9] The Journal of Classical and Sacred Philology, Vol. II, Cambridge, The University Press, 1855, p. 183.

[10] The London Literary Gazette and Journal of

Belles Lettres, Arts, Sciences, Etc; London: Printed by James Moyes, 1834, p. 749.

[11] Augustus J. Thébaud, The Church and the Gentile World at the First Promulgation of the Gospel, Vol. II, New York: Peter F. Collier, Publisher, 1878, p. 197.

[12] James Cowles Prichard, Researches into the physical history of Mankind, Third Edition, Vol. III - Part I, London: Sherwood, Gil-bert, and Piper, 1841, p. 482.

[13] Josiah Conder, A dictionary of Geography, ancient and modern, London, Printed for Tomas Tegg and son, 1834, pg. 177.

[14] Strabo, I, 3, 21.

[15] Strabo, XIII, 1, 8.

[16] Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia, Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67.

[17] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[18] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Di-ctionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

[19] Ib. p. 149.

[20] Ib. p. 838.

[21] Ib.

[22] Ib. p. 149.

[23] Ib. p. 152.

[24] Ib. p. 149.

[25] Ib. p. 838.

[26] Ib.

[27] Ib.

[28] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

STAROZAVJETNI JARED I SLOVENSKI JARILO



FIG. 119.—George slaying the Dragon in Phœnician seal, c. 1000 B.C. (After Ward.)

T A H S K L

TAŠ = TAŠUB = TASCIO = MKLA = JURAJ

(L. A. Waddell, The British Edda, Londo, Chapman & Hall Ltd, 1930, p. 193)

ĐURĐE je JURJE, a JURJE je isto što i JARILO, bog PROLJEĆA nehristijaniziranih Slovena.

U naše vrijeme s kraja 20. i početka 21. vijeka JURJEVDAN ili ĐURĐEVDAN, odnosno JARILOV-DAN je tačno na sredini proljeća, početkom hrišćanske ere bio je 29. dan od početka proljeća, 1000 godina prije hrišćanske ere 22. dan od početka proljeća. Oko 2000 godina prije hrišćanske ere JARILOVDAN je bio na 15. dan od početka proljeća.

U godini 3769. prije hrišćanske ere JARILOVDAN je bio na dan proljeća, tj. proljeće je počinjalo tačno na JARILOVDAN. To je bilo 1143. godine prije biblijskog potopa ili 514. godine od vremena stvaranja Adama. Pogledajmo vrijeme od Adama i rođenje njegovih sinova i potomaka:

1. Adam +130 godina = rođen je Adamov sin Seth,
2. Seth: +105 godina = rođen je Setov sin Enos,
3. Enos: +90 godina rođen je Enosov sin Kenan;
4. Kenan: +70 godina = rođen je Kenanov sin Mahalalel,
5. Mahalalel: +65 godina = rođen je Jared

....

Ukupno: 460 godina

514 - 460 = 54 godine

U ono daleko vrijeme kad je JARILOVDAN padao na prvi dan proljeća 3769. godine stare ere, Adamov potomak JARED bio je u 55. godini života. Imena JARED i JARILO počinju osnovom JAR, a JAR je JARA, VRUĆINA.

Pogledajmo i ovo: bretonsko YAR isto je bretonskom IAR [1] sa značenjem KOKOŠ i ŽITO [2]. Prije hristijanizacije Sloveni su bojili jaja na JARILOVDAN i taj običaj sve do rata 1992. godine čuvali su bosanski muslimani, a neke vrste žita, kao pšenice zvana JARA ili JARICA, i danas se siju oko JARILOVDANA.

Bretonsko YAR ili IAR znači još STABLJIKA i to se prvenstveno odnosi na biljku PLÊTH MARIA [3]. To je neka biljka spiralno uvrnute stabljike: bretonsko PLÊTH na velškom je PLET, na korniškom PLETHAN i na gaeliku PLEAT. Sve ove riječi znače PLET,

PLETENJE, VIJENAC [4] što je ostalo u običaju Srba da za JARILOVDAN pletu vijence.

Ma kako danas u hebrejskom bibliolozi i teolozi tumačili ime JARED, ime znači VRUĆ, VREO, JAROVIT, LJUT. Ime je po JARI prvog dana proljeća u vrijeme oko 3770. g. st. ere.

JAR, JARA je VRUĆINA PROLJEĆA, JARILO je SUNCE PROLJEĆA koje ubija zimsku studen u liku aždaje.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 384

[2] p. 224.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 288

NAROD ARJA I HRIŠĆANSKA BURGIJA

Narodnu poslovicu "Para vrti što burgija neće" ja ću da parafraziram ovako: hrišćanstvo vrti što burgija neće.

“BURGIJA f (Vuk, Crna Gora, Bosna) = *burgija* (Kosmet) = *burgija* (Donja Podravina) »sinonim: 1° s vrdao (v.), svrdlić, Bohrer, 2" (*burćija* pored *burgija*, Smokvica, Korčula) dugački komad od željeza kojim se dubu rupe u kamenu da se postavi mina«. Odatle denominal *burgijati* impf. (Slavonija, Bosna) »bušiti burgijom«, u metaforičkom značenju »buniti, podba-dati« širi se i na zapad; odatle radna imenica na -*as burgijaš* m (Vuk) ‘bundžija’. Sufiks -*as* može biti zamijenjen sa -*ant*: *burgijant* m ‘mutikaša’. Deminutiv na -*ica*: *burgīca*

f (Vuk) = *būrgīca* (Kosmet). Opći balkanski turcizam (*burgu/burgi* od osnove glagola bur-mak ‘okretati, šarafiti’, od koje i *burma* f v., sufiks je *-ki*): bug. *burgija*, arb. *burgi*, rum. *burghiu* u istom zna-čenju.” [1]

Po jezuiti Skoku BURGIJA je “opći balkanski turcizam”, a evo istine u sumerskom:

- BUR = RUPA, OTVOR [2]
- BUR = PRAVITI RUPU, PRAVITI OTVOR = BURGI-JATI [3]
- ŠUPLU = ŠUPLJE, OTVOR [4]

Duboki tragovi srpskog jezika svjedoče starost srpskog naroda,ali grčko-vatikanska i svetosavska crk-vena zavjera protiv srpske istorijske istine briše sve tragove. Nažalost i na svoju propast Srb Arjanii su up-ravo tu najviše zagrizli mamac svoje propasti i nema te Božije istine koja će ih osloboditi crkvenih laži.

…………………………

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 240.

[2] C. J. Gadd, A Sumerian Reading-Book, Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 179.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 180

DE, DER, DEDER I TRAČANSKI BOG DERON

"DER m (Perast) = *dêro* (Rab) = (sa rom. Dvogla-som *ie*) *dér* (Crmnica, Budva, Ljubiša, Tivat, Prčanj) »1° vapnena zemlja žute boje, ledina, ni kam ni zemlja (mrvi se, *đer* se ore; ima šikare; nije plodna; u njemu bude maslina); 2° toponim«. Augmentativ na *-ina đeri-čina* (Dubrovnik) = *đerma* (Prčanj). Odatle možda na *-oca Derača* (lokalitet, Bogdašić). U srednjovijekovnim

listinama *derrus*, *derrum*, *darrus*. Sa dvoglasom *e* > *ia* *dâra* (Sutomore). U Budvi se razlikuje *der* i *pentâl*, u Prčanju *deru* je slično *zêg*, samo taj ljući. Jednu strminu od *dera* zovu u Prčanju *Prljăga*. Prema Alessiu predilirska je riječ *darrąjderra*, srodna sa *terra*, *tellus*, prema Skoku ilirsko **darno*\ *derno*,..." [1]

SUVA nepolodna zemlja je DER, DERO. To je od ilirske, tj. tračanske, odnosno brigijske) riječi DERNO što znači SILNO, JAKO, MOĆNO. Po tome su, kažu numizmatičari, tračanski DERRONI (6-5. v. st. e.) dali ime svom plemenu, iako istorigrafi ne pominju ovo pleme.



U slovenčkom i kod kajkavaca DERA je RAD [2]. Bretonci i Korniši su potomci tračanskih Briga. Bretonsko DER znači RADIM [3], a DERMIN je DOBA

Bretonci i Korniši su potomci tračanskih Briga. Bretonsko DER znači RADIM [3], a DERMIN je DOBA, SEZONA [4].

Korniško DERA znači RADIM, a korniško DER znači RAD [5], srpsko DEDER, DER ili DE imperativno značenje URADI. Srpsko DÉRAN znači SILOVIT, NAGAL, LJUT. Sve ovo znači i velško DERA [6].

Bretonsko DERAFFA, DEREVEL znači OPET PODIZANJE, VASKRSENJE [7].

Tračanski bog ΔEPPI (DERRI) [8] ili DERRONIKON (ΔEPPONIKON), DERONIS (ΔEPPONIΣ), DERONI (ΔEPPONI), DERON (ΔEPPON), DERRI (ΔEPPI), DERR (ΔEPP) je bog sezone proljetnog i ljetnog vremena.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 392.

[2] Ib.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 24. p. 95.

[4] Ib. p. 96

[5] Ib. p. 95.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 410.

[7] Robert Williams, Ib., p. 95.

[8] Stavri Atnanasov Topalov, Urban Bronze Coins of Small Denomination from Odrysian Kings 5th-4th centuries B.C., Sofia, 2005, p. 51.

KRST JE PIKTOGRAF ZA "BOG, SUNCE"

Piktograf ili piktogram (latinski: *pictus* – slikan, naslikan) u najstarijim oblicima pisma je slika predmeta kao simbol pojma ili riječi. KRST je jedan od takvih najstarijih slikovnih znakova za pojam BOG i SUNCE.

Sumersko AR = SLAVA [1]

Sanskritsko ĀR (आर्) = ČAST, SLAVA [2]

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [3], dakle ima isto značenje kao sumersko sanskritsko AR jer ČAST je SLAVA.

"Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, 'vatra' (Iar)…." [4]

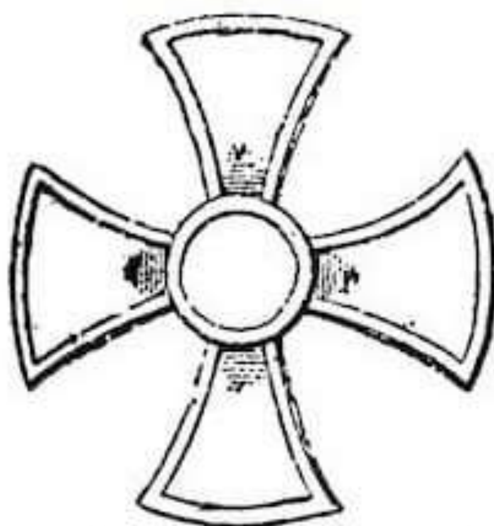


Tračanski model simbola AR koji arheolozi zovu "dupla sjekira".

(Jan G. P. Best and Nanny N. W. De Vries, Thracians and Mycenaeans, Joint Edition of E. J. Brill and Terra Antiqua Balcanica, Leiden • Sofia, 1989, p. 81)

Sumerski pictograf ▷◁ znači AR [5]. Arheolozi i simbolozi nazivaju ga "dupla sjekira" ili "labris" i simbol je Sunca (Zevsa). Ovaj sumerski znak u vertikalnom položaju je slovo **S** [6], a kasnije u gotskim runama





Pod 90° dva ukrštena tračanska simbola AR i asirski krst (9. v. st. e.).



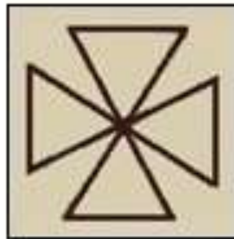
אר, AR. “Light, to become light, to ſhine, to enlighten, to inſtruct.”

Prim.



1.[1]

סמך SAMECH, SIGMA, or ESS.



(Daniel Smith, Cuneorum Clavis. The Primitive Alphabet and Language of the Ancient Ones of the Earth, London: Chiswick Press, 1875, p. 96, 62).

postaje runa DAGAZ i ima značenje slova **D** (gotsko “dagaz” znači DAN). Dva pravilno ukrstena znaka ▷◁ daju riječ ARD i ARS: starokeltsko ARD znači BOG [7], ARS znači VATRA: **1.** talijansko ARSO znači ZAPALJEN; **2.** Tursko ARSLAN je LAV i on je od drevnih

vremena simbol SUNCA:

“ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p’ ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115.” [8]

Tako SLIKA KRSTA znači ARD i ARS: BOG, SUNCE, VATRA.

…………………………

[1] C. J. Gadd, A Sumerian Reading-Book, Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 178.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

[4] S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods, Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.

[5] Daniel Smith, Cuneorum Clavis. The Primitive Alphabet and Language of the Ancient Ones of the Earth, London: Chiswick Press, 1875, p. 96.

[6] Ib., p. 62.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 33.

[8] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

MAČ - JEDINA ISTINA HRIŠĆANSTVA



I zapisaše u Sveto pismo da je Isus rekao ovako:

"Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir nego mač. Jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine: neprijatelji čovjeku (postaće) domašnji njegovi. Koji ljubi oca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan." (*Mateja,10,35-37*)

Što se dosadašnjeg hrišćanstva tiče, ovo je jedina istorijska životna istina i ko god od hrišćana kaže da više voli Isusa od svog vlastitog djeteta, taj ili laže ili je skrenuo s pameti.

ТРИПУТ ФУЈ



Dok su Srbi krvarili po Krajini i BiH, patrijarh Pavle je šurovao sa papom Vojtilom (to je onaj papa što je tražio bombardovanje Srba) i šalje mu bratsko Pismo:

"Njegovoj Svetosti papi Jovanu Pavlu II

Vaša Svetosti!

Mi smo Vam srdačno blagodarni za ljubazni poziv da dođemo u Asizi 9. 1. 1993. godine, radi toga, da bi se u zajedničkoj molitvi za mir obratili ka Gospodu, a kao prvo za mir i primirje u Bosni i Hercegovini, koja je natopljena suzama i krvlju, te drugih stradajućih regiona onoga sto se donedavno zvalo 'država južnih slovena'.

Vi ste nam saopštili da će na toj molitvi učestvovati episkopi i drugi istaknuti predstavnici rimokatoličke Crkve sve Evrope, predstavnici drugih hrišćanskih Crkava i konfesija, a takođe i predstavnici islama, te drugih velikih religija.

Mi smo iskreno radosni tome sto će se ta zajednička molitva održati u Asiziju, u postojbini pravednika i istinitog sluge Božijeg. Njegovo duhovno nasleđe i učenje čine ga apostolom smirenja, pokajanja, mira i ljubavi. On je sagradio istinski most između hrišćana Zapada i Istoka.

Vi možete biti uvereni, Vaša Svetosti, da se u taj dan kao i uopšte u svaki dan koji nam je Bog darovao mi nalazimo, a i nalazićemo se u opštenju sa Vama u molitvi za mir i spasenje svih. To je upravo tako, mada onaj koji Vam smireno piše ove redove, na zalost nema mogućnost da i lično i fizički prisustvuje na molitvi u Asiziju.

Međutim, taj fakt što postoje takve okolnosti koje nam ovog časa i u ovom kontekstu ne dozvoljavaju da dođemo i da neposredno učestvujemo u molitvi za mir 9. i 10. januara 1993. god, uopšte ne znače da se mi gnušamo od bratski pružene nam ruke i da ne ulžaemo veliki napor, koliko je to moguće, radi toga da bi se održao susret sa Vašom Svetosću.

Naprotiv, mi Vam se obraćamo sa molbom da primite našu delegaciju, što pre je moguće, ne obazirući se na Vašu ogromnu zauzetost i na naše velike teškoće. Ta delegacija biće opunomoćena da sarađuje sa onim Vašim ustanovama na koje ih Vi uputite, kako bi pripremili naš susret sa Vašom Svetošcu.

Ako bi nam Gospod ukazao tu milost, te se taj plan ostvari u skoroj budućnosti, to će biti prvi susret između Rimskog pape i Srpskog patrijarha.

Još jednom Vam blagodarimo, Vaša Svetosti, za poziv, za pažnju i ljubav koju ste nam Vi pokazali. Mi Vas uveravamo da ćemo 9. i 10. januara, u vreme molitve

u Asiziju 'jednim ustima i jednim srcem' uzneti ka prestolu našeg Gospoda i Spasitelja zajedno sa Vašom Svetošću, sa svim episkopima i verujućima Vaše Svete Crkve, plamenu molitvu za mir u celom svetu, a pre svega za mir i primirje u Bosni i Hercegovini." (+Patrijarh srpski Pavle)

Iako je rat uveliko trajao širom današnje Hrvatske, Pavle ne spominje pomirenje u Hrvatskoj, već samo u BiH, jer je znao šta je sa papom i Miloševićem dogovorio: progon Srba iz Hrvatske!

Deveti sastanak Mešovite komisije za bogoslovski dijalog između Pravoslavne i Katoličke crkve održan u Beogradu, od 18. do 25. septembra 2006. godine, predstavlja nastavak rada započetog 1980. godine, u potrazi ka uspostavljanju punog jedinstva. Srpska Pravoslavna Crkva je velikodušno pružila gostoljublje učesnicima zasedanja. Zvanično otvaranje skupa održano je u Patrijaršijskom pridvornom hramu Svetog Simeona Mirotočivog, u prisustvu Njegove svetosti patrijarha srpskog Pavla, koji je pozdravio članove Komisije i izrazio svoju molitvenu podršku rečima:

»Dobrodošli u ovaj dom Božji, dom naše Crkve i našega naroda, dom vaš i dom moj! Ne smatram da treba mnogo da govorimo jedni drugima u ovom trenutku; verujem da svi treba da se obraćamo Duhu Svetom, Duhu premudrosti i bogopoznanja, da sve nas prosvećuje i uvodi u punoću istine. U bogoslovskom dijalogu istine i ljubavi, radi kojega ste se sabrali ovde, dragi Oci, braćo i sestre, pratiće vas moja skromna molitva. Važnije od toga, i jedino na potrebu, jeste da vas prati blagodat Duha Svetoga koja sve naše nedostatke dopunjava i sve naše nemoći isceljuje.«

Zatim je služen Priziv Svetog Duha po pravoslavnom obredu."

Evo Pavlovih zalobitnih riječi za papom Vojtilom (to je onaj papa sto je tražio bombardovanje Srba):

"Izražavam duboku sućut u povodu smrti njegove svetosti pape Ivana Pavla II. Vjerujem da je on cijelog života iščekivao ovaj dan izlaska pred Suca pravednog i svesilnog, sveznajućega Boga i da je sav njegov rad i trud bio u tome osjećanju i u tome saznanju. To je briga svih kršćana, a pogotovo onih koji su na višem položaju, da znamo da ćemo izaći pred njega Suca pravednog pred kojim nema ništa sakrivenog i da na taj način svoj život živimo, pogotovo imajući u vidu dobro vjernika, da budemo zaista primjer svima njima po reći Kristovoj tako 'da se svjetlost vaša svijetli pred ljudima, da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega koji je na nebesima'. I sada želeći preminuloj Njegovoj Svetosti Ivanu Pavlu II. kraljevstvo nebesko i blaženstvo u tome kraljevstvu, još jednom izražavam preko vas sućut cijeloj Rimokatoličkoj crkvi."

Patrijarh Pavle kroz svoja usta svojom vjerom je rekao:

"U tome smislu, da zajednički razgovaramo u jedinstvu u Hristu Gospodu, evo su nam ovde danas prisutna i braća po Hristu, rimokatolički biskupi iz Srbije i Crne Gore."

Pavle je bio prvi i najstariji ekumenista u SPC. Kao patrijarh davao je blagoslove svojim vladikama da posjećuju papu, da donose pare od pape, da od pape primaju kardinalske prsetenove i naprsne kardinalske križeve, da vode svoje sveštenike papi na poklonjenje i da hodočaste Stepinčev grob. Evo jedne Pavlove

izjave kad je u hramu SPC počasno pozdravio papine biskupe:

„Deveti sastanak Mešovite komisije za bogoslovski dijalog između Pravoslavne Crkve i Katoličke Crkve održan u Beogradu, Srbija, od 18. do 25. septembra 2006. godine, predstavlja nastavak rada započetog 1980. godine, u potrazi ka uspostavljanju punog jedinstva. Srpska Pravoslavna Crkva je velikodušno pružila gostoljublje učesnicima zasedanja. Zvanično otvaranje skupa održano je u Patrijaršijskom pridvornom hramu Svetog Simeona Mirotočivog, u prisustvu Njegove svetosti patrijarha srpskog Pavla, koji je pozdravio članove Komisije i izrazio svoju molitvenu podršku rečima: ‘Dobro došli u ovaj dom Božji, dom naše Crkve i našega naroda, dom vaš i dom moj! Ne smatram da treba mnogo da govorimo jedni drugima u ovom trenutku; verujem da svi treba da se obraćamo Duhu Svetom, Duhu premudrosti i bogopoznanja, da sve nas prosvećuje i uvodi u punoću istine. U bogoslovskom dijalogu istine i ljubavi, radi kojega ste se sabrali ovde, dragi Oci, braćo i sestre, pratiće vas moja skromna molitva. Važnije od toga, i jedino na potrebu, jeste da vas prati blagodat Duha Svetoga koja sve naše nedostatke dopunjava i sve naše nemoći isceljuje’. Zatim je služen Priziv Svetog Duha po pravoslavnom obredu.”

Fuj, fuj, fuj! Anatema ga bilo!

PO ČEMU SU PROKLETIJE DOBILE IME

Keltsko (gaelik) PRO znači SUROV, STRAŠAN [1].

Druga riječ u imenu PROKLETIJE potiče od staro-keltskog CLE (KLE) što znači ZLO [2]:

a) PRO + CLE > PROKLE > PROKLET = STRAŠNO ZLO;

b) PROKLETIJE = STRAŠNO ZLO

To ime planina je dobila zbog opasnosti od napada lokalnih planinskih gusara na putnike pri prolazu putevima kroz uske klisure između Crne Gore i Kosova.

…………………………

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 737.

[2] Ib. Vol. I, p. 206

VINČA JE SVJEDOK POTOPA

Svojim mjerama Velika piramida svjedoči stvaranje svijeta u šest dana isto kao što to tvrdi Biblija. Deset hiljada godina prije nove ere u šestom danu stvaranja stvoreni su ljudi koji su pripadali najstarijim civilizacijama koje moderni antropolozi nazivaju kulturama. Jedan od tih prvih kultura je kultura Lepenskog vira (9600 g. st. ere), a u kasnijem periodu javlja se vinčanska civilizacija (oko 4500 g. st. ere). Onda 5718 godina od stvaranja svijeta (4282 godina stare ere) za svoje lične potrebe pri boravku na Zemlji vanzemaljska rasa Anunakija redizajnira čovjeka Adama i od Adama klonira Evu.

Adamov i Evin porod miješa se sa preadamskim ljudima i rađa se nova sorta ljudi od kojih potiču svi


MULJ POTOPA
(siga ili sedra)
10.5 m



današni ljudi. Čistokrvni Adamovci uz instrukcije Adamovih kreatora primaju nova znanja i vještine u topljenju rude i pravljenju oružja. Znanjem su Adamovci toliko napredovali da su ukrštali razne životinjske vrste stvarajući hibridne vrste. Tako Adamovci u vremenu oko 3400 g. st. ere stvaraju prepotopsku sumersku i ubrzo i egipatsku civilizaciju sa svojim prvim carevima.

U isto vrijeme neki od Anunakija gazeći stroge zabrane žene se sa ljudskim kćerima iz tih brakova rađa se zli rod divova koji počinju da istrebljuju ljude. U tom istrebljenju oko 3500 g. st. ere nestaju i ljudi vinčanske civilizacije.

Shvativši da su redizajniranjem Adama i ženidbom sa ženama ljudske vrste stvorili haos i zlo na Zemlji, odlučeno je da od "Boga", tj. nekog vrhovnog Vanzemaljca, da se sav zemaljski svijet uništi potopom (tu priču o potopu znamo iz Biblije). Potop je bio 7375. godine od početka stvaranja svijeta ili 2626. godine st. ere.

Na slikama je arheološka lokacija Belo Brdo u Vinči. Najdonji kulturni slojevi, oko 10.5 m ispod površine, pripadaju prepotopskom vremenu starijem od 2626. g. st. ere. Iznad tih slojeva je nanos mulja izazvan potopom i iznad njega su slojevi nakon potopa, dakle nakon 2626. g. st. ere. Mulj se vremenom pretvorio u kamenu sigu (sedru). Shvativši da ova lokacija vremenska mapa svijeta, gazde svijeta koje kroje zvaničnu evolucionističku laž o svijetu, zaustavili su daljnja iskopavanja u Vinči i riješili da sve zatrpaju.

PRIŠTINA I PREŠEVO

Tračani su bili narod razvijene kulture i pismenosti, ali je romejska Ortodoksna crkva uništila sve tračansko što je našla. Tako su uništili sve što je tračkim jezikom bilo napisano. Ono malo što danas ima, to je nađeno u arheološkim iskopavanjima od druge polovine 19. i u 20. vijeku. Stari istoriografi tvrde da su Tračani (Brigi) i Kelti govorili istim jezikom.

Čitam da PRIŠTINA nosi ime po slovenskoj riječi "prišt". Kako naselje može nositi ime "prišt"? Kako rijeka PRIŠTEVKA može imati veze sa "prišt"? "Pršit" je slovenska riječ za nezdravi biljeg na tijelu, a postoji i smrtonosna bolest "crni prišt" (antraks). Koja bi budala svom mjestu dala ime smrtne bolesti? Zaista nema smisla! PRIŠTINA je riječ keltskog, tj. tračkog jezika:

a) gaelik PRIS = CIJENA, VRIJEDNOST; POŠTOVANJE [1]

b) gaelik TIN, TEIN = VATRA, PLAMEN [2]

- PRIS + TIN > PRISTIN > PRIŠTIN > PRIŠTINA
- PRIS + TEIN > PRISTEIN > PRIŠTEIN > PRIŠTINA

Latinsko PRISTINUS, starofrancusko PRISTINE znači DREVAN, BIVŠI [3].

Ime PRIŠTINA je keltsko-tračkog porijekla od riječi PRIS. Vlastito žensko "latinsko" ime PRISCILLA je biblijsko grčko Priska, Priskilla, dansko Prisca, njemačko Priska, portugalsko Priscila i špansko Priscila postalo je od keltsko-tračke riječi PRIS.

PREŠEVO od sanskritskog PREṢ [4] ili keltsko-tračkog i današnjeg srbskog PREŠ sa značenjem PREŠA, PRITISAK, STJEŠNJENJE.

…………………………

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 737.

[2] Ib. p. 950, 943.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 467.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 712.

AN, TAN I DAN

Ovako Petar Skok kaže o porijeklu srpske riječi DAN:

“Riječ je ne samo sveslavenska iz praslavenskog doba (*<йю), nego je i baltoslavenska i ie. : lit. *diena* ‘dan’, lot. *diena*, stprus. *deinan* (akuz.), sanskr. *dinam* n ‘dan’, s drugim sufiksima lat. *dies*, arb. *dite*. Ie. korijen **di* značio je ‘svijetao’, **dei-* ‘sijati se’. Isti se semantički razvitak opetuje: fr. *jour* < lat. *diurnu* znači ne samo ‘dan’, nego i ‘svjetlost’. Sveslavenska je riječ prema tome značila prvobitno ‘1° danja svjetlost, 2° početak jutra’ kao protivni pojam od *noć* (v.).” [1]

Sve Skokove riječi obilježene zvjezdicama (*) su nepostojeće, izmišljene riječi. Je li Skok objasnio porijeklo riječi DAN? Nije! Pogledajmo: TAN : DAN. Šta je TAN?

Osnova u riječi TAN je sumersko AN sa značenjem NEBO [2]. Sanskritsko TAN (तन्) je ŠIRENJE SJAJA [3]. Kod zapadnih potomaka tračanskih Briga: kod Velšana, Bretonaca i Armorićana TAN je VATRA [4], a vrlo srodno tome i sa istim značenjem je TEINE i TENE iz gaelika [5]. Kod Mongola vrhovni bog je

TENGRI ili TENGERI, kod drevnih Kineza zvao se TEIN ili TIANT.

Kod balkansko-panonskih Kelta boginja THANA je zvijezda DANA, DANICA. Kartaginjani su je zvali TANIT. Jakutski bog stvoritelj je TANGARA. Kod starih Bugara Bog je TANGRA, kod Huna je TANGLI. Uobičajeno ime za BOG u turskom je TANRI. Kod Polinežana i novozelandskih Maora TANGAROA je bog okeana. Kod naroda centralne Afrike SUNCE je TAN GU, TAN GO, TAN GOA [6].

Od TAN je postalo TANEC, TANC (kolo) što je u engleskom dalo DANCE (DANC).

Kod Srba: TANASKO, TANKOSA, TANASIJA, TANA, TANJA, TANDRK, TANDARATI, TANJIR, TANJUR, TANE, TANDŽARA.

TAN > DAN

Bio nekad jedan narod, jednog jezika i jedne vjere.

…………………………

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 380.

[2] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 262.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 330.

[4] Ib.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 435.

[6] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race,

Apendix A, London: Samuel Clarke, 1843, p. 26.

SUNCE AR, BOG ARIL I GRAD ARILJE

Sumersko AR znači SLAVA [1]. Anglo-saksonsko AR znači SLAVA [2].

"ARIL, ime etrurskog boga koji drži nebesa na svojim ramenima. Njemu odgovara Atlas u grčkoj mitologiji." [3]

ARIL je DRZAČ SVIJETA. Ime ARIL ima dvije drevne proste rijeci: **1.** AR, **2.** IL.

1. AR = SLAVA = SJAJ, BLJESAK, SVJETLOST, VATRA

2. IL = MILI, MILOSTIVI, BLAGI, DAREZLJIVI = grcki ILAOS (Iλᾶος) [4].

“Il ‘BOG’.” [5]

“Il, dizati, podizati; unositi.” [6]

“Raseni, ili Tirenoi iz Etrurije, bili su Arjani tračkog roda….” [7]

“…Etrusci su bili narod tračanske rase,….” [8]

“Dužni smo Dioniziju iz Halikarnasa zbog važne izjave da su Etrusci sebe zvali RASENA. Vidjeli smo da pod ovim imenom nisu poznati ni Grcima ni Latinima. Oni su poznati u Italiji kao TUSCI ili ETRUSCI – imena koja, kao što je Lepsijus pokazao, očigledno su izokrenuta od još starije forme TURSCI, kao što smo našli u Eugubine tablama. Grčki autori zovu ih uopšteno ili TURRENOI i TURSENOI a kasnije se očigledno povezuju sa drevnim latinskim oblikom TURSCI.” [9]

“U Atini, kaže Pausauias, oni što su gradili zid Akropolis bili su Sikuli ili Tireni Pelazgi.” [10]

"Što se tiče samih Tračana, koji su bili prvi stanovnici Terme, dobro je poznato da su to bili Pelazgi, i još, možda, i više nego bilo koji drugi narodi antike, sačuvali su dragocjene svetinje svojih indijskih ili perzijskih predaka." [11]

"... pretpostavljamo da sve grupe naroda južno od Dunava pripadaju jednoj grupi jezika, uključujući ilirski, tračanski, pelaški i brigijski dijalekt, i smatramo da sva ova plemena koja govore ovim dijalektima kao granama jednog stabla koje se komotno može nazvati tračansko ili pelaško." [12]

Pošto su Raseni Tračani, dakle su Raseni, Tračani, Pelazgi, Iliri i Brigi bili narod jednog stabla i jednog jezika sa različitim dijalektima, te su riječi AR i ARIL iz njihovog jezika i znači SVIJETLA MILOST, SLAVNA MILOST i to je SUNCE.

Od ARIL je izveden naziv ARILJE. Nekakav "sv. Ahilije" samo je pokušaj crkve da ime ARILJE zamijeni po obliku najbližim surogatom.

…………………………

[1] C.J. Gadd, A Sumerian Reading-Book, Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 178.

[2] John R. Clark Hall, A Concise Anglo-Saxon Dictionary, London: Swan Sonnenschein & Co.; New York: Macmillian & Co, , The University press, 1894, p. 20.

[3] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary: Biographical, Historical, and Mythological, London: Samuel Bagster and Sons, 1876, p. 80.

[4] John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 299.

[5] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary:

Biographical, Historical, and Mythological, London: Samuel Bagster and Sons,1876, p. 247.

[6] *C.J. Gadd, Ib. p. 185.*

[7] *Robert Ellis, The Asiatic Affinities of the Old Italians, London: Trübner & Co., 1870, p. 58.*

[8] *The Journal of Classical and Sacred Philology, Vol. II, Cambridge, The University Press, 1855, p. 183.*

[9] *Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, p. 22-23.*

[10] *The London Literary Gazette and Journal of Belles Lettres, Arts, Sciences, Etc; London: Printed by James Moyes, 1834, p. 749.*

[11] *Augustus J. Thébaud, The Church and the Gentile World at the First Promulgation of the Gospel, Vol. II, New York: Peter F. Collier, Publisher, 1878, p. 197.*

[12] *James Cowles Prichard, Researches into the physical history of Mankind, Third Edition, Vol. III - Part I, London: Sherwood, Gilbert, and Piper, 1841, p. 482.*

CARICA VASILENA I CAR VASILIOS



O riječi VASILEUS (βασιλευζ) Olga L. Pjanović kaže:

“Ulaziti u duboku analizu ove reči, to bi značilo napisati rad od oko 200 strana! Kako je ova vrsta posla, koja čeka sutrašnju Srpsku Akademiju Znanja, apsolutno neophodna – u cilju odbrane skroz naskroz falsifikovane istine o srpskom narodu, ograničiću se ovde samo na ono, što o toj 'grčkoj reči' koja označava 'kralja', 'šefa', 'gospodara'….” [1]

Da vidimo da li je zaista potrebno 200 strana da bi se saznala istina o etimoloskom porijeklu riječi VASILEUS.

Imenica VASILEUS je muškog roda, a ženski rod istog značenja je VASILENA i to je složenica od tri osnovne riječi: **1.** VAS, **2.** IL, **3.** ENA.

1. Vedski korijen VAS (वस्) nosilac je sljedećih značenja: SJATI, RASTI SVIJETLOM, DARIVATI

SJAJ, ODLAZITI SVIJETAL, UZROKOVATI SVJETLO [2].

2. Sanskritsko ĪL (ईल्) znači KRETANJE [3].

3. Sanskritsko ENA (एन) znači ONA [4].

Ime VASILENA znači ONA KOJA SE U SVJETLOSTI KREĆE.

Riječ VASILIUS ili VASILIOS takođe se sastoji od tri osnovne riječi: **1.** VAS, **2.** ILI, **3.** US.

1-2. Značenje vedskog VAS i IL objasnili smo u imenu VASILENA, ali ćemo riječ IL dopuniti značenjima iz srpskog jezika: IL je ime boga Sunca i nalazi se u srpskom SILA, VILE, VÍLE, MILE, MILINA,PILE, ŠILO, ILA, ILOVAČA, ILIR. Izraz SVETI ILO dao je riječ SVETILO, dok je od SVETI ILA postalo SVETILA. IL je u riječi LILA, a LILA se pali na praznike Sunca uoči Ivanjdana i Petrovdana. Srpsko IL je u riječi ILIK što je UKRASNO DUGME NA JEČERMI i sinonim riječi TOKA, jer je SJAJNO [5].

3. Sanskritsko UṢ (उष्) znači ZAPALITI, SPALITI; SVITANJE (USTAJANJE SUNCA), OSVIT [6]. Sanskritsko US je u srpskom USIJAN, USTATI, USPRAV i istog je značenja kao i srpsko OS u OSVIT, OS, OSA, OSORAN. Srpskom OSAM odgovara sumersko USSU: US = OSAM [7]. OS je u imenu OSIRIS. Srpsko OS dalo je OZ u riječima OZAREN, OZREN.

Srpsko VASELENA je BOGINJA NOCNIH SVJETILA, a VASILEUS ili VASILIOS je SUNCE i ono je BOG DANA: VASILIUS = VASILIOS = KRALJ, ŠEF, GOSPODAR KOJI SE U SVJETLOSTI KREĆE i to je titula koju su kraljevi preuzeli od imena Sunca.

I čija je riječ VASILEUS (βασιλευζ), grčka ili srpska? Riječ pripada onom jeziku u kojem ima univerzalnije, šire značenje. Grci su od VASILEUS izveli riječ VASILEIA (βασιλεία) i to im je ZEMALJSKO CARSTVO [8] u kojem je car čovjek sa titulom VASILEUS (βασιλευζ) , ali kod Srba VASILENA ili VASELENA je SVO NEBO u kojem je VASILEUS ili VASILIOS SRPSKI CAR SUNCE, jer je SUNCE u bukvalnom smislu VAS IL I US ili VAS IL I OS ili VAS EL I US i VAS EL I OS.

…………………………

[1] Olga Lukovic Pjanović, Srbi…narod najstariji, Tom I, Beograd: Dosije, 1990, str. 212.

[2] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 930.

[3] Ibid., p. 170.

[4] Ibid., p. 232.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 714.

[6] Sir Monier Monier-Williams, Ib., p. 220.

[7] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 355.

[8] John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 111.

STEĆAK IZ 1000-500 GODINA STARE ERE

Pored piktografskog znaka sa značenjem PELL ili PELI (?). To je ime pelaškog boga Sunca po kojem su Pelazgi dobili ime (PEL = BEL). Na stećku je i znak **Z** ("žig, žiga, munja, vatra") ko-je se nalazi i na artefaktima iz Troje. Tri vertikalne linije pored piktografa znak su ljetnog solsticija. Jedna linija proljeće, jedna ljeto, a srednja je simbol prvog dana ljeta. Piktograf je u zoni

ljeta, dakle je PELL (PELI?) isto što je Grcima Apolon i Slovenima Svetovid. Stećak pripada vremenu između 1000-500 godina st. ere.


Stećak sa piktografom (1000-500 g. st. ere, Blace, Konjic).





ϭυl=PELL (PELI)

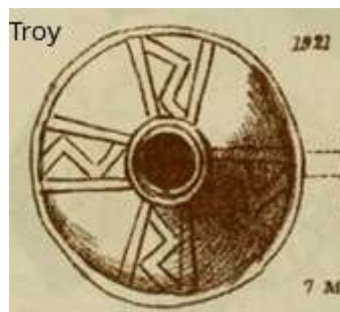
Γ =P

Ɛ =E

ɕ =L

ʋ =L (l)

4	5
PHŒNICIAN	
THERA e. 900 BC	MOAB e. 900 BC
[illegible]	[illegible]

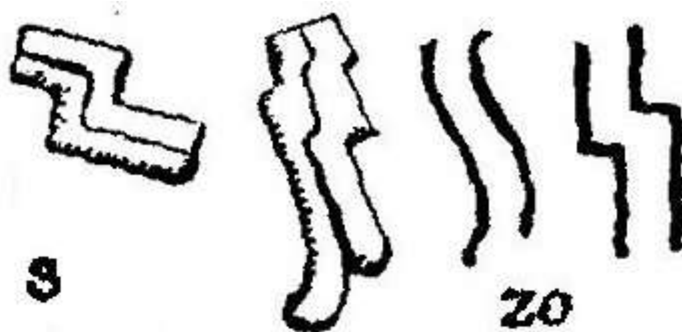


ZNAK “Z”





*Drevni znak **Z** (kultura Lepenskog vira, 9000 g. st. e.).*



*Altajska runa **ZO** (Claude Reignier Conder, Altaic hieroglyphs and Hittite inscriptions, Published by Alexander P. Watt, London, 1889, PL.I).*

PLATE II.

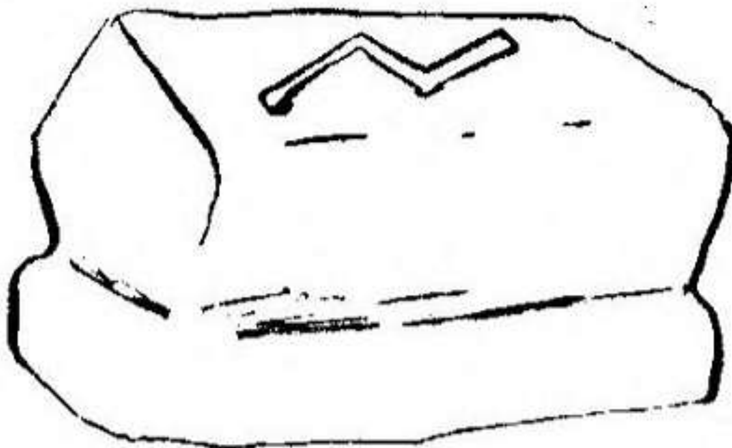
SUMER-ARYAN EVOL-

1 SUMER	2 AKKAD	3 EGYPTIAN Early Alphabetic
Zag 249		

4 PHŒNICIAN THERA c.900 B.C.	5 MOAB c.900 B.C.	6 PHRYG. MIDAS c.900 B.C.
	ZN	

*Slovo **Z** u drevnim pismima (Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & CO., 1927, PLATE II).*

“Amblem ZO (Plate I., No. 3) je indentifikovan po kipriotskom od profesora Sajca; i znamo da *Zu* i *Zi* u akadijskom znači “život” ili “duh”. Mislim da znak predstavlja munju i zato ovdje vidimo persijsku ideju o “suštinskoj vatri” kao životnom principu (koji je Renouf dokazao da je takođe egipatsko vjerovanje) naslijeđeno od Meda ili Akađana, odakle je prešlo u feničansku filozofiju kao i Grcima.” [1]



*Znak **Z** na stećku u Krupnju (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Sarajevo, Veselin Masleša, 1965, Tabla CXIV).*

- ZU > SU > SUN > SUNCE
- ZU > ZUR > ZURITI
- ZU > ZUR > SUR > SURA = SUNCE (sanskrit)
- ZU > ZUR > ZURKA > ŽURKA = VESELJE
- ZI > SI > SIN > SINE (Sunce SINE)

…………………………

[1] Claude Reignier Conder, Altaic hieroglyphs and Hittite inscriptions, Published by Alexander P. Watt, London, 1889, p. 63.

SIMBOLI NA RIMSKOM STEĆKU




Ljetni solsticij
(dugodnevnica)
C
D
Antrop.
Sunce
F
B
G
A
9
8
7
10
6
11
5
12
4
1
2
3
kuća sunca
PRIMIANO

Kuća Sunca (donja sekcija):

1. Sunce u prepodnevnim satima zimskog solsticija na dan kratkodnevnice;
2. podnevno Sunce na liniji podneva između kraja jeseni i početka zime;
3. Sunce u zimskom dijelu popodneva u danu kratkodnevnice;
4. Sunce u prepodnevnim satima zimskog vremena u danu proljetnog ekvinocija;
5. podnevno Sunce u vremenu prelaska nebeskog ekvatora iz posljednjih sati zime u prve sate sjevernog proljetnog neba;
6. posljepodnevno Sunce u prvom danu proljeća;
7. Sunce u posljednjim prepodnevnim satima proljeća na dan ljetnog solsticija u prvom danu ljeta;
8. podnevno Sunce iz proljetnog vremena prelazi u ljetni dio dana;
9. Sunce u poslepodnevnim satima prvog dana ljetna;
10. prepodnevni sati u danu jesenjeg ekvinocija i nastanka jeseni;
11. podnevno vrijeme kad Sunce iz vremena ljeta prelazi u popodnevni prve sate jeseni;
12. jesenje dio dana jesenjeg ekvinocija.

Sunce u zoni sjevernog neba proljeća i ljeta (gornja sekcija):

A = prvi mjesec proljeća,
B = drugi mjesec proljeća,
C = treći mjesec proljeća
D = prvi mjesec ljeta
F = drugi mjesec ljeta,
G = treći mjesec ljeta

PORIJEKLO IMENA GRADA FOČE

Postoji nezvanično, dakle lingvistički nestručno i netačno mišljenje da je ime grada FOČE izvedeno od “slovenskog imena HOTJA” kojem je “korijen glagol HOTJETI”. Pa kažu da se u srednjem vijeku FOČA pominje zapisana pod raznim imenima kao Choçe, Coççа, Choza, Coçe, Chozza, Coza, Chotza, Hoča, Hotča. Jula 1444. je navedeno kao HOTČE (“pisana u Hotče”), a isto tako i avgusta 1467. God. piše “u Hotču”.

Prvi pisani izvori govore o sličnosti naziva FOČA sa dubrovačkim izvorima u kojima Dubrovčani trgovca Nikolu Prodanovića imenuju “trgovcem iz Choçe sa Drine: “*ad mercatum de Choçe de Drina*” [1].

Etimologija srpskog jezika je mrtva nauka bez keltskog, odnosno tračanskog ili ilirskog jezika, jer su tu korijeni srpskom narodnom jeziku. Da se podsjetimo o pravom porijeklu Srba, današnjih Hrvata, Bošnjaka, Crnogoraca, Makedonaca i mnogih Albanaca što Ortodoksno-Rimokatolička crkva preko zvanične nauke falsifikuje:

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” [2]

“Cluverius u svojoj ‘Germania Antiqua’, objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [3]

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indoeuropean > Celtic: Thracian or Illirian…” [4]

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” [5]

“Jezik Cimerijana nije poznat. Pretpostavlja se da je bio trački, da su govorili tračko-ilirskim, ili indo-iranskim…” [6]

"Tamo su bili Brigi, rod Cimerijana, koji su prešli preko, iz Trakije u Aziju pod imenom Frigi, neko vrijeme nakon Trojanskog rata, kadgod da se to dogodilo." [7]

Današnji Velšani su potomci BRIGA i zato ćemo zaviriti u velški jezik:

“Hoç, s. f. (hy-oç) zamah kojim se soko pušta u let.” [8]

“Hoçi, v. a. (hoç) soko, bacanje sokola.” [9]

“Hoçiad, (hoç) sokolarenje.” [10]

“Soko, hochi, hochio, höchen”. [11]

“Soko, coch.” [12]

“Hoch, s.f. (hy-och) zamah pri puštanju sokola.” [13]

“Hochi, v. a. (hoch) soko, puštanje sokola.” [14]

"Soko, velški HOCH." [15]

FOČA je brigijska, tj. keltska, tračanska, ilirska riječ i znači SOKOLIŠTE, SOKOLOVICA. Tako je od keltskog CHOÇE (velško COCH ili HOÇ) bukvalnim narodnim prevodom postalo crno-gorsko ČOČE što je isto kao vokativni oblik SOKOLE (velško **Ç**, **ç** = **CH** = **Ć/Č**).

…………………………

[1] Državni arhiv u Dubrovniku, Serija: Diversa Cancellariae, Svezak: XXXII, Folija 214.

[2] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston: Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.

[3] The New York Review, Vol. 1, New-York: Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

[4] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[5] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh: Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

[6] Carl Waldman and Catherine Mason, Encyclopedia of European Peoples, Vol. 2, New York: Facts On File Inc., An Imprint of Infobase Publishung, 2006, pg. 175.

[7] Edward Davies, Celtic researches, on the origin, traditions & language of the ancient Britons, London: Printed and sold by J. Booth, 1804, pg. 205.

[8] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II, London: Printed for E. Williams, 1803.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Daniel Silvan Evans, An English and Welsh Dictionary, Vol. II, Denbigh: Published by Thomas Gee; London: Simpkin & Marshall, 1858, p. 25.

[12] Thomas Jones, An English And Welsh Dictionary, Denbigh, Printed by Thomas Gee, 1811, p. 216.

[13] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 228.

[14] Ib.

[15] Ebenezer Cobham Brewer, Errors of Speech and of Spelling, Vol. I, London: William Tegg And Co., 1877, p. 438.

SIMBOL ZORE



Simbol zore na crnogorskoj kapi, petroglifima, egipatski hijeroglif i simbol na stećku.

Irska i Vel. Brit.	Maje Cen. Am. Meksiko	Egipat	Stećci

(Albert Churchward, *Origin and evolution of primitive man*, London: George Allen & Co., Ltd., 1912, No. 46.)

SRBI U POVELJAMA BOSANSKIH VLADARA

Prvi pomen Srba u poveljama bosanskih vladara je u povelji bana Mateja Ninoslava. Bio je bosanski ban u periodu od 1232. do 1250. godine. U jednoj od njegovih povelja Dubrovčanima, pisanoj između 1234-1240. godine [1] piše:

"Az rab Božji Matej, a odmjelom Ninoslav, Ban Bos'nski Veliki, kle se Knezu Dubrov'ckomu Zan Dandolu i vsej opcine Dubrov'ckoj. Takom s'm se kletv'ju klel, kakom se je Ban Kulin klel: Da hode Vlasi svobodno, ih dobit'k, tako kako su u Bana Kulina hodili, bez vse habe i zledi. A ja kudje oblada, tudje si hodite prostrano i zdravo, a ja prijati kakore sam sebje, i nauk dati od vse zledi. A se pisah, imenom Desoje, gramatig bana Ninoslava, velijega Bos'nskoga, tako vjerno kakore u prvih. A se jeste: ako vjeruje Srbljin Vlaha, da se pri pred Knezem; ako vjeruje Vlah Srbljina, da se pri pred Banom, a inomu Vlahu da ne bude izma. Božere ti daj zdravije." [2]

Drugi pomen je takođe od bana Ninoslava u njegovoj drugoj povelji Dubrovčanima pisanoj 22. marta 1240. godine [3]. To je najduža Ninoslavova povelja pisana Dubrovčanima. Ispod polovine teksta piše:

…АКО ВѢРУѤ СЕРБЛИNЬ ВЛАХА ДА СѢ ПРИ ПРЕДЬ КNЕЗЕМЬ ДУБРОВЬАЧЬКИМЬ; И ꙈАКО ВЕРУѤ ВЛАХЬ СЕРБЛИNА, ДА СЕ ПРИ ПРЕДЬ БАNОМЬ, И ИNОМУ ВЛАХУ И ИNОМУ СЕРБЛИNУ ДА NЕ ИСЬМА. [4]

Pri samom kraju ove povelje opet se spominju Srbi:

И ДА NѢ NИКѢРѢ ИСЬМА NА ИNАГО СЕРБЛИNА NИ NА ИNАГО ВЛАХА ЛИШЕ NА САМОГА

ИСЬЦА. [5]

Pod SERBLIMA ove povelje Ninoslav smatra sebe lično, svoju djecu i unučad, svoje kmetove i svoje ljude: vlastelu, sveštenstvo, vojnike, službenike, sluge i robove.

Treći pomen Srba u poveljama bosanskih vladara je u povelji Stjepana II Kotromanića (Srebrenik 1292. - 28. septembar 1353.) koji je bio bosanski ban od 1322. godine. Bio je sin bosanskog bana Stjepana I Kotromanića i srpske princeze Izabele.

Marta 15. 1333. Stjepan II piše povelju Dubrovčanima i pri kraju povelje navodi:

"I zato stavljam ja (gospodin) ban Stefan svoj zlatni pečat, da je vjerovano, svaki da zna i vidi istinu. Tomu su četiri povelje ..a.. dvije latinske i dvije srpske i sve su pečatane zlatnim pečatima. Dvije su povelje u gospodina bana Stefana, a dvije povelje su u Dubrovniku. A to je pisano pod gradom pod Srebrnikom." [3]

Kome je do istine, sve mu je jasno.

…………………………

[1] *Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, XXX.*

[2] *Ib.*

[3] *Ib. XXXV*

[4] *Ib.*

[5] *Ib.*

[6] *Ib. LXXXI*

JOŠ O SRPSKIM LAŽIMA

O crkvenom kalendaru tkz. konstantinopoljske ere kojeg su srpski lažovi proglasil “izvornim drevnim srpskim kalendarom” tvrdeći da je taj kalendar prvi počeo da koristi Sveti Sava "unijevši ga u crkveni kodeks 1119. godine".

Konstantinopoljskoj eri pripada kalendar Grčke crkve po kojem je od stvaranja svijeta do Hristovog rođenja 5509 godina, a od stvaranja do početka hrišćanske ere 5508. godina. Bazna osnova ovog kalendara je hronologija Septuaginte, verzije Starog zavjeta prevedenog na grčki sredinom 3. vijeka stere ere, a najstariji zapis datiran ovim kalendarom je u Trećem pravilu Peto-šestog vaseljenskog sabora (Trulskog) iz 691. godine u kojem se spominje 6199. godina kao godina ovog Sabora. Još stariji zapis zabilježen je 836. godine u crkvenom dokumentu nazvanom *"Pismo trojice patrijarha caru Teofilu*":

“Datiranje je dostavljeno za sinod: ‘u mjesecu aprilu, 14. indikta, godine 6344’ (μμνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ἔτους ,ςτμδ'), što odgovara aprilu 836." [1]

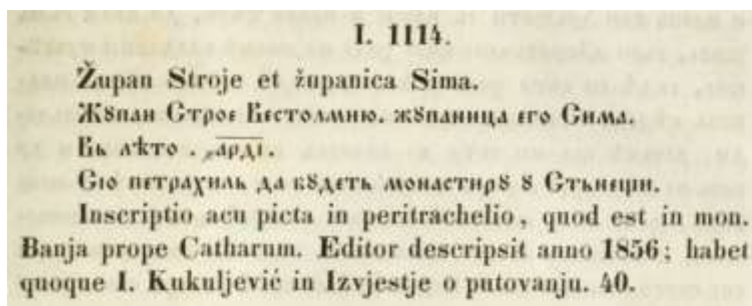
Ne postoji nikakav Savin srpski crkveni kodeks iz 1119. godine jer je Sava rođen tek 1174. godine. Dakle je to očita javna sprdnja sa neupućenim narodom.

Laž je i to da je kod Srba Sv. Sava prvi počeo da koristi taj kalendar. Najstarije datiranje ovim kalendarom je zapis župana Stroje iz godine 1114. godine:

ЖУПАN СТРОЕ ВЕСТОЛМИЮ. ЖУПАNИЦА ЕГО СИМА.

В ЛѢТО. ҂АРДІ.

СІО ПЕТРАХИЛЬ ДА БУДЕТЬ МОNАСТИРУ У СТЬNЕЩИ. [2]



I. 1114.

Župan Stroje et županica Sima.

Жѹпан Строѥ Бестолмию. жѹпаница ѥго Сима.

Вь лѣто . ҂ард̄ı.

Сıо петрахиль да бѹдеть монастирѹ ѹ Стьнеци.

Inscriptio acu picta in peritrachelio, quod est in mon. Banja prope Catharum. Editor descripsit anno 1856; habet quoque I. Kukuljević in Izvjestje o putovanju. 40.

Na jednom srednjevijekovnom stećku u Radimlji kod kod Stoca (slika ispod) zapisana je 6666. godina (1158. god.). Dakle je i to priije Svetog Save. Da li srpski lažovi su od nekoga ucjenom natjerani da lažu, da li su od nekoga masno plaćeni da lažu, ne znam, ali oni i dalje lažu pa lažu, a novinari za pare sve njihove laži šire u narod.



…………………………

[1] Juan Signes Codoñer, The Emperor Theophilos and the East, 829–842, Routledge Taylor and Francis Group, London and New York, 2016, p. 367.

[2] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, I (str.1.)

ĐAVO I VRAG

Riječi ĐAVO i VRAG su sinonimi sa značenjem ZLO i obe riječi potiču iz keltskog, tj. tračanskog, odnosno ilirskog.

Srpsko ĐAVO u bretonskom je JAWL [1], u korniškom DIAWL [2], u velškom DIAVOL, DZHIAWL [3], dakle sve riječi i oblikom i značenjem upućuju na JEDAN JEZIK. Glas **Đ** u srpskom ĐAVO postalo je glasovnim jednačenjem od **DI** > **DJ** > **DZ**.

U srpskom narodu simbolična boja ZLA i SMRTI je CRNA boja. Svako odsustvo svjetlosti je CRNI MRAK. Sinonim za riječ CRN je riječ VRAN od koje su nazivi VRANA i VRANAC (crni konj).

Kao sinonim riječi BRAN u bretonskom i korniškmo postoji riječ VRAN sa značenjem VRANA, GAVRAN [4]. U ovim riječima korijen je VRA: VRA-N, GA-VRA-N. Korijen VRA- dao je i riječ VRAG sa značenjem CRNO i to je simbolika ZLA.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 226.

[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 43.

[3] Ib.

[4] Robert Williams, Ib. p. 361.

UHO, UŠI I UŠICE



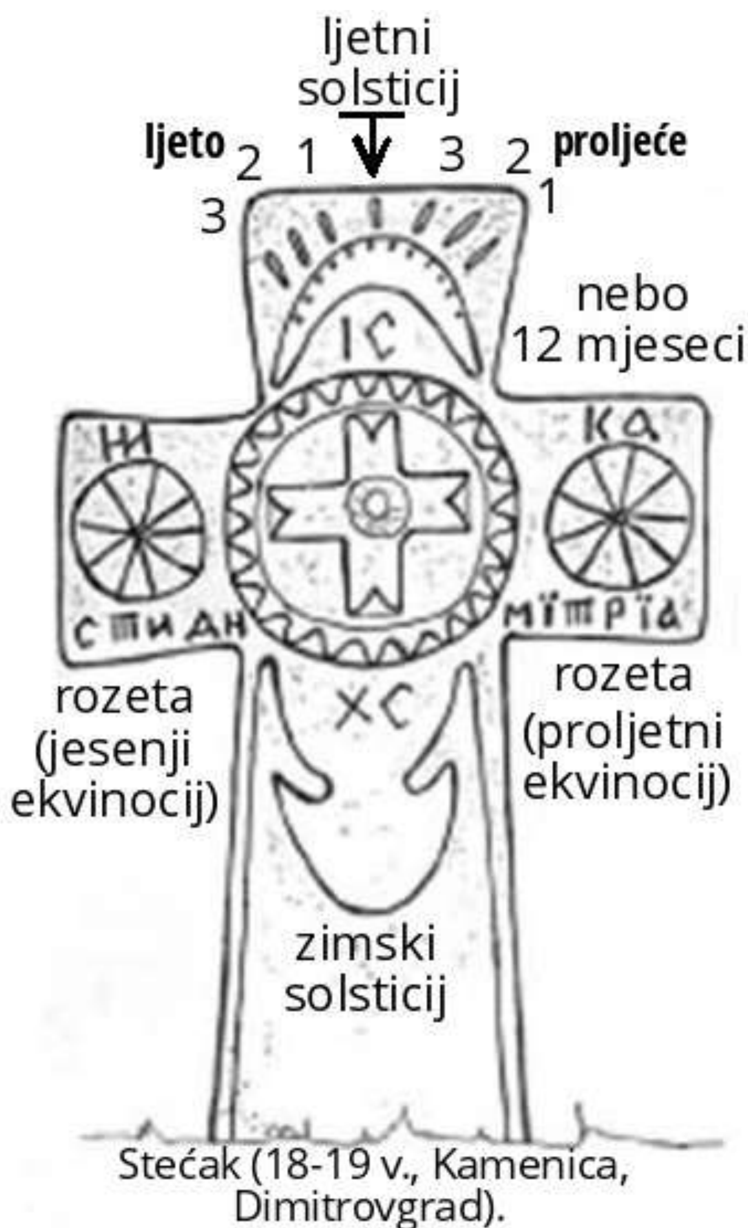
Srpsko UHO, UŠI i UŠICE potiče od istog korijena kao i bretonskog UHEL (komparativ "uhellah") koje znači VISOK, UZVIŠEN, UZDIGNUT [1].

Bretoni su potomci Kelta, odnosno tračanskih Briga i jezik im je srodan velškom i korniškom.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 353.

NAJISTOČNIJI STEĆCI NA BALKANU
(Dimitrovgrad, 18-19. vijek)



Stećak (18-19 v., Kamenica, Dimitrovgrad).



Stećak (18-19.v., Vlkovija, Dimitrovgrad).

Ono što stećke čini stećcima nije samo forma, nego i njihovi ukrasni solarni simboli. Na slikama su zavjetni krstovi, najistočniji stećci na Balkanu.

....

Crteži stećaka:

Vesna Nikolov, Obročni krstovi u okolini Dimitrovgrada, Glasnik Etnografskog muzeja, Knjiga 3, Beograd, 2009, str. 303.

SVETOSAVCI SAMO LAŽU NARODU

Zašto SPC i njeni istoričari lažu da je Sava Nemanjić osamostalio rašku crkvu, tj. lažu da je Sava stvorio autokefalnu crkvu u državi Nemanjića?

Sava je samo uspio da dobije za sebe arhiepiskopiju što je samo viši stepen eparhije, a nije autokefalnost. Crkva države Nemanjića bila je pod kanonskom jurisdikcijom Carigradske patrijaršije, tj. pripadala je crkvi Romejskog carstva.

Tek je 1346. car Dušan bio stvorio autokefalnu crkvu svoje države sa srpskim patrijarhom na čelu, ali su tu crkvu kralj Vukašin i knez Lazar ukinuli i opet rašku crkvu potčinili Carigradskoj patrijaršiji.

Danas u SPC postoji Arhiepiskopija beogradsko-karlovačka? Je li to samostalna (autokefalna) crkva? Naravno da nije, smiješno je i pomisliti da jest, ali kad je Savina arhiepiskopija u pitanju, tu Srbi Srbima lažu da je to bila autokefalna crkva.

KASTIG

Bretonsko CAS (izgovara se KAS) je MRŽNJA, NEPRIJATELJSTVO, PROBLEM, MUKA, NESREĆA [1]. Bretonsko i CASADOW je MRZAK, ODVRATAN, GNUSAN, LUPEŽ, BEZVRIJEDAN, POKVAREN, RĐAV [2].

Velško CAS znači MRZAK, ODVRATAN, GNUSAN, LUPEŽ, BEZVRIJEDAN, POKVAREN, RĐAV, NESLOŽAN [3]. Velško CASAD, CASÁEDIG je POKVAREN, RĐAV, OGAVAN [4].

Kod Crnogoraca to je KASTIG. Osnova KAS (CAS) je

ista. Sanskritsko CAṢ (चष्) je OZLJEDA [5], a sanskritsko TIK (तिक्) je IZAZIVAČ [6]:

CAS + TIK > CASTIK > KASTIG = IZAZIVAČ ZLA

Otkad su Brigi sa Balkana otišli u daleku zemlju koja je po njima nazvana Britanija, prošle su hiljade godina, ali je KASTIG ostao kod njihovih potomaka i u Britaniji i na Balkanu.

…………………………

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 46.

[2] Ib.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. p. 204.

[4] Ib.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 391.

[6] Ib., p. 446.

GRMI GROM

Velške riječi:

- GRU = PROBOJ, PROBIJAČ [1] = GRU
- GRWG = TUTNJAVA [2];
- GRWM, GRYMIAU (GRW) = GROWLING, SURLY (engleski) = MUMLJAJUĆI, NABUSIT, PRIJETEĆI [3];
- GRWN (GRW) = DRHTAJUĆA, VIBRIRAJUĆA BUKA [4];
- GRWNAWL = TUTNJAVA [5];

- GRWNG (GRW) = TUTNJAVA (TUTNJAJUĆI, TUTNJEĆI) [6].

Obratimo pažnju na velšku riječ GRW. Kako se izgovara glas **W** u ovoj riječi? Da li je velško GRW isto što i srpsko GRU koje znači UDAR i korijenska je osnova u riječi GRUNUTI? Pogledajmo:

"**U**, najniži glas u ljestvici samoglasnika, nastaje se duboko u prsima. Stoga:

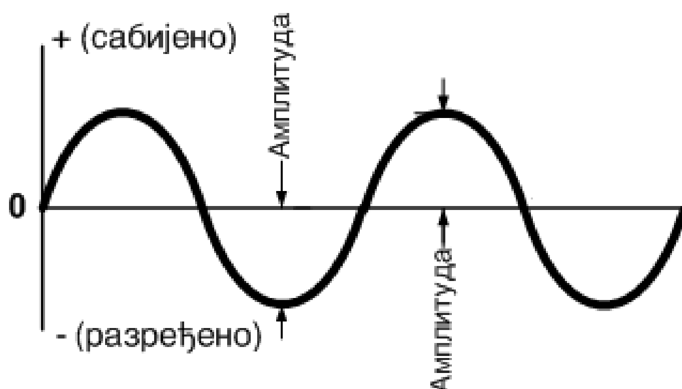
1. To predočava nizak i misteriozan zvuk; kao grčki *μορμύρω,* latinski *murmuro*, ruski *murtshu*, njemački *murren*, engleski *murmur*; grčki *μύζω*, latinski *muti*', *musso*, engleski *mutter*; holandski *grommelen*, engleski *grumble*; danski *grum*, engleski *grum*, velški *grwm*; grčki *γρύζω*, starolatinski *grundio*, njemački *grunzen*, engleski *grunt*." [7]

Iz citata saznajemo da se velško **W** u riječima GRW, GRWM, GRWG, GRWN, GRWNAWL i GRWNG izgovara kao nisko duboko **U** koje obuzima našu pažnju strepnjom i oprezom. Tako se velško GRW, GRWM, GRWG, GRWN, GRWNAWL i GRWNG izgovara GRU, GRUM, GRUG, GRUN, GRUNAUL i GRUNG. Odatle potiče srpsko GRU kao uzvik i GRU kao osnova u GRUNUTI.

Kad djeca tek počnu da progovaraju, za GROM kažu GRUM, a za GRMI kažu GRUMI ili GROMI. To i jesu najstariji oblici riječi GROM i GRMI, dakle je glas O u GROM kasnijeg postanja i nastalo je pri bržem izgovaranju kraćenjem onog dubokog **U**.

Zašto riječ GROM oblikom podsjeća na riječ GROMILA? To je zbog onog VIBRIRANJA koje označava velško GRWN i GRW, jer je grmljavina niz GRU-GRU-GRU (u srpskom postalo GRO-GRO-GRO kao i

GROKTANJE): to su AMPLITUDE istog ZVUKA (vidi sliku ispod).



Za riječi GRMJETI i GROM Daničić kaže da su praslovenske [8], ali u tumačenju njihovog postanka ne ide dalje od slovenskih jezika, iako za GRMJETI kaže da je je od korijena GRЬM koje je po njemu postalo od indoevropskog korijena GHREM [9]. Problem je što indoevropski jezik ne postoji kao poseban jezik, već je to skup mnoštva srodnih jezika i ni u jednom od njih ne postoji riječ GHERM. Istina da sanskritsko GHṚ znači SJATI, GORITI, SPALITI [10], ali to značenje ne odnosi se samo na GROM, nego se GROM odnosi na zvuk GRW, tj. GRU.

…………………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 136.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

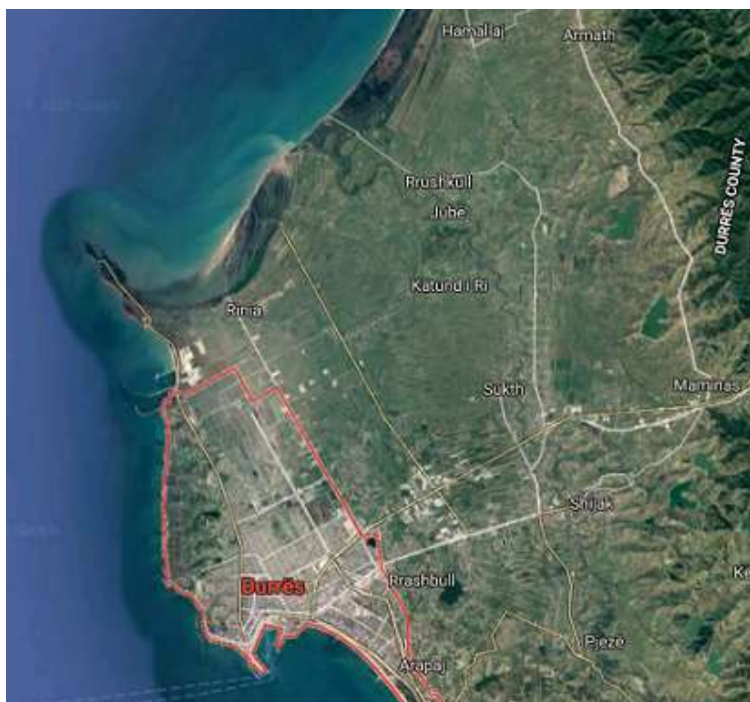
[7] William Chauncey Fowler, English Grammar: The English Language in Its Elements and Forms, New York: Harper & Brothers Publishers, 1884, p. 183.

[8] Đura Daničić (P. Budmani), Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio III, Zagreb, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti; str. 450, 458.

[9] Ib., str. 450.

[10] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 379.

KO SU OSNIVAČI DRAČA



Grčki “DYRRHACHION (Δυρράχιον)” i EPIDAMNOS (Ἐπίδαμνος), a srpski DRAČ. A sad da vidimo ko su osnivači ovog grada:

- starokeltski DUR = VODA [1]
- starokeltsko ACHA = OBALA, UZVIŠENJE [2]
- gaelik: DURACHD = USPON [3]
- starokeltsko ACHD = KLIN, KANDŽA [4]
- gaelik ACH = POLJE [5]
- gaelik ACHADH = POLJE, ŽITIŠTE, LIVADA [6]
- korniški DYRCHAFU = KULA [7]

Grci nemaju prostu riječ DUR, a grčko Ῥαχία je KAMENITA OBALA, KAMENITI ZALJEV, GREBEN [8].

U grčkom obliku EPIDAMNOS (Ἐπίδαμνος) EPI (Επί) znači UZVIŠENJE, USPON [9], dakle ima isto značenje kao starokeltsko ACHA i gaelik DURACHD.

Grčko DAMNOS (δαμνος) sa osnovom DAM u imenu EPIDAMNOS ima značenja PRELOM, PRELAZ, SAVLAĐIVANJE, OBARANJE [10]. Grčko EPIDAMNOS samo je prevod keltskog DURACHD (USPON).

Srpsko DRAČ znači ŠILJAK, TRN i slično je grčkom RHACHION (RAČION): i to je imenovanje šiljatog dračkog GREBENA.

Pošto keltske riječi najslikovitije opisuju poziciju Drača: voda, uspon uz strmu obalu, greben kao klin i kandža, te ravno i žitno polje, dakle su Kelti osnivači ovog grada. Originalni Albanci su Kelti, tj. Tračani, odnosno Iliri, a Šiptari su tu naseljeni sa Sicilije i južne Italije od kraja 11. i tokom 13. vijeka.

…..............................

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary

in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 217.

[2] Ib., p. 5.

[3] Ib., p. 217

[4] Ib., p. 5.

[5] Ib., p. 5.

[6] Ib.

[7] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 507

[8] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 507.

[9] Ib. p. 226.

[10] Ib. p. 130.

PELAZGI I PELAGONIA

Sanskritsko PEL znači IĆI, KRETATI [1].

Sanskritsko PEL sačuvano je u srpskom PELIN (biljka), te u PELJATI sa značenjem TEGLITI, VUĆI u čakavskom, kod Hektorovića, u Istri, u Sovinjskm polju, u kajkavskom i u štokavskom kod Ličana [2]. Od PELJATI je bosansko KOPELJATI sa značenjem MRDATI, IZVLAČITI SE, IZBAVLJATI SE.

Velšani, ili Kumbri, porijeklom su od tračanskih Briga. Evo nekoliko velških riječi sa osnovom PEL:

- PEL = PRINCIP KRETANJA, OSNOVNI POKRETAČ; KUGLA [3]
- PELA = ONO ŠTO SE KREĆE UKRUG [4]
- PELIAD = ŠIRENJE [5]
- PELID = RADIJACIJA, ZRAČENJE, ISIJAVANJE, SJAJ [6]
- PELU = ROTIRAJUĆE KRETANJE [7]

- PELYDRU (PELYDR) – ISIJAVATI, ZRAČITI, SJATI [8]

- PELI je PERIFERIJA KRUGA [9]

Šta je to što je princip kretanja, osnovni pokretač, okruglo, kreće se ukrug rotirajući, zrači, sja šireći se? To je SUNCE sa svojom SVJETLOŠĆU. Sunce je PEL, PELA, PELIAD, PELID, PELU i PELYDR, a periferija njegovog kruga je PELI što je AURA ili OREOL. SUNCE je SJAJNO i ZLATO je SJAJNO i PELUD je ŽUTO-SJAJAN.

Davni srpski preci svoje su mrtvace predavali VATRI u ritualu zvanom OPELO: O-PELO. Kad neko na pitanje samo ćuti, kažemo: "Ni da OPELI," tj. NE GOVORI. Za žensku osobu koja se pravi važana kažemo da se UPELA, ON SE UPEL (> UPEO), oni se UPELI, dakle su gordi kao PELO, tj. SUNCE:

"PELEMISATI SE, -sem impf. (Stulić, Rosa, Zuzeri, Dubrovnik) »hvaliti se, hvastati se«." [10]

"PELDA f (16. v., hrv.-kajk., slov., Lika, ŽK) = peld m (jedna potvrda) »1° (svetačka) slika, primjer (semu svītu za peldu ŽK), kip, lik, oblik, obrazac, kalup,… «. " [11]

PELAZGI su jedan od najstarijih istorijskih naroda i oni su grana TRAČANA koji su se raširili cijelom Evropom, te su nekim jezicima ostavili i riječ PEL: staroholandsko SPELLE je DJELILAC, RAZDJELJIVAČ [12]; anglo-saksonsko SPELD je BUKTINJA, BAKLJA, LUČA jer RAZDJELJUJE SVJETLO [13]; anglo-saksonsko SPEL je PRIČANJE, PRIPOVIJEST [14]; englesko SPELL je GATANJE; englesko SPELING je PISANJE [14]; teutonsko SPELLA je PRIČANJE, PRIPOVIJEDANJE [16]. Dakle i srpsko OPELITI znači

GOVORITI, PRIČATI, KAZIVATI. Tako se svjetlost Sunca PELE simbolično prenosi na ljudski UM I JEZIK.

PELAZGI su dobili ime po riječi PEL, PELA. Zemlja PELAZGA je PELAGONIA, a njene pelaške stanovnike Homer naziva PEONCIMA:

“Iz Amidona daleko od Aksija široke r'jeke,
Aksija, kojeg se vali po zemlji najljepši steru,
Vođaše u boj Peonce krivoluke junak Pirehmo.”

(Homer, Ilijada, Drugo pjevanje, Trojanske čete, stihovi 848-850)

U svojoj “Geografiji” Strabon kaže:

“Rijeka Axius uljeva se između Chalastra i Therma. Blizu ove rijeke je utvrđeno mjesto, sada zvano Abidos; Homer ga zove Amydon, i kaže da su Peonci došli otuda da pomognu Trojancima u vrijeme opsade Troje.
‘Iz daleka Amidona od Aksija široke rijeke’.” [17]

Da su Peonci bili Kelti (Brigi), to svjedoči Strabo govoreći:

“Peonci, računajući po nekima, bili su zavisna kolonija Briga; zaključujući po drugima, bili su nezavisna kolonija. Peonija, rekoše, raširi se u Pelagoniju i Pieriu; rekoše za Pelagoniju da se prije zvala Orestija; i Asteropeus, jedan od vođa Peonaca koji ode u Troju, bi pozvan, sa velikom vjerovatnoćom, sinom Pelagona, i Peonci sebe nasvaše Pelagonima. Asteropeus kod Homera, sin Pelegonov, rekli smo, je iz Peonije u Makedoniji, otuda 'sin Pelegonov'; za Peonce bijaše naziv Pelegoni.” [18]

Bretonska osnova GON u imenu PELAGONIA znači RAVNICA, POLJE [19], a PELAGONIA je SUNČANO POLJE.

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[2] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 634.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 404.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 405.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Petar Skok, Ib., str. 632.

[11] Ib.

[12] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 579.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 20, pg. 508, London, 1854.

[18] Ib. Fragment 38, pg. 514.

[19] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 176.

PERNAR

Hrvatsko prezime PERNAR je keltska riječ: bretonsko PERNAR znači KUPAC, OTKUPITELJ [1]. Pernari su iz okoline Zadra i japodskog su porijekla.

....

[1] *Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 284.*

TRAČANSKA MIGDONIA



Drevna Migdonia u današnjoj Egejskoj Makedoniji bila je tračanska zemlja što i njeno ime svjedoči:

MYG + DON-IA.

Migdonci su bili tračanski Brigi. Velšani (Kumri) potomci su Briga. Velško MYG znači KRASNO, VELIKO, SVEČANO, ČASNO, SVETO, SLAVNO [1]. Velško DON znači UOČLJIV, POSEBAN, NAJVIŠI [2], dakle je DONIA ženski rod sa istim značenjem.

MYGDONIA (MIGDONIA) je SLAVNA I NAJSVETIJA ZEMLJA.

“Originalni stanovnici, Migdonci, su pleme koje je pripadalo velikoj rasi Tračana, i bili su dovoljno jaki da sačuvaju svoje ime čak i nakon makedonskog osvajanja (Thuc. ii. 99.). Gradovi ove oblasti su THESSALONICA, SINDUS, CHALASTRA, ALTUS, STREPSA, CISSUS, MELLISURGIS, HERACLEUSTES." [3]

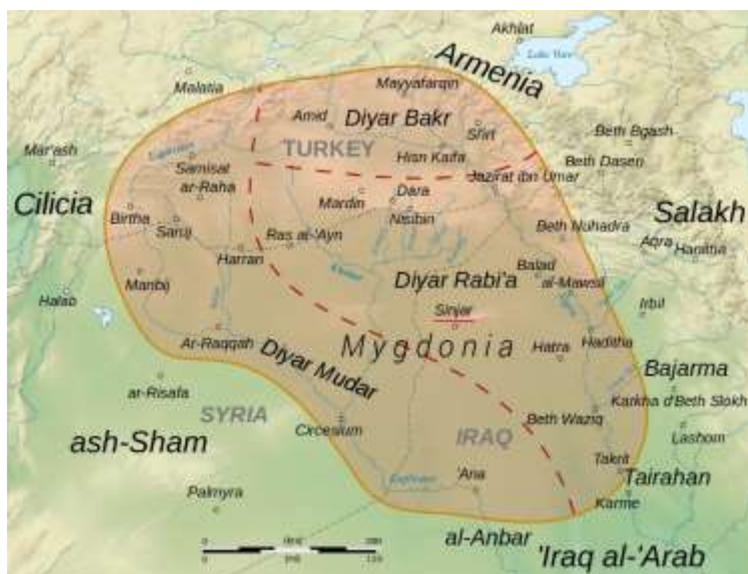
Čujte me Srbi, svetosavci, pa odgovorite sebi, svojim precima, odgovorite Grcima i cijelom svijetu: čiji je SOLUN, tj. THESSALONIKA, odnosno drevna tračanska GERMA (Therma)? Srbski, da čiji! Stalno ponavljate da je Skadar srbski, a Solun nikad ne spominjete, jer ste preko podlog izdajničkog svetosavlja postali umni i duhovni robovi Grka.

Bila je MIGDONIA i u sjeveroistočnoj Mesopotamiji u oblasti današnjeg iračkog grada Sinđara, na tromeđi Sirija - Turska - Irak:

“Po Strabonu, narod koji se zvao Migdonci došli su originalno iz Makedonije.” [4]

Sinđar je drevna SINGARA (Σίγγαρα). Da li su vam, Srbi, poznate riječi SING, sinulo vam u galvu? To je

jedno od drevnih imena Sunca i keltska je riječ u imenu SINGIDUNUM.



Tračka Migdonija u Mesopotamiji.

I tako, glupacima se od patološko bolesnih lažova serviraju debilne priče o “srbskoj Atlantidi”, “srbskoj Vinči”, “originalnom srbskom kalendaru”, a ono najglavnije iz srbske istorije, to se prećutkuje krijući.

…………………………

[1] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II, London: Printed for E. Williams, 1803, p. 361.*

[2] *Ib. Vol. I, p. 476.*

[3] *William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, Vol. II, Boston: Little, Brown, and Company, 1857, p. 384.*

[4] *Ib.*

STARI KADAR

Evo jedan primjer kako se znanjem, neznanjem i lažima može manipusati istinom i varati narod. Pogledajmo to na primjeru riječi Starine Novaka u epskoj narodnoj pjesmi "Starina Novak i knez Bogoslav":

"A kadar sam stići i uteći
I na strašnu mjestu postajati;
Ne bojim se nikoga do boga!"

Za rijec KADAR Petar Skok kaze ovako:

"Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. kadir > tur. *kadir*): arb. *kader*, bug. *kadar* kao pridjev invariabile pored kadarén." [1]

Po Skoku KADAR je balkanski turcizam arapskog porijekla. Potpuno zanemarujući komporativnu lingvistiku Skok nonšalantno KADAR pripisuje turskom jeziku, iako je riječ još u Maloj Aziji mogla iz srpskog ući u turski, a mogla je, kao I neke druge riječi da postoji uporedo u oba jezika.

Velšani su porijeklom Briga Tračana i gle: velško CADR (izgovara se KADR) znači SILAN, JAK, MOĆAN [2].

Na rimsko-britanskim oltarima posvećenih bogu rata nađeno je vise oltara posvecenih keltskom bogu rata sa imenom BELACADR. Jedan od oltara u sjevernoj Engleskoj je sa natpisom BEL DUW CADR što znači BEL BOG MOĆNI [3].

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 12.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 154.

[3] Ib. p. 188.

MAGARAC



Krst na ledjima magarca.

U mnogim drevnim religijama magarac je simbol Sunca:

“Magarac je simbol Suta, ili sabejskog Bala. On je jedno vrijeme jahao magarca, a zatim je imao njegovu glavu.” [1]

“Srodno ‘proročanstvo’ Zaharijino: ‘Raduj se mnogo, kćeri Sionska, podvikuj, kćeri Jerusalimska; evo, car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magaričinu,’ vezano je za istu mitsku materiju kao Balovu, smjena

drevnog čuvenog boga, Suta s magarećom glavom, sa mlađim bogom sunca.” [2]

“I kad se približiše k Jerusalimu i dođoše u Vitfagu k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika govoreći im: idite u selo što je prema vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom: odriješite je i dovedite mi. I ako vam ko reče što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah će ih poslati.

A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok govoreći:

Kažite kćeri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu sinu magaričinu.” (Matej, 21,1-5)

Krst je jedan od najstarijih univerzalnih simbola Sunca i većina magaraca ima krst na leđima.

Za porijeklo srbske riječi MAGARAC Petar Skok kaže:

“Riječ magarac je balkanska riječ grčkoga podrijetla: ngr. γομάρι, srgr. γομάρι(ον), izvedenica od γόμος ‘tovar’, odatle prevedenica (calque, Dalmacija) tovar ‘osao’, arb. ‘gomar’, cine, ‘gumaru’.” [3]

I reče Skok da je MAGARAC izvedenica od grčkog GOMOS (γόμος). Da ove dvije riječi napišemo na tabli pred osnovnoškolcima i da ih pitamo da li je riječ MAGARAC slovima i glasovima slična riječi GOMOS, djeca bi odgovorila da to jedno drugom ne lični.

Morfološki i fonetsko MAGARAC i grčko GOMOS zaista jedna drugoj nimalo ne liče. Ni nalik!

Pogledajmo riječ: MAGA-RAC. Opštepoznato je da MAG upućuje na sveštenika zoroastranizma, na

MAGIJU i MAGIČNOST. Smisao ovih riječi je nešto MOĆNO i ČUDESNO, ĆAROBNO.

Znate li da MAGARAC njače tačno u podne po starom "zimskom vremenu"? Stvoritelj je MAGARACU dato blagodat da njakanjem oglašava polovinu dana.

MAGARAC je tračanska riječ čija je osnova sačuvana u sanskritu još od 1500 godina stare ere kad su Cimeri Tračani donijeli Vede i sanskrit u Indiju.

Sanskritsko MAGA (मग) znači SLUŽITELJ SUNCA, SVEŠTENIK SUNCA [4], a sanskritsko RAS (रस्), kao korijenska osnova, nosi značenje VIKATI, DERATI SE [5], ali znači još i HVALITI, VELIČATI, SLAVI-TI [6].

Dakle: MAGA + RAS > MAGARAS > MAGARAC = SVEŠTENOVIKAČ, SLUŽBOHVALITELJ (SUNCA).

………………………….

[1] Gerald Massey, A Book Of The Beginnings, Vol II, London: Williams and Norgate, 1881, p. 268.

[2] Ib. p. 269.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 352.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 772.

[5] Ib. p. 869.

[6] Ib.

TRAČANSKI DINI

Iliri kao poseban narod nisu postojali. Počev od Trojanaca Homer ne spominje Ilire, ali kao branitelje Troje nabraja mnooga tračanskih plemena pod imenima naroda. Iliri su tračanski stanovnici tkz. Ilirije, geografske oblasti koju prvi skupa sa ilirskim Venetima pominje Herodot sredinom 5. v. st. ere [1]. Jedno od tračanskih plemena su Bitini ili Vidini:

"Indeed the Bithynians are spoken of as Asiatic Thracians; while several tribes among the Thracians of Europe called Thyni or Thynians." [2]

"Doista se o Bitinincima govori kao o azijskim Tračanima, dok je nekoliko plemena među Tračanima Evrope zvano Thini ili Thiniani."

Citirani autor jasno kaže da su THINIANI tračanski stanovnici Evrope, a ne Male Azije kao što mnogi to naopako tvrde, jer jedno su maloazijski Bhitinci (grčki: Βιθυνοί; latinski: Bithynian, Bythini), a drugo su evropski Thinci (**Θυνοί**). Strabon jasno odvaja Bithince od Thiniana (namjerno pišem TH jer tu i jeste odgonetka ko su evropski THINCI). Ovako Strabon kaže:

"**…καί Βιθυνοί καί Θυνοι,….** ", tj. "… i Bhitinci i Thinci…." [3]. Ko su THINCI?

Panonski Kelti su imali boginju THANU. Od ovog TH u srbskom je DANA: THANA = DANA. Ime THANA ili DANA je po DANU, tj. po SVJETLOSTI.

Sanskritsko DINA (दिन) znači DAN [4]. Sanskritski korijen DIN- je u srpskim imenicama DINKA, DINAR, DINJA i DINARA. Naselje DINOŠA je u Crnoj Gori, a ilirski DINDARI su boravili kod DINARE.

Sanskritskom korijenu DIN- odgovara korijen THIN- u imenima THINI (Thyni) i THINCI (Thynians). Dakle je:

a) THINICI = DINICI = SVIJETLI

b) THINI = DINI = SVIJETLI

To je po starolatinskom THYNIANS, THYNI kad se grčko ipsilon (**Y**,**υ**) kod Latina izgovaralo kao "**i**" u njihovim riječima ***hyper-*** i ***hypo***. Po Strabinom grčkom je **ΘYNOI** (**Θυνοί**), tj. **THUNOI**, odnosno **DUNOI**.

Bretonsko DUN ili DIN je BRDO, BRIJEG [5]. Gaelik DUN znači VIS, BRIJEG, BRDO; KULA, TVRĐAVA [6]. Velško DUN je SLOGA, SABORNOST [7].

Pogledajmo istinu o imenu DALMATINAC:

1. DALMA + THINI > DALMATHINI > DALMATINI

2. DALMA + THINCI > DALMATHINCI > DALMATINCI

Keltsko (gaelik) DALMA znači PONOSAN, ODVAŽAN, SILAN [8], a gaelik TIN je VATRA [9].

DINARCI i DINI ili DUNI su istoznačne riječi: SJAJNI, SVIJETLI, TRAČNI, VISOKI, BRIGI, SILNI, SABORNI.

Grci pišu BITHUNOI (Βιθυνοί), latini pišu BITHYNIAN ili BYTHINI, a grčko "**B**" je "**vita**", te latinsko BITHYNIAN ili BYTHINI i grčko **Βιθυνοί** zapravo je VIDUNIANI, VIDINI, VITHUNOI, odnosno VIDUNI, VIDINI. Neki kasniji VIDINI bili su saveznci Alana. Na Kosovu je naselje VITINA, a kod Loznice je VIDIN GRAD.

"I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vidini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo." [10]

“Stanovništvo istočnih Alpi i zemalja koje granice s njima izgleda da je bilo vrlo mješovitog karaktera. Tako su Breuni i Genauni u Raetiji bili ilirska plemena.” [11]

Raseni, Iliri i Tračani su jedan narod, a Tračani su isto što i Cimerijani, tj. Cimbri, potonji Kelti.

…………………………

[1] Herodot, Istorija, 1, 196.

[2] Robert Ellis, Conection of Rhæthians and Etruscans with the Thracians, The Journal of Classical and Sacred Philology, Nº IV, Vol. 2, Cambridge: The University Press, 1855, p. 2.

[3] Strabo, Geography, 7, 3, 2.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 478.

[5] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 117.

[6] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 216.

[7] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 481.

[8] Robert Archibald Armstrong, Ib. p. 173.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. 3, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 950, 943.

[10] Strabo, 7, 3

[11] Robert Ellis, Ib. p. 3.

GLADIJATOR I GLADIJUS



Za naziv KLADOVO profesor Ranka Kuić (1925 – 2003.) je tvrdila da potiče iz jezika Kelta, jer velško CLADD (čitaj: KLADD) znači ISKOPANA RUPA, GROBNO MJESTO, POKOP, SAHRANA [1]. Tako i velško CLADDU znači KOPATI, POKOPATI, SAHRANITI [2].

Gaelik CLADH takođe znači POKOPNO MJESTO, GROBLJE [3]. Starokeltsko CLADACH je ILOVAČA [4], ali može da znači i SMRT, UNIŠTENJE [5]. Sve to potiče od starokeltskog CLAD [6] od kojeg potiče srpsko KLADA, KLADENAC, KLADANJ i POKLADE.

Od keltskog CLAD (KLAD) potiče srbsko KLAT, KLATI. Tako je postalo i latinsko GLADIATOR:

CLAD – IA – TOR > CLADIATOR > GLADIATOR

Velško IA znači JEST, DA [7], dok velško TOR znači LOMITI, SJEĆI [8]. Tako naziv GLADIATOR znači GROBNI (SMRTNI) LOMITELJ, GROBNI (SMRTNI) SJEKAČ.

Gladijatorski mač je GLADIUS:

CLAD - I - US > KLADIUS > GLADIUS = KLATIUS (mač za KLATI).

GLADIJATOR se borio na život ili smrt, na sve ili ništa. U materijalnom smislu istog je značenja srbsko KLADITI (SE), OPKLADA: sve gubiš, ili sve dobijaš.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 220.

[2] Ib.

[3] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 120.

[4] Ib.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 201.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 59.

[7] William Owen Pughe, Ib. Vol. II., p. 250.

[8] Titus Levis, A Welsh-English dictionary: Geirlyfr Cymraeg a Saesneg, Carmarthen, J. Evans, 1815. p. 284.

ŠIPTARI NISU SA KAVKASKE ALBANIJE

U vremenu između 1061-1072. godine Normani osvajaju Siciliju. Finansijski podržani i organizovani od Rimokatoličke crkve u vremenu od 1060-1071. godine Normani zauvijek progone Vizantiju iz južne Italije, a s njom biva prognano i vizantijsko ortodoksno hrišćanstvo. Odatle je Normanima bio otvoren put ka osvajanju Albanije.

U tadašnjoj Albaniji već je bilo je Normana naseljenih u vrijeme tkz. Komnenove restauracije. Vizantijski car Aleksije I Komnen (Alexios I Komnenos (1048 ili 1056 – 1118), vladao je vizantijskim carstvom od 1081-1118. godine. U reformaciji vojske unajmio je Normane od kojih je u Albaniji osnovano normansko pleme Maniakates (ime su uzeli po svom normanskom vođi Maniakatesu).

Podržan papom Gregorijem VII (Gregory VII) 1081. godine Normanin Robert Gviskard (Robert Guiscard, 1015 – 1085) sa 30 000 hiljada vojnika i 300 brodova napao je Vizantiju na obalno područje današnje južne Albanije. Osvaja Valonu, Kaninu, Jeriho, (Jericho, današnji Orikumi) i dopire do grada Buthrotum (Butrint). Tu mu se pridružuje flota brodova koja je prethodno osvojila Krf (Corfu) i tad počinje normanski napad na Drač (Durazzo, Dyrrachium). Vizantijska vojska je razbijena, a car Aleksije jedva je uspio pobjeći.

Nakon osvajanja Drača Normani prodiru ka istoku sve do Soluna (Thessalonica). Komandni normanski oficiri se povlači u Italiju, a oficiri nižeg ranga, vojska i osoblje logistike ostaju u Albaniji. Nakon smrti Roberta,

Drač, Valona i Butrint 1085. podine ponovo prelaze u vizantijske ruke.

Ali, to nije bio kraj normanskih osvajanja u Vizantiji na području Albanije. Nakon Četvrtog krstaškog rata, u 1107. godine, Normani pod komandom Robertovog sina Bohemonda (Bohemond I, Bohemund ili Boamund, 1058 – 1111), iskrcavaju se u Valoni i opsjedaju Drač. Bohemond zauzima Petrelu (Petrela), zauzima tvrđavu Mili i obalno područje rijeka Deabolis i Glavnica (Gllavnica, Ballsh). Bohemond zauzima i gradove Kaninu i Jeriho (Jericho). Tada Normani osiguravaju Arbanon prolaz i otvaraju sebi put ka Debru (Dibra). Iz nekih razloga (kažu zbog bolesti normanske vojske i vizantijskog otpora) Bohemond u gradu Devolisu (Deabolis), na zapadu današnje Makedonije, potpiesuje mir sa Vizantijom.

Stalno slabljenje Vizantije pravi put novom normanskom napadu na područje vizantijske Albanije. Tako 1185. godine normanski kralj Sicilije Vilijam II (William II the Good, 1155 – 1189), osvaja Drač koji će nakon nekog vremena opet da bude vraćen Vizantiji.

Nakon Četvrtog krstaškog rata 1205. godine Drač pada pod vlast Republike Venecije i tad se osniva Dračko vojvodstvo (Duchy of Durazzo).

Godine 1272. Norman Čarls I (Charles I Etienne d'Anjou Capet, King of Naples, Sicily and Jerusalem, 1227–1285), proglašava sebe i kraljem Albanije i tek od tada počinje priča o narodu koji sebe naziva Šiptarima, a Zapad ih zove Albancima (Albanci su svi građani Albanije i nisu svi Albanci Šiptari).

Originalni Šiptari nisu domorodci na tlu Albanije, već su od kraja 11. vijeka kao vojnici Normana, kao



njihove sluge ili kao izbjeglice iz Lucerne naseljavani u današnju Albaniju:

“Kao vojnici u armiji Frederika II (1194-1250), Manfreda (ca.1232-1266), Čarlsa I (1226-1285) muslimani iz Lucerne izazivali su strahopoštovanje u zemljama u kojima su služili, što uključuje sjevernu Italiju, Albaniju, i moguće krstaške države.” [1]

“Velike vojne trupe slane su iz Italije nakon Angevinijevog preuzimanja, sa stručnjacima kao doktori i vojni inžinjeri, iako neki garnizoni dugo vremena

nisu plaćani. Interesantno je napomenuti da među trupama Angevin u svoje garnizone u Albaniji 1270. šalje stotine muslimana 'Saracena iz Lucere', pretežno strijelaca i samostrijelaca." [2]

Ovaj Angevini je u prvom citatu pomenuti Čarls I (Charles of Anjou, 1226/1227 – 7. january 1285) iz francuske dinastije Anjou. Bio je kralj Sicilije od 1266–1285. godine. Od 1278–1285. je princ Ahaje (Moreje) u krstaškom Latinskom carstvu, a 1272. proglašava se kraljem Albanije.

"Islamska zajednica u južnoj Italiji bila je praktično zbrisana početkom četrnaestog vijeka. Car Frederik II deportovao je većinu svojih podanika muslimana na talijansko kopno. Njihovo najveće naselje bilo je Lucera u današnjoj Pugliji. U 1300. francuski vladar Kraljevine Napulj, Charles II, napao je grad. Neki su pobjegli u Albaniju, a većina muslamana Lucere je pobijena ili je rasprodana u roblje." [3]

Ovo je pametnom dosta da shvati da Šiptari nisu sa kavkaske Albanije. Originani Šiptari nisu Iliri, već Berberi (Saraceni) sa Sicilije i južne Italije, ali se preko pošiptarenih srbskih predaka Ilira ili Tračana, tj. Kelta, kasnijih Vlaha, pozivaju na Ilire.

…………………………

[1] Jan M. Ziolkowski, Dante and Islam, Firsth Edition, New York, Fordham Universiti Press, 2015, p. 235.

[2] David Nicolle, Crusader Castles in Cyprus, Greece and the Aegean 1191–1571; Osprey Publishing, Oxford, 2007, p. 35.

[3] John Hooper, The Italians, New York, Viking – Penguing Group, 2015, p. 122.

ŠAR-PLANINA JE HELM



An Universal History, from the earliest accaunts of time to the present, Vol. II, London, 1740.

U mnogim knjigama starijim od vremena laži bečko-berlinske škole, istorija često bude drugačija i istinitija i kao jedan od tih primjera je lociranje stare planine Helm, latinskog Hæmusa:

“Izaslanici, prešavši planinu Skardus, potujući kroz takozvanu Pustu Iliriju koja za mnoge prošle godine nije iseljena od strane Makedonaca kako bi bilo teško Dardancima da napadnu Iliriju i Makedoniju. Prešavši ovu oblast, uz stalne teškoće pri putovanju, stignu u Skadar; ….” [1]



Latinsko SKARDUS na grčkom kod Polibijusa je Σκάρδον, a SKADAR je SKODRAN (Σκόδραν). Odakle su krenuli ovi izaslanici što prešavši planinu Skardus pro-putovaše tkz. Pustom Ilirijom i stigoše u Skadar? Krenuli su iz grada Thireuma (Θύρρεον) u grčkoj

pokrajini Akarnaniji [2] južno od Epira, Dakle izaslanici nisu išli preko današnje planine Skardusa (Šar-planine), jer bi stigli u Dardaniju, nego su išli direktno na sjever prema Skadru, te je iz ovog opisa jasno da Šar-planina nije Polibijusov SKARDUS.



Samuel Butler, An Atlas of Antcient Geography, Philadelphia: Carey, Lea, & Blanchard, 1836, IX.

Ptolemi spominje SKARDON OROS (Σκάρδον ὄρος):

“Ilirija je omeđena na sjeveru sa obje Panonije duž onih granica koje smo gore spomenuli; na zapadu Istrom duž te linije. Na istoku je omeđena Gornjom Meozijom duž linije koja vodi od ušća Save u Dunav sve do planina Skardusa, a na jugu je omeđena dijelom Makedonije duž linije koja ide od naznačenog terminala do jadranske uvale….” [3]

Da vidimo kako je odrednica SKARDUS definisana u nekim starim geografskim rječnicima:

“SKARDUS, Strabo, Ptolemi: Skordus, Livy; ili Skodrus, planina ili bolje lanac planina koje dijele

Dardaniju i Moeziju od Ilirika.” [4]



Joannes Clericus, Atlas Antiquus, Amsterdam, Chez Pierre Mortier, 1753.

Nije li jasno: Skardus ne dijeli rimsku Moeziju i Dardaniju (današnje Kosovo) od Makedonije, dakle Šar

planina nije Scardus (ili po nekima Scordus), dok je po zvaničnoj bečko-berlinskoj istorijskoj školi drevni Skordus je Šar-planina, a kod Strabona Šar-planina je AIMON (Αἵμον) [5], latinsko Hæmus.

“Od ovih su planine Skordus ili Skardus, (vidi iznad str. 834) i sjeverozapana granica suprotna Iliriji i Dardaniji, onda dalje istočno od Hæmusa, prema Skomiusu….” [6]



Skomius je istočno od Šar-planine, a Šar-planina je Hæmus, tj. Helm. Istina je da postoji paninski lanac istog imena koji se pruža pravcem zapad-istok sjevernom polovinom Bugarske, ali to je daleko od Ilirije i Dardanije:

“SKARDUS PLAN.: Strabon, *izvod. ex. knj. 7*, *pog. 17*, i Ptolemi, *knj. 2*, *pog. 17*, daju ime Skardus krajnjim planinama koje su razdvajale Iliriju od Dal-

macije i Moezije; ali je Tit Livije, *knj. 43*, *pog. 20*, napisao Skordus umesto Skardus. " [7]

Jugoistočna granica rimske Dalmacije bila je oko Skadra i tu su planine SKARDUS ili SKORDUS, današnje Prokletije.

....

[1] Polybius, XXVIII, 8.

[2] Ib., XXVIII. 5.

[3] Ptolemy, Geography, Book II, 15.

[4] Alexander MacBean, A Dictionary of Ancient Geography, London, 1773.

[5] Strabo, VII, 5, 12; 6, 1.

[6] Albert Forbiger, Handbuch Der Alten Geographie, Vol. III, Leipzig, Verlag fon Gustav Mayer, 1848, p. 1051.

[7] Antoine Augustin Bruzen De La Martinière, Le Grand Dictionnaire Géographique, Et Critique, Tome V, A Paris, Chez Les Libraires Associés, 1768, p. 416.

ALBAN I ALBANIA

“Al, *a.* (âl, *s.*) Vrstan; naj-, najveći. Čestica koja se koristi u kompoziciji, pojačava smisao riječi, kao *vrlo*. Vrlo često je kao prefiks, i afix u imenu mjesta kao *Alban*, *Penal*, *Alclvid* i rijeka kao *Alven*, *Alun*, *Alav* i *Alvi*.” [1]

"Bàn*, s. m. – pl.t.* au (an) Istaknut; ono što je uočljivo; *bàn cyngeni* biljeg na koži. To je odrednica nekoliko planina kao *Bàn-uch-dèni* u Brekonširu; takođe *Bànau Brycheiniawg*; i planinski kraj od *Tal u fan* u Glamorganu; *bàn hydd*, jelenji rog; odatle čaša za piće, ili rog je zvan ‘bàn’….” [2]

“Bàn, a. (àn) Istaknut; visok, uzvišen.” [3]

“Alban, *s. f. – pl. t*. bio (al-ban) Gornji dio, krajnja granica, glavna tačka. *Alban arthan*, kratkodnevnica; *alban eilir*, proljetna ravnodnevnica; *alban efin*, dugodnevnica; *alban elfed*, jesenja ravnodnevnica. Škotska je tako zvana zbog svoje krajnje sjeverne pozicije na ostrvu, ili je tako zvana od početka zbog planinskog dijela što je postalo opšte ime za cijelu zemlju.” [4]

Korniško BÂN znači VIS, BRDO [5].



Ilirija i pleme Abani (An Universal History, from the earliest accaunts of time to the present, Vol. II, London, 1740.).

To je bilo značenje riječi AL BAN u velškom i korniškom, a sad da vidimo u gaeliku:

- starokeltsko AL = VRIJEDNOST [6]
- starokeltsko AL = STIJENA [7]
- starokeltsko ALL = LITICA [8]
- starokeltsko ALL (irsko ALL) = VELIK, GOROSTASAN [9]

- starokeltsko ALL = BIJEL [10]
- gaelik BÀN = BIJEL, SVIJETAL, PRAVEDAN; takođe PUST [11]

I ko su ilirski ALBANI i čija je bila zemlja ALBANIA? Keltska, tj. tračanska.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 31.

[2] Ib. p. 148.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 32.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Plymouth: Printer and Publisher W. H. Luke, 1887, p. 78.

[6] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 18.

[7] Ib.

[8] Ib., p. 18

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib. p. 48.

TRAČANI, ILIRI I KELTI SU PRASLOVENI

Izraz ILIRSKI VENETI Herodotus piše Ἰλλυριῶν Ἐνετοὺς [1]. Kod Strabona ILIRI su Ἰλλυριοῖς, ILIRIJA je Ἰλλυρίδος [2], a kod Apijana ILIRI su Ἰλλυριοὺς od pretka Ἰλλυριοῦ (ILLIRIONA) [3]. Rimljani preuzimaju imena od Grka u latiniziranom obliku ILLYRIS i ILLYRIA.

Počinjemo od sredine 5. v. st. ere i Herodotovog najstarijeg zapisanog oblika Ἰλλυριῶν (Ἰλ + λυριῶν):

1. Ἰλ

2. λυριῶν

1. Ἰλ (IL, AL ili EL) jedno je on drevnih imena Sunca. Grčko ἵλιος ili ἀλεός, dorsko ἅλιος, kod Evripida ἀέλιος znači SUNCE [4].

2. λυριῶν (LIRION) je od λύρα (LIRA), latinski LYRA, LYRE. To je muzički instrument koji je po mitologilji osmislio Hermes (Merkur), glasnik bogova i Bog Sunca [5]. Grčko λυρῳδέο znači "svirati na liri". Tako vidimo da se glasovi **"o"** i **"ω"** zamjenjuju na istom mjestu u riječi, pa je λῠρῳδος skraćeno za λιράοιδος koje znači "svirač na liri" [6]: **Ἰλ + λύρα > Ἰλλύρα** = ILOVA LIRA. Tako ime Ἰλλυριοῖς (ILLIRIOS) otkriva svoje značenje ILOVI SVIRAČI, a njihov otac je ILIR.

Kod Demostena λύριον, λυρίς je λύρα [7]:

a) Ἰλ + λύριον > Ἰλλύριον = ILLIRION = ILOVA LIRA (kod Herodota je ILLIRION: Ἰλλυριῶν).

b) Ἰλ + λυρίς > Ἰλλυρίς = ILLIRIS = ILOVA LIRA

Po grčkoj mitologiji ILIRI, KELTI i GALI su potomci ILIRA (grčki: Ἰλλυρ), a ILIR je sin KADMUSA, po nekima POLIFEMA, što je isto, jer KADMUS je SUNCE, a PO- LIFEM je jednook što je simbolika OKA OVOG

SVIJETA, tj. SUNCA. I ko je taj ILIR, otac ILIRA, KELTA i GALA? Pogledajmo: IL + IR. IL je BOG SUNCA, tj. SUNCE. Starokeltsko IR je BIJES, LJUTNJA, ŽESTINA; DAR, POKLON [8]. Sva ova značenja simbolično su preuzeta od bukvalnog značenja VATRA: IL IR znači SUNČEVA ŽESTINA, SUNČEVA VATRA i to je mitološki ILIR čiji su potomci ILIRI, KELTI I GALI.

Sanskritsko ĪL znači isto što i sanskritsko ĪḌ: SLAVA, VELIČANJE [9], a sanskritsko ĪR znači IĆI, RASTI, PODIZATI; OŽIVLJAVATI [10].

U grčkim imenima ILIR i ILIRI (Ίλλυριοῖς, Ίλλυριοὺς) je simbolično upućivanje na mitološkog tračanskog ORFEJA, sina Apolona, boga Sunca. Orfej je svirač na liri, Orfej je Hermes, odnosno Merkur, tj. Sunce. Dakle su ILIRI isto što i TRAČANI i KELTI: oni su PRASLOVENI.

…………………………

[1] Herodotus, I, 196.

[2] Strabo, VII, 11.

[3] Appian, Roman’s History, X, I, 1-2.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 647.

[5] Ib. p. 908.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 556.

[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 171, 170.

[10] Ib. p. 170.

ILIRI SU PROTOSLOVENI

“POL’ISH [polir, F. polire, L.], gladak, činiti čistim ili sjajnim, sjaj, prosvijetliti, ugladiti neki postupak.” [1]

“POLIR, gl. polirati; od lat. polire.” [2]

Sve POLIRANO je SJAJNO. Osnova u POLIR je LIR.

“LIRE, gl. čitati; od lat. legere.” [3]

Da bi neko čitao, mora biti PROSVIJETLJEN znanjem. Osnova u LIRE je LIR.

“LIRIODENDRON, lir’-e-o-den’dron, s. (*leirion*, ljiljan, i *dendron* drvo…. ” [4]

Osnova LIR nosi značenje LJILJAN, simbol Sunca. Osnova u LIRI je LIR.

“LIRIPOOP, lir’e-poop, s. (*liripipion*, Fr.) kapa diplomaca.” [5]

Starotalijansko LIRA (tal. *livra*) znači KNJIGA. [6]. Romboidna diplomska kapa LIRA simbol je PROSVJETLJENJA znanjem. Osnova u LIRA je LIR.

“LIROCONE, lir’o-kone, a. (*leiros*, blijed i *konia* puder, grčki). ” [7]. BLIJED je SVIJETAL i značenje je u osnovi LIR.

“Lirio, od latinskog *liliu*, od arhaičnog *lilio* sa disimilacijom.” [8]

Portugalski LIRIO je LJILJAN , a korijenska osnova je LIR.

Starokeltsko LIR je ŽUTICA [9]. Simptom žutice je ŽUTA BOJA kože.

Katalonsko ILIRI znači LJILJAN. U španskoj Galiciji galicijsko LIRIO [10] znači LJILJAN. Špansko LIRIO

je LJILJAN [11]. Kod Cebuano naroda na Filipinma (Cebuano: Mga Sugbuanon) LJILJAN je LIRYO.

Osnova LIR u nazivu talijanskog novca LIRE ma isto značenje kao i DIN u DINAR: LIR = DIN = SJAJ, SVJETLO: LIRA je istog bukvalnog značenja kao i latinsko LILIUM i grčko λείριον.

U svim navedenim primjerima LIR označava SJAJ, PROSVIJETLJE, ZNANJE, SVJETLOST, ŽUTO = SUNCE.

IL je SUNCE, LIR je SVJETLOST: IL + LIR > ILIR = SUNCA SVJETLOST = SUNCOSVIJETLI = SUNCOSLAVNI, SLAVLJENICI SUNCA.

Herodotovi ILIRI VENETI (Ἑνετοὺ) su sljedbenici Sunca:

"Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [12]

ILIRI su PROTOSLOVENI.

…………………………

[1] Nathan Bailey, An Universal Etymological Dictionary, London, 1764,

[2] Auguste Brachet, An Etymological Dictionary of the French Language, Auguste Brachet, London, MacMillan and Co.; Oxford, The Clarendon Press, 1873, p. 278.

[3] Ib. p. 215.

[4] John Craig, A New Universal Etymological Technological, and Pronouncing Dictionary of the English Language, Vol. II, London: George Routledge & Co., 1858, p. 84.

[5] Ib.

[6] Alfred Hoare, An Italian Dictionary, Cambridge: The Universiti Press, 1915, p. 339.

[7] John Craig, Ib.

[8] Antenor Nascentes, Dicionário Etimológico Resumido, Rio de Janeiro: Instituto Nacional do Livro, 1966, p. 449.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 592.

[10] Servando Pérez Barreiro, Dictionaro Gaelgo – Inglés, Inglés – Galego, Vigo - España, 2010, p. 493.

[11] Julio Martínez Almoyna, Dicionário De Espanhol - Português, Porto: Porto Editor, Lda; Coimbra: Livraria Arnado, Lda; Lisboa: Emp. Lit. Fluminense, Lda; 1974, p. 685.

[12] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods, Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

VENERA I ILIRSKI VENETI

Kao saveznike Trojanaca Homer u "Ilijadi" spominje paflagonijske ENETE pod imenom Ένετοί [1]. Ime najranije spomenutih Ilira je VENETI, Herodotovi ENETI (Ἑνετοὺς) [2]. Ilirski VENETI su PRASLOVENI.

Osnova u imenu VENETI je VEN, VENE. Kod većine Slovena stari naziv za zvijezdu Danicu je VENERA (latinski: VENUS); kod Čeha i Slovaka je VENUŠA, samo je uticajem Rimokatoličke crkve kod Poljaka latinsko WENUS. Pošto je VENERA ženskog roda, muški rod je VENER i to je SUNCE:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [3]

“Po mnogim slovenskim terminima u zemljama sjeverno od Venecijanskog zaljeva moguće je da su Veneti originalno slovensko pleme; ako se ta opcija pri-

hvati, to će nam objasniti njihovu trgovačku vezu sa Venedima i Aezima, ili trgovcima ćilibara.” [4]

Od osnove VEN je srpsko, rusko, ukrajinsko, bjelorusko i bugarsko FEN (grijač), češko i slovačko FÉN, njemačko FÖN. Od VEN je izvedeno latinsko FENDO: juriš, napad; OSVIJETLITI [5].

VEN > VENER > FENER > FENJER. Sanskritsko VEṆ znači IĆI, KRETATI SE; ZNATI, MISLITI [6].

Zašto je Herodot nazvao VENETE imenom ENETI? Zato jer su VENETI i ENETI istoznačne riječi: grčko **ἐνετή**, **ἐνετός** = **περονη** i sve znači BROŠ [7], a riječ BROŠ od pelazgo-tračkog BROS (BRASOS) u imenu pelaškog boga IMBROS ili IMBRASOS. Srbsko OBRAZ je izvedeno od O-BRAS (svijetal obraz). Englezi bronzu zovu BRASS, a starošvedsko (švedsko) BRASA je PLAMEN [8]. Sanskritsko BHRĀS znači SJATI [9], a to je značenje i grčkog ENETI, ENETOS i PERONI, jer je BROŠ SJAJNI ukras, a PERUN je bog munja. Kod Strabona ENETI su ENETOI: **Ἑνετοὶ** [10].

Ilirski VENETI su PRASLOVENI.

…………………………...

[1] Homer, Ilijada, 2, 9.

[2] Herodotus, I, 196.

[3] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods, Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[4] Conrad Malte-Brun, A System of Universal Geography, Vol. II, Boston: Published by Samuel Walker, 18345, p. 427.

[5] Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology, The Second Edition, London, 1852, p. 49.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1014.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 478.

[8] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 75.

[9] Monier Monier-Williams, Ib., p. 770.

[10] Strabo, V, 4, 9.

BOG ROD I BOGINJA RODA



Rod i Roda (vinčanska kultura).

Vinčanska figurina sa slike na prethodnoj strani je prikaz je BOGA KREATORA i MAJKE VASIONE.

KREATOR je BOG ROD, VASIONA je BOGINJA RODA, poznata i pod imenom KIBELA, YAGA, ŽIVA, VELIKA MATER(IJA).

Figurina prikazuje da ROD i ROD imaju jedno stvaralačko tijelo, a dvije glave: veća i visa glava je muška glava i to je simbolika BOGA RODA, a manja i niža je majka BOGINJA RODA.

BOG je OTAC, MATER je MATERIJA i skupa stvaraju i skupa hrane svoja stvorenja (dvije sise na istom tijelu).

One četiri perforacije na ramenima su:

a) četiri strane svijeta (prostor);
b) četiri elementa: zemlja, voda, vatra, vazduh;
c) četiri osnovne sile vasione: slaba nuklearna sila, jaka nuklearna sila, gravitacija i elektromagnetna sila.

Ime ROD je od boje VATRE i KRVI. VATRA je BOG SUNCE, krv je MATERIJA i pripada MAJCI RODA.

- Gorria (baskijski) = CRVEN (VATRA GORI CRVENOM BOJOM);

- Roșu (rumunski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (Rusi, Rasi, Raseni, Rašani);

- Röd (švedski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (prehrišćanski Rusi SVETOVIDA su zvali ROD, a kod nas ROD je rođak po krvi, a krv je CRVENA, VATRENA, OGNJENA);

- Rød (danski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN;

- Rood (holandski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN;

- Rojo (španski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN.

RUŽA je dobila ime po svojoj CRVENOJ boji. Evo nekoliko primjera kako RUŽU zovu današnji Evropljani: *rose* (engleski), *rosa* (španski), *roos*, (danski), *rose* (njemački), *ros* (švedski), *róża* (poljski), *rože* (litvanski), *ros* (irski), *rhosyn* (velški).

I šta kažu etimolozi: od čega potiču sva ova imena RUŽE? Kažu da je to najvjerovatnije od grčkog "rhodon", jer i Grci RUŽU zovu "rodo" (ρόδο). E nije tako kako oni pretpostavljajući govore, jer ime ruže je po CRVENOJ BOJI, a krv je crvena i ljudi jedne krvi su ROD.

VATRENI OGANJ je CRVEN, Sunce je VATRA. Drevni Srbi su vjerovali da potiču od SUNCA, te im je SUNCE bilo i BOG I OTAC ROD.

Etimološko porijeklo riječi ROD nalazimo u keltskim dijalektima: u velškom i u gaeliku. Kelti su Kimeri, a Kimeri i Tračani bili su jedan ROD. Već smo rekli da je ROD SUNCE, odnosno BOG SUNCA i riječi koje ćemo navesti moraju se odnositi na SUNCE. Pogledajmo:

a) velško RHOD je KRUG, SFERA, ORB; KOLO; SUNČEVA PUTANJA (EKLIPTIKA); razmak između SOLSTICIJA; SEZONA [1];

b) gaelik ROD znači PUT, TRAG, TRAK, TRAKA [2].

Tračani su dobili ime po zrakama Sunca, jer je TRAK i TRAČAK isto sto ZRAK i ZRAČAK. Neki pisci zabiljezili su da su Tračani bili crvenkosi i to je boja VATRE, KRVI i RUŽE.

Pošto je TRAK dužina, u engleskom je ROD dobilo značenje PRUTKA, GRANA; ali pogledajmo i ovo u ve-

zi porijekla engleske riječi ROD: "...nije mnogo različito od *krv*, *mater*...." [3]

ROD, RAS i ROS su sinonimi. Latinsko ROS je u imenu ETHRUROS, a to je originalno ime RASENA: latinsko ROS znači ROSA i postanjem je od grčkog ῥοῦς koje znači TOK [4]: tračni TRACI su TOK SVJETLOSTI od SUNCA, zar ne?

Pod imenom ROD su svi srbski bogovi Sunca, jer iako ih je nekoliko, ipak su JEDNO SUNCE u raznim sezonama.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 470.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 764.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 514.

[4] Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology, London, 1852, p. 134.

ETRUSCI I TRAČANI

Čuje se kod srpskih novoromantičara da je ime TRAKIJA samo pogrčeno srpsko ime RASIJA, te da su TRAČANI grčkim jezikom pogrčeni RAŠANI. Glupost, jer isto kao što Grci mogu da izgovore svoje RASMA (**ῥάςμα**), RASSATE (**ῥάςςατε**) i svoje RASSO (**ῥάςςο**) [1], tako su mogli i naziv TRAČANI mogli da napišu RASANI, RASENI, ali su TRAKIJA pisali THRÁKI (**Θρᾴκη**) [2], a ime TRAČANA pisali su THRAKIKOS (**Θρᾳκικός**) [3], THRAKIOS (**Θρᾴκιος**) [4] ili THRÍKIOS (**Θρῄκιος**) [5].

Šta se krije iza onog THRAK (Θρᾴκ) u imenu TRAČANA? Grčko ERITRA (ἐρυθρα) znači CRVENA bubuljica, ERUPCIJA [6]. Pogledajmo morfološki sastav grčkog ERITRA: ERI + TRA. Nije li ovo TRA (**θρα**) jednako starijem grčkom THRA (**Θρᾴ**) u imenu TRAČANA: **Θρᾴκιος**? Da, to je isto srpskom TRA u TRAK, TRAKA, tj. ZRAK, ZRȀKA? Da, to je to:

TRA > TRAK > TRAČAN > TRAČANI = SVIJETAL, SJAJAN, BLJEŠTEĆI, ZRAKAST.

Grci su pisali THRAKES (**Θρᾷκες**), THRAKIOS (**Θρᾴκιος**) što znači TRAKASTI, TRAČNI, TRAČANI; kod Rimljana je THRACI, odnosno TRACI.

Korijenska osnova TRA nalazi se i u grčkom TRĀNIS (**τρᾱνής**) što znači JASAN, ČIST, UOČLJIV: TRA – NIS. [7]

Grčko TRAKTAȈZO (**τρακταΐζω**) znači IZBIJELJEN, USJAJEN VOSAK [8], a TRAKTOS (**τρακτὸς**) znači IZBIJELJEN, BIJEL VOSAK [9]. Dakle:

a) TRAKTAȈZO je postalo od TRAK - TA – IZO.

TRA > TRAK > TRAKTAÏZO = TRAČAN = SVIJETL, SJAJAN, ZRAKAST.

b) TRAKTOS je postalo od TRAK – TOS = TRAČAN = IZBIJELJEN.

Tako postaje jasno da je pogrešna tvrdnja Josipa Flavijusa da su Tračani porijeklom od Gomerovog brata Tirasa, jer u grčkoj Septuaginti Tirasovo ime piše THEIRAS (**Θειράς**) [10] i korijen imena je THEI- (**Θει-**), dok je korijen u imenu Tračana THRA- (**Θρᾴ-**). Tako otpada i Flavijusova tvrdnja da su Grci ime TIRĒSI preinačili u THRACI [11].

ETRUSCI ili RASENI su bili TRAČANI, te su imena ETRUSCI, RASENI i TRAČANI morali biti istog značenja, sinonimi:

“Grci su ih zvali TURRHENOI, Rimljani su ih zvali ETRUSCI, a oni sami sebe zvali su RASENNA.” [12]

Naziv TURRHENOI je po pretku TAURU, TUROŠU ili TIROŠU, Jafetovom praunuku, Gomerovom unuku i Togarminom sinu.

Pogledajmo i uporedimo: ETRUSCI : RASENI. U prvom imenu imamo RUS, u drugom RAS. Po logici stvari i jedno i drugo treba da znače isto:

“…ali u istorijsko vrijeme to je bila kuća naroda koji je sebe zvao RAS, *Rasena*, ili *Rasenna*, ali su od Grka nazvani *Turseni*, ili *Turrheni*, od Latina *Tusci* ili *Etrusci*, i njihova zemlja *Etruria*.*” [13]

“* U imenu *Rasenna* korijen je *Ras*…” [14]

“To daje smisao ‘djeca Rasa’. ili ‘oni od Rasa’. [15]

Latinsko ime RASENA je ETRUSCI. U originalnom rasenskom imenu je RAS: RAS-ENI; u njihovom latinskom imenu je RUS: ET-RUS-CI. Englesko RUS-

SET znači TAMNOCRVEN, BRAON [16], a postanjem je od latinskog RUSSUS sa značenjem CRVENKAST, BRAON [17]. Znači da su rasensko RAS i latinsko RUS istog značenja: CRVEN, BRAON.

Sanskritsko RASYA znači KRV [18], a osnova u navedenoj riječi je RA, isto RA kao i u imenu RASENI. Sanskritsko RA znači VATRA, TOPLINA, LJUBAV, UŽIVANJE, DARIVANJE, BRZINA, ZLATO, BLJESAK, DIVOTNI SJAJ [19]. Jedno od najstarijih imena Sunca je RA.

Sanskritski korijen RAS daje riječima značenja HVALITI, VELIČATI, SLAVITI; VOLJETI [20].

Da li sanskritsko RA preko sanskritskog RAS ima semantičke veze sa latinskim RUS u imenu ETRUSCI? Da, ima, jer latinsko RUSSUS znači CRVEN: VATRA je CRVENA, SUNCE je VATRA. Starokeltsko RUS je ZNANJE, UMNO PROSVJETLJENJE [21].

Imena RAS i RUS dvije riječi istog značenja: VATRA, CRVENI SJAJ; VELIČANJE HVALENJE, SLAVLJENJE SUNCA.

Tako iz imena RASENA otkrivamo i njihovu religuju kojom SLAVE SUNCE i sebe smatraju POTOMCIMA SUNCA: RASENI = DJECA SUNCA, ONI KOJI SU OD SUNCA.

Da li istoznačnim riječima RAS i RUS svojim značenjem pripada i korijen ROS? Itekako! Počnimo od korijenske osnove ROS u ROSA (jutarnja rosa).

U grčkom ROSA znači kao i u latinskom: SUZA i ROSA [22]. Kakve veze ima SUZA sa ROSOM? Srbi kažu: “ČIST k’o SUZA!” Tako ROSA znači ČISTA, a sve što je ČISTO, to SJAJEM BLISTA, pa tako i ROSA BLISTA, jer se ranim jutrom TRAČNI ZRACI Sunca

prelamaju u kapljicama ROSE čineći da ROSA BLISTA BLJEŠTEĆI.

Kako se u sve ovo uklapa ime RUŽE? Evo kako: latinsko RŎSA (ROSE) je od keltskog RÔS [23]. Pošto su Kelti isto što i Tračani, dake je RÔS tračanska riječ. Na grčkom RUŽA je RODON (**ῥόδον**). Šta je srpsko ROD već krvno stablo, englesko ROD je PRUTKA, GRANA. ROD je GRANA KRVNE RASE. KRV je CRVENA i narod jedne RASE su RASI, RASIJANI, ETRUSCI, RUSI, RASENI, ili RAŠANI: DJECA SUNCA, TRAČNI TRAČANI!

……………………………

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1357.

[2] Ib. p. 680.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 583.

[7] Ib. p. 1568.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] The Septuagint, Genesis, X, 2.

[11] Di Flavio Gioseffo, Historico, Hvomo Clarissimo, Libro Primo, Cap. XI, In Venetia, Appresso Giacomo Cornetti, 1585, p. 6.

[12] Isaac Taylor, Etruscan Researches, London: Macmillan and Co., 1874, p. 11.

[13] Philip Smith, A History of the World from the Earliest Records to the Present Time, Vol. II, London: Walton And Maberly, 1864. p. 141.

[14] Ib.

[15] Daniel Garrison Brinton, The Ethnologic Affinities of the Ancient Etruscans, Philadelphia, MacCalla & Company, 1889, p. 23.

[16] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 520.

[17] John Oswald and John M. Kegy, Etymological Dictionary of the English Language, Philadelphia: E. C. & J. Biddle, 1848, p. 375.

[18] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 871.

[19] Ib. p. 859.

[20] Ib. p. 869

[21] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 779.

[21] Francis Edward Jackson Valpy, An etymological dictionary of the Latin language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 409.

[22] Ib.

KALENDAR IZ NEBRE U NJEMAČKOJ

(1300-1100 g. st. ere)

Disk prečnika oko 30 cm. Na njemu je kalendar godine: 23 zvijezde su 23 dana i plus onih sedam zvijezda Vlašića ukupno 30 zvijezda, tj. 30 dana, odnosno 1 mjesec.

Istok (**E**) je obilježen trolučnim zlatnim lukom. Niz ovakvih lukova drevni je simbol nebeske kapije istoka. Kod Egipćana taj simbol je postao hijeroglif ***χā*** i znak je za riječ *soko*, simbol Horusa.

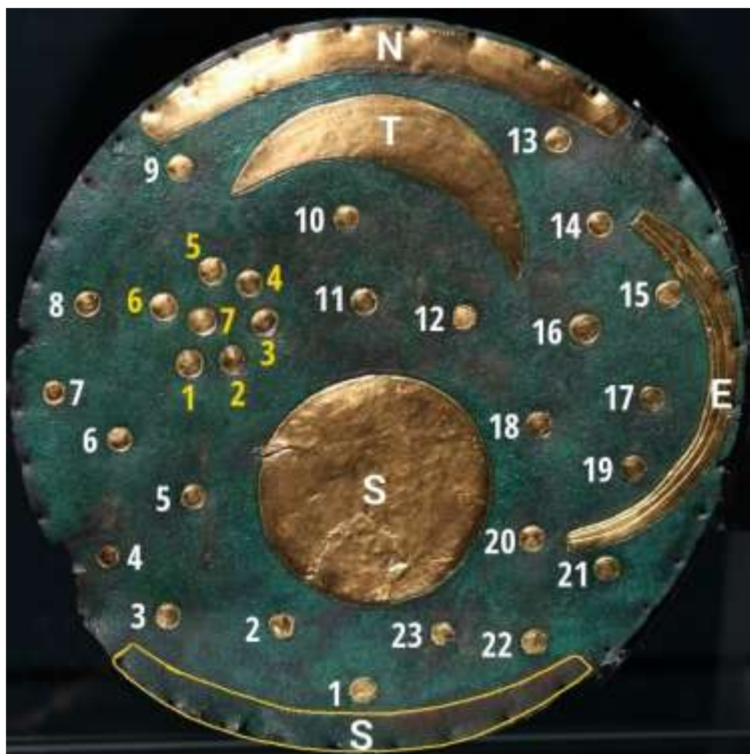


Sjeverno nebo (**N**) takođe je označeno zlatnim lukom. Zlato je simbolika jakog Sunčevog sjaja u vremenu proljeća i ljeta.

Ispod zlatnog luka sjevernog neba je "polumjesec", simbol vremena, a zapravo je znak ljetnog solsticija, znak dugodnevnice na prvi dan ljeta, vrijeme kad Sunce dostigne svoju najvišu godišnju tačku na zenitu sjevernog neba i onaj "polumjesec" simbol je baš tog dana u godini.

U dnu je jug (**S**), južno nebo. Iako je jasnom linijom obilježeno južno nebo, tu nema zlatnog luka jer je to mračno i hladno nebo nejakog sunca i oblaka jeseni i zime. Zimski solsticij, dan kratkodnevnice, obilježen je

sa dva kruga koji se presijecaju: iz kruga jeseni izdvaja se krug zime.



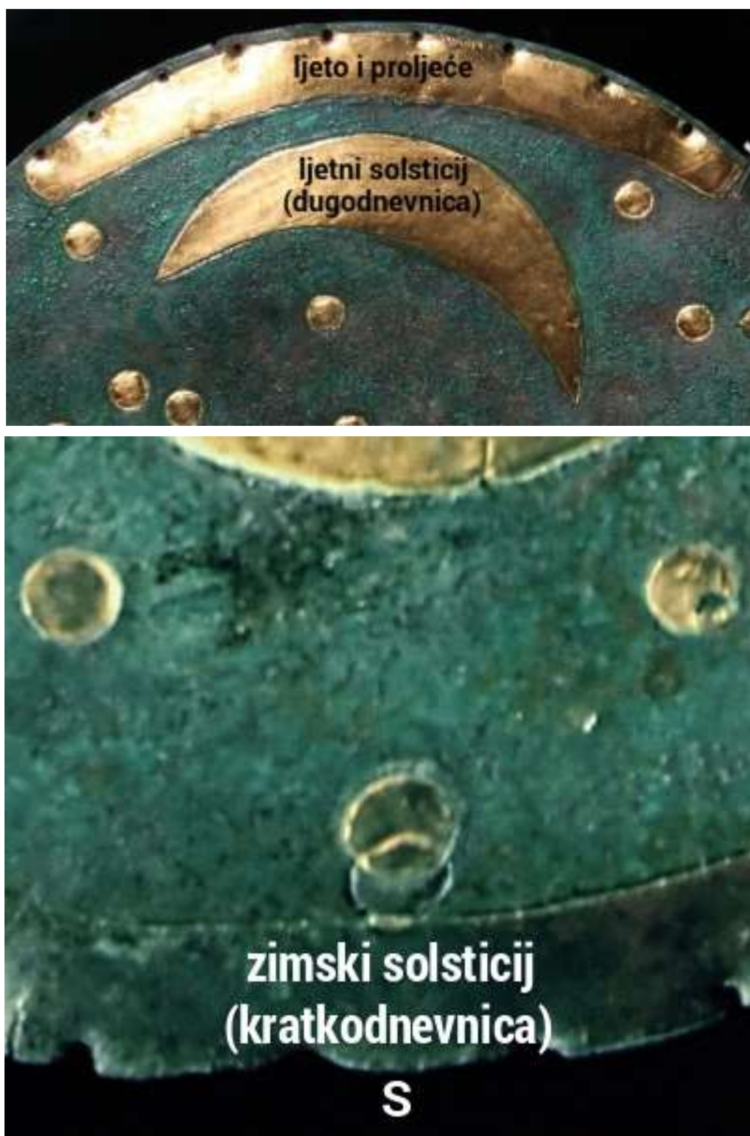
Rekli smo da su tu 30 zvjezdica kao simboli 30 dana. Dvanaest mjeseci po 30 dana je 360 dana i do pune godine fali još 5 dana do pune godine od 365 dana. Simboli ovih 5 dana su:

1. zlatni simbol istoka (**E**),
2. zlatni luk sjevernog neba (**N**),
3. "polumjesec" (**T**),
4. Sunce
5. obijlježeni luk južnog neba (**S**).

Tako je na najjednostavniji način prikazan kalendar godine, ali šta je sa onih 40 originalnih perforacija po

obodu diska (po neoštećenom dijelu jasno je vidljivo je rupica)?





Po vjerovanju Srba i Rusa duša pokojnika 40. dan konačno odlazi u svoje stalno nebesko boravište. Po Novom zavjetu Isus na 40 dan od vaskrsenja odlazi na nebo, dakle je ovih 40 dana zapravo 40 "rupica" u vre-

menu ovog svijeta. Dakle je smisao ovih 40 dana duhovnog značenja i tiče se "kalendara" duše nakon smrti tijela.

Dvanaest mjeseci po 30 dana je 360 dana. Krug ima 360 stepen:

360 : 40 = 9 = DEVET

Nikola Tesla je negdje rekao: "Ako vam je jasno značenje broja 3, 6 i 9 onda imate u svojim rukama ključ univerzuma."

Ovdje imamo tajnu broja DEVET. Šta je značenje imena broja DEVET?

Sanskritsko DEV ima isto značenje kao i sanskritkso DIV [1] koje, kao korijen, daje riječ ima značenje SJAJ, BLJESAK, NEBO, NEBESA [2]. Srpsko DEVA, DEVICA ili ikavsko DIVICA znači NEVINA, ČISTA, SJAJNA, SVETA, BOŽANSKA Srpsko DIV znači GOROSTAS, TITAN. DIVTAN je VELIČANSTVE, SLAVAN, BOŽANSKI. U ona stara vremena DIV je značilo BOG.

Korijenska osnova u riječi DEVET je DEV koje je znači isto što i DIV, te riječ DEVET bukvalno znači BOŽANSKO, BOŽIJE.

Zvanično je disk datiran na 1600-1500 god. st. ere, ali pošto njihovo datiranje metodom C-14 na 100 godina dodaje po 20-tak godina više, dakle je realno vrijeme ovog kalendara negdje oko 1300-1100 g. st. ere. Po u perforacijama kodiranoj riječi DEVET lako je zaključiti da je artefakt tračanski.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 492.

[2] Ib., p. 478.

KRALJ TVRTKO JE KRUNISAN U MANASTIRU MILEŠEVI



Pečat kralja Tvrtka I Kotromanića: na desnoj strani je grb Bosne, a na lijevoj grb Raške, jer je Tvrtko bio i kralj Raške, tj. Srbije.

Nakon smrti bosanskog bana Stjepana II Kotromanića 1353., na banski bosanski presto dolazi Tvrtko Kotromanić:

“Novi ban, Stjepan Tvrdko, rodjen od Vladislava, brata pokojnoga Stjepana, i Jelene Šubičke, sliedio je vjeru svoga otca, t. j. iztočnu crkvu, te je ova ne samo

u Bosni podupirana bila državnom vlašću, nego si tiem nov ugled i upliv steče. Neuspjeh dogovora izmedju rimske stolice i srbskoga dvora o sjedinjenju utvrdi položaj iztočne crkve u Bosni.” [1]

Tvrtkov brat Vuk je prešao u rimokatolicizam, te je između njega i Tvrtka bilo velikih neslaganja zbog čega Vuk mora da bježi u Dubrovnik odakle pokušava da dobije podršku pape:

“Ova razlikost u vjeroizpovijesti razdvoji još više braću, politikom i onako razdvojenu, te obstojavšu razmiricu poveća u toliko, da je mladji brat pobjegao u Dubrovnik i zaprosio posredovanje rimske stolice.

Ovo posredovanje prihvati rimska stolica tim radije, što joj bješe podjedno doglašeno, da ban Stjepan Tvrdko ‘slijedeć odurne stope svojih praroditelja, koji su bili većnom razkolnici i krivovjerci, goji i brani heretike stičuće se u Bosnu kano gnjusno stecište, s raznih strana svijeta, dočim njegov brat Vuk, mrzi ove heretike, te bi jih rado uništio, kada bi to do njega stalo.” [2]

Pogledate li Tvrtkov pečat po sredini, na desnoj strani je grb Bosne, a na lijevoj grb Raške, jer je Tvrtko bio i kralj Raške, tj. Srbije.

Da je bosanski kralj Tvrtko I Kotromanić krunisan u manastiru Mileševi u Srbiji vidi se iz njegove povelje Dubrovčanima pisane 10. 1. aprila 1378. godine:

“И ИДОХЬ В СРЬПЬСКУЮ ЗЕМЛЮ, ЖЕЛАѤ И ХОТЕ УКРѢПИТИ ПРѢСТОЛЬ РОДИТЕЛЬ МОИХЬ, И ТАМО ШЬДЬШУ МИ ВѢNЬЧАNЬ БЫХЬ БОГОМЬ ДАРОВАNИМЬ МИ ВѢNЦЕМЬ NА КРАЛѤВЬСТВО ПРѢРОДИТЕЛЬ МОИХЬ, IАКО БЫТИ МИ Ѡ ХРИСТѢ ИСУСЕ БЛАГОВ Ѥ РNОМУ И БОГОМЬ ПОСТАВЛѢНЬОМУ СТЕФАNУ, КРАЛЮ СРЬБЛѤМ

И БОСNЂ И ПОМОРИЮ И ЗАПАДИМЬ СТРА-NАМЬ…” [3]

CLXXXI. 1378. 10. aprilis. Trstivnica.

Stephanus Tvrtko, Bosnae rex, confirmat privilegia data Ragusinis a prioribus Bosnae et Serbiae regibus.

Благочьстивно и достоѣино похвалити истиньною вѣрою и желанѥ слово принести вь своѥмꙋ благодѣтелю владицѣ Христꙋ, имже всачьскаꙗ сьтвореньна и ꙗвлѥнна бише на хвалословиѥ божьствьнаго смотрениꙗ, еже милосрьдова ѡ родѣ чловѣчьсцѣмь, ѥгоже сьтвори вь прѣчисты ѡбразь своѥго божьства, и дасть ѥмꙋ ѡбласть и разꙋмь, ꙗко бити ѥмꙋ вьсѣми земльними ѥстьстви и разꙋмѣти и творити сꙋдь и правдꙋ по срѣде земле. такожде же и мене своѥмꙋ рабꙋ за милость своѥго божьства дарова процисти ми ѡтрасли благосадьнѣи вь родѣ моѥмь, и сподоби ме сꙋгꙋбимь вѣнцемь, ꙗко ѡбоꙗ владичьствиꙗ исправлати ми, прьвѣѥ ѡть ис-прьва вь богодарованьнѣи намь земли Боснѣ, по том же господꙋ моѥмꙋ богꙋ сподобльшꙋ ме наслѣдовати прѣстоль моихь прѣродитель, господе срьбьске, за нѥ бо ти бѣхꙋ мои прѣродителиѥ вь земльнѣмь царьствѣ царьствовавше, и на небесное царьство прѣселили се: мене же видещꙋ землю прѣродитель моихь по нихь ѡставльшꙋ и не имꙋщꙋ своѥгѡ пастира, и идохь вь срьбьскꙋю землю, желаѥ и хоте ꙋкрѣпити прѣстоль родитель моихь, и тамо шьдьшꙋ ми вѣньчань бихь богомь дарованимь ми вѣнцемь на кралѥвьство прѣродитель моихь, ꙗко быти ми ѡ Христѣ Исꙋсе благовѣрномꙋ и богомь поставлѥньномꙋ Стефанꙋ, кралю срьблѥмь и Боснѣ и поморию и западнимь странамь, и по томь начехь сь богомь кралѥвати и правити прѣстоль срьбьскиѥ землѥ, желаѥ падшаꙗ са вьздвигнꙋти и разоршаꙗ се ꙋкрѣпити, и дошьдьшꙋ ми землѥ поморьскиѥ

Faksimil stranice iznad navedenog citata (Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, CLXXX)

Arheološko nalazište sa rimskom bazilikom u Arnautovićima kod Visokog neki hrvatski i bošnjački arheolozi svojevoljno nazvaše "Mile" iako se mjesto sa takvim imenom prije njih u istorigrafiji nigdje ne spominje. Istorija se temelji na istorijskim izvorima, a ne na političko-vjerskoj platformi.

....

[1] Franjo Rački, Bogumili i Patareni, Rad Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnost, Knjiga VIII, Zagreb, 1869, str. 126-127.

[2] Ib.

[3] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, CLXXXI.

ISTINA O KUPALU, SVETOVIDU I RODU

U obimnoj čuvenoj studiji komparativne religije “Zlatna grana” britanski antropolog Džejms Džordž Frejzer piše:

“Smrt i vaskrsenje Kostrubonka. - U Rusiji se pogrebne ceremonije kao ‘sahrana karnevala’ i ‘iznošenje smrti’ ne drže pod imenom smrti ili karnevala, već pod imenom izvjesnih mitskih figura kao što su Kostrubonka, Kostroma, Kupalo, Lada i Jarilo. Ove ruske ceremonije održavaju se i u proljeće i početkom ljeta.” [1]

Konkretno za Kupala Frejzer kaže:

“Već smo vidjeli da u Rusiji uoči Ivanjdana mladići i djevojke u parovima preskaču vatru sa noseći slamnatu figuru Kupala. U nekim krajevima Rusije figuru Kupala spale ili bacaju u potok na Ivanjdan uveče.” [2]

“U Rusiji, kao što smo vidjeli, slamnata Kupalova figura nije spaljivana u vatri dugodnevnice, već je

prolazila kroz vatru naprijed pa nazad. Ali, zbog već datog razloga, potrebno je da bog umre; tako sljedećeg dana Kupalo je lišen svojih ukrasa i bačen u potok.” [3]

Ruski praznik Kupala dešava se uoči i na dan Ivanjdana koji pada na dan 24. juna julijanskog (7. jul gregorijanskog) kalendara. Taj dan nikad nije bio u sredini ljeta, niti je u srednjem vijeku bio dan dugodnevnice i kako Kupalo u srednjem vijeku može biti na dan Ivanjdana? Evo šta J. Grim kaže o Kupalu govoreći o drevnim običajima paljenja vatri na dan dugodnevnice:

“Rusko ime Kupalo, koji neki objašnjavaju kao boga žetve, Kupalo: mladići i djevojke ukrašeni cvijećem i opasani svetim biljem, skupljaju se 24. juna pale vatru, preskaču i provode svoja stada preko toga dok oni pjevaju himne u čast tog boga.” [4]

J. Grim navodi da Karamzîna smatra da ime KUPALO potiče od biljaka koje žutim cvjetovima cvatu oko Ivanjdana [5]: a sam misli da je to litvanskao ime po cvjeću *kupálnitsa* (ranunculus, crowfoof) ili od *kupóles* koje spada u ivanjsko cvijeće [6]. Navodi Dobrovskog koji misli da ime potiče od *kupa* što je *sijeno*, *kupljenje sijena* [7]. Navodi i jednog autora koji misli da je to po *kupati*, *kupanje* [8].

Šta je od sveg toga najtačnije kazaće na sanskrit: sanskritsko KUPA je GREDA koja drži dva tȁsa vage [9]. Keltsko (gaelik) CUPALL (čitaj KUPAL) znači PAR [10]. I pazimo sad: na dan dugodnevnice u Suncu se sastaju proljeće sa istočne strane i ljeto sa zapadne strane neba. Tako dva godišnja doba dođu u RAVNOTEŽU NA GREDI VAGE VREMENA. Pošto je u tim trenucima Sunce na najvišoj nebeskoj tački zenita sjevernog neba, ono je na vrhu KUPE VREMENA. U tim tre-

nucima ova dva godišnja doba su SASTAVLJENA u SUNCU i tu postaju PAR, armorićansko COUBLA [11].

Dakle je ime KUPALO značenjem vezano za sanskritsko KUPA (greda vage), za keltsko KUPAL (par) i za srpsko KUPA (stog), jer je to ŠILJATI VIS VREMENA sa SUNCEM U VRHU. Cvijeće koje žarkom žutom bojom cvjeta u te dane dobilo je ime po Suncu dugodnevnice, a ne obrnuto. Na dan dugodnevnice počinje ljeto i sezona KUPANJA (sanskritsko KŪPA je *drvo ili kamen u sredini rijeke* [12].

Osnova u KUPALO je KUP. Sanskritsko KUP znači UZBUDJENJE, LJUTNJA, BIJES; SJATI [13]. KUP je SJAJNI pehar, KUP je u KUPOLA (nebo).

Na početku hrišćanske ere dugodnevnica je bila 24. juna julijanskog kalendara što danas odgovara 7. julu gregorijanskog kalendarai. Na taj dan crkva je ustanovila svoj praznik Rođenje Sv. Jovana Preteče – IVANJDAN. Tako postaje jasno da je narod koji je početkom hrišćanske ere dugodnevnicu slavio 24. juna, hristijanizacijom i pritiskom crkve dugodnevnicu počeo da slavi na Ivanjdan, jer bilo kakvo slavlje na prirodni dan dugodnevnice crkva je drakonski kažnjavala.

Zbog precesije ekvinocija za vrijeme od 128 godina julijanskog kalendara dan dugodnevnice pomijeri se na niži datum, te je u naše vrijeme 8. juna julijanskog (21. juna gregorijanskog) kalendara.

IVANJDAN je po imenu IVAN, a riječ potiče skraćenjem sanskritskog JĪVA sa značenjem ŽIVI, ŽIVOT; PRINCIP ŽIVOTA [14], srpski Bog ŽIVA. To je ŽIVI BOG u vjerovanju drevnih naroda oličen u liku SUNCA.

Pošto se u podnevu dugodnevnice sastaju proljeće i ljeto postajući PAR, tada se dešava narodna antro-

pomorfizacija cijelog kruga vremena godišnjih doba, dešava se ZAČEĆE novog ciklusa proljetnog rađanja. Starokeltsko CUPAR znači ZAČEĆE [15]. SUNCE je muški oplodni princip, dakle je za ZAČEĆE potreban i ŽENSKI princip.

Sumerska boginja Inana je boginja proljeća, ljubavi, seksa i rađanja. Ona je je kod Vinčanaca Dahina, egipatska Izis, asirska Ištar, tračanska Kibela, kod zapadnih Kelta je Beltana, kod panonskih Kelta Thana; kod Slovena je Venera, Vesna, Baba Jaga i Živa; kod Rimljana Venus, kod Helena Afrodita, kod Srba Dana. Kao boginja proljeća u podnevu dugodnevnice ona se spaja sa bogom Sunca i tako postaju PAR i tad se dešava ZAČEĆE NOVOG RODA PRIRODE koji će se roditi nakon devet mjeseci dolaskom sljedećeg proljeća. Tako trudna boginja proljeća postaje VELIKA MAJKA RODA, a bog ljetnog Sunca postaje OTAC ROD. Oni su BOG KUPALO i BOGINJA KUPALA. U širem smislu značenje se prenosi na BOGA, OCA RODA i VASIONU, VELIKU MATER(IJU) RODU.

Čak je i latinsko CUPĒDO, CUPĪDO (sa značenjem VELIKI UŽITAK) porijeklom, oblikom i značenjem srodno imenu KUPALO.

Kijevski panteon slovenskih bogova nije poznavao boga dugodnevnice pod imenom SVETOVID, već je SVETOVID kod Rusa bio ROD ili KUPALO i bio poznat van Rusije pod imenima Hrodo, Chrodo, Krodo i latinizirano Crodone:

"Наведимо овде податак (који узимам из 'друге руке') да је, на пример, према пропису св. Саве за монахе (препис из 16 стол.) свештеник морао од својих исповедника извидети 'Я splutila jesi z babami

bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilaml i rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri le-a post z poklony'. (види и: Mal, 1940:19). У слободнијем преводу: 'Јеси ли чинила с бабама (= врачарама) богомрски блуд, јеси ли се молила вилама или Роду и Рожаницами, а Перуну и Хорсу и Мокоши у част пила и јела: (треба) да држиш пост у поклоњењу три године'. Дакле, и код нас, на подручју деловања српске архиепископије, налазимо најпре у црквеним круговима, а свакако да је тога морало пре свега бити у реалности, у именима цркава, култова и свести људи, помена Перуна, Хорса и Мокоше, Рода и Роженица, Вила, имена којасу се хришћанској цркви указивала као мрска." [16]

Gornji citat iz Zakonopravila Sv. Save je prepis iz 16. vijeka i u njemu se spominju ROD i ROŽANICE, dakle je ROD bio poznat i Srbima Savinog vremena i time propada laž da je BOG ROD izum novijeg vremena.

Zašto je nekima prijeko stalo da se umjesto SVETOVIDA-RODA Srbima nameće Kupalo kao jedini ruski bog dugodnevnice? Odgovor je jasan: ne smije se Slovenima, dakle ni Srbima ni Rusima, davati podrška da im je BOG SUNCA BOG ROD. Srpske neorodoverce predvode jezuiti i ezoteristi raznih branši kojima je cilj globalizacija i odbacivanje julijanskog kalendara.

Da su Sloveni precizno znali na koji dan pada dugodnevnica, dokaz je 15. jun 1168. godine kad su Danci osvojili slovensku Arkonu, srušili Svetovidov hram i oborili i uništili Svetovidov kumir. Datum dugodnevnice tog dana u to vrijeme svjedoči i savremena astronomija.

....

[1] James George Frazer, The Golden Bough, London, Macmillan & Co Ltd, 1954, p. 317-318.

[2] Ib. p. 626-6727.

[3] Ib. p. 652.

[4] Jacobb Grimm, Teutonic mythology, Vol. II, London: George Bell & Sons, 1883, p. 624.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 291.

[10] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 168.

[11] Ib.

[12] Monier Monier-Williams, Ib., p. 300.

[13] Ib. p. 291.

[14] Ib. p. 422.

[15] Robert Archibald Armstrong, Ib.

[16] Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Knjiga II, Prosveta, Niš, 2000, str. 19-20.

AUTOR



Petko Nikolić rođen je 27. oktobra 1951. godine na Viduši kod Kaknja, BiH. Osnovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Protjeran od islamista centralne Bosne u Kanadi živi i radi od 1993. godine, a njegova rodna Viduša od komšija muslimana prvo je opljačkana, potom su sve kuće popaljene i sravljene je sa zemljom iako ratnih dejstava tu nije bilo. Iako prezren i omržen od svetosavskih ortodoksnih Srba, uporno objavljuje istinu o istorijskom porijeklu Srba i dvovjeračkom karakteru srbskog narodnog pravoslavlja.



Na Vidovdan, 21. juna, 2019. godine,

Petko Nikolić Viduša

,